

Evangeliseren en Getuigen

Markus 4:14: **De zaaiër is hij die het Woord zaait**

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool
apr-mei-jun 2012

Inhoud

Literatuurlijst - Afkortingen	3
Inleiding	4
1. 31 maart : Definitie van evangeliseren en getuigen	7
2. 07 april : Persoonlijke dienst van elk lid	13
3. 14 april : Geestelijke gaven voor evangeliseren en getuigen	18
4. 21 april : Evangeliseren en getuigen als levensstijl	25
5. 28 april : Volgorde van evangelisatie en getuigen	31
6. 05 mei : Persoonlijke evangelisatie en getuigen	37
7. 12 mei : Groepsevangelisatie en getuigen	41
8. 19 mei : Toerusting voor evangelisatie en getuigen	49
9. 26 mei : Vrijgesteld voor dienstwerk	56
10. 02 juni : Een reactie op liefdebetoon	61
11. 09 juni : Bewustmaking van de gemeente	67
12. 16 juni : Evaluatie van Evangelisatie en getuigen	73
13. 23 juni : Een eeuwig geheimenis	79

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.
U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke
voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, mrt 2012

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE
Groningen, info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A
~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MR	Manuscript Releases
~SAT	Sermons and Talks
~SG	Spiritual Gifts
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
SpTA~	Special Testimonies Series A
SpTB~	Special Testimonies Series B
~T	Testimonies for the Church
Advocate	The Advocate
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
COL	Christ's Object Lessons
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GH	The Gospel Herald
GW	Gospel Workers (1892 edition)
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MYP	Messages to Young People
OHC	Our High Calling
PH150	Pamphlet 150, Selections from the Testimonies
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
VSS	The Voice in Speech and Song
YI	Youth's Instructor
	Paragraph
+	Editor's favorite
	Suggested further reading

Inleiding

God te kennen is de meest wonderlijke kennis die een mens kan hebben. Er is veel wijsheid bij mensen in de wereld, maar met al hun wijsheid, zien zij niet de schoonheid en de majesteit, de rechtvaardigheid en wijsheid, de goedheid en heiligheid van de Schepper van alle werelden. De Heer wandelt te midden van mensen door Zijn voorzienigheden, maar zijn statige stappen worden niet gehoord, Zijn aanwezigheid wordt niet opgemerkt, Zijn hand wordt niet herkend. Het werk van de discipelen van Christus is te schijnen als lichten, is aan de wereld het karakter van God bekendmaken. Zij moeten de toenemende stralen van licht uit het woord van God opvangen en die weerkaatsen naar de mensen, die omgeven zijn in de duisternis van verkeerde voorstellingen over God. De dienaren van Christus moeten het karakter van God en Christus op de juiste wijze aan de mensen voorstellen. De apostel zegt: "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht" (1 Pet 2:9). -RH 3-5-89, □13

"Vrees gij niet, mijn knecht Jakob, luidt het woord des HEREN, want Ik ben met u; want Ik zal met alle volken, waaronder Ik u verstrooid heb, voorgoed afrekenen, maar met u zal Ik niet voorgoed afrekenen, doch Ik zal naar recht u tuchtigen, al zal Ik u zeker niet vrij laten uitgaan" (Jesaja 41:10).

Er ligt een belangrijke les voor ons in de ervaringen van de kinderen van Israel toen zij uit Egypte trokken. Meer dan een half miljoen mensen werd uitgeleid, weg van de rechte weg, die zij dachten te gaan, door een vallei die omzoomd werd door gebergten. Voor hen lag de Rode Zee en achter hen, naderde al sneller het leger van Farao dat hen achtervolgde. Ex 14:13, 14 aangehaald. ...

Maar nu, terwijl de Egyptenaren snel op hen inliepen, verwachtend hen als een gemakkelijke prooi te overmeesteren, kwam de wolk machtig op, zweefde over de Israëlieten heen en daalde neer tussen hen en het leger van Farao. Een muur van duisternis stond tussen de achtervolgers en de achtervolgden ...

Hoop kwam terug in de harten van Israel. En Mozes verhief zijn stem tot de Here. "Toen zeide de HERE tot Mozes: Wat roept gij zo luid tot Mij? Zeg tot de Israëlieten, dat zij opbreken. En gij, hef uw staf op en strek uw hand uit over de zee en spleet haar; dan zullen de Israëlieten midden door de zee kunnen gaan op het droge" (Ex 14:15,16).

Toen Mozes zijn staf uitstreekte, week het water en Israel ging door het midden van de zee als op droge grond, terwijl de wateren als een muur aan beide kanten omhoog stonden. "Ga voorwaarts,"

was het woord dat Mozes kreeg en het werd als een echo opgepakt door de leiders van de verschillende stammen. In gehoorzaamheid, stapte de menigte van Israel op het vreemde pad, dat zo wonderlijk voor hun voeten voorbereid was. Het licht van de pilaar van vuur scheen op de met schuim bedekte koppen van de golven, en verlichte het pad dat als een machtige voor door de wateren van de zee was uitgesneden...

"Toen dan, in de morgenwake, schouwde de HERE in vuurkolom en wolk naar het leger der Egyptenaren en bracht het leger der Egyptenaren in verwarring" (Ex 14:24). Voor hun stomverbaasde ogen veranderde de wolk in een kolom van vuur, die van de aarde tot in de hemel reikte. De donder bulderde en de bliksem flitste. "De wolken goten water uit, het zwerk deed de donder horen, ook vlogen uw pijlen rond. Het gedreun van uw donder rolde voort, de bliksemen verlichtten de wereld, de aarde sidderde en beefde" (Psalm 77:18,19).

De Egyptenaren werden bevangen door verwarring en angst. Te midden van de toorn van de elementen, hoorden ze de stem van een toornige God, en zij probeerden op hun schreden terug te treden en het strand te bereiken dat zij hadden verlaten. Maar Mozes strekte zijn staf uit en de opgestapelde wateren, kwamen sissend en bulderend neer, gulzig om hun prooi, en verzwolgen de Egyptenaren in de zwarte diepten.

Toen de morgen aanbrak, openbaarde het morgenlicht aan de menigte Israëlieten wat overgebleven was van hun machtige vijand - gepantserde lijken op het strand. Deze verschrikkelijke en angstaanjagende nacht had hen een volledige redding gebracht. Die grote, hulpeloze menigte, slaven die niet geoefend waren voor de strijd, vrouwen en kinderen, en vee, met de zee voor zich en de machtige legers van Egypte oprukkend van achteren, had gezien hoe een pad geopend was door de wateren, en hoe hun vijanden overrompeld waren op het moment dat ze dachten dat ze de overwinning al hadden behaald.

Jehovah alleen had hun redding gebracht en naar Hem keerden de harten zich in dankbaarheid en geloof. Hun emoties gaf uiting aan liederen van lofprijzing. De Geest van God was op Mozes en hij leidde het volk in een triomfantelijk volkslied van dankzegging: - Ex 15:1, 2, 11, 13 aangehaald...

God had in Zijn voorzienigheid de Hebreeën in het massief gebergte bij de zee gebracht, opdat Hij hen Zijn almacht kon tonen in hun bevrijding en zodat zij zouden zien hoe Hij de trots van hun verdrukkers zou breken. Hij kon hen op elke andere manier hebben gered, maar Hij koos voor deze methode om hun geloof te testen en hun vertrouwen in Hem te versterken. Het volk was moe en verschrikkelijk bang, maar als zij hadden geweigerd op te trekken toen Mozes hen gebod te gaan, zou God het pad door het water niet voor hun voeten hebben geopend. Het is "door geloof" dat "door de Rode Zee zijn gegaan als over droog land" (Hebr 11:29). In het oprukken naar het water, lieten zij zien dat zij in het woord van God geloofden dat Hij door middel van Mozes tot hen sprak. Zij deden alles wat zij konden doen en toen heeft de Machtige van Israel de zee gespleten om een pad voor hun voeten te maken.

"Ga Voorwaarts" is het woord van de Heer aan ons. U ziet het eind misschien niet vanaf het begin, maar bid desondanks, geloof en ga voorwaarts, niet in zelfgenoegzaamheid en zelfverheffing, maar vol hoop en moed, ervan verzekerd dat de Heer uw helper en beschermer is. Engelen van de hemel beschermen Zijn getrouwen. Als Zijn volk de weg van de Heer zal bewaren, zullen zij al de hulp ontvangen die zij nodig hebben. Laat God geprezen en verhoogd worden. Laten mensen in nederigheid voor Hem wandelen.

Tot het einde van de tijd zal de kerk te maken hebben met strijd en moeilijkheden, opdat Gods werk als puur en rein tevoorschijn komt, onbesmet met fraude en intriges. Laat Zijn volk in Hem geloven en in Zijn raad wandelen. Zij zullen misschien te maken krijgen met strijd en moeiten, maar in antwoord op nederig gebed, zal de Heer Zichzelf openbaren als een God, die kan verlossen uit elke nood. Het grote werk dat in deze laatste dagen gedaan moet worden, lijkt maar moeizaam te gaan, maar de Heer bereidt de weg voor hen, die naar wijsheid van boven zoeken, zij die gewillig zijn om in Zijn wegen te wandelen.

Gods belofte aan Zijn gemeente zal voor altijd standhouden. Hij zal haar een eeuwige voortreffelijkheid geven, een vreugde voor vele generaties. Er is geen einde aan Zijn kracht. Onze verbondhoudende Heiland verenigt almacht van de Koning der koningen met de tedere zorg van een trouwe herder. Hij, die Christus gekozen heeft, heeft Zichzelf verbonden met een kracht, die niet door menselijke wijsheid en kracht overwonnen kan worden.

-RH 10-8-03, □1-2, 6-8, 11-17

Les 1: 31 maart-6 april: Definitie van evangeliseren en getuigen

De gemeente is Gods instrument voor het verkondigen van de waarheid en door Hem bekrachtigd om een bijzonder werk te doen. Als zij trouw is aan Hem, gehoorzaam aan al Zijn geboden, zal de uitnemendheid van Gods genade in haar wonen. Als ze waarachtig is in haar trouw en de God van Israël de eer geeft die Hem toekomt, zal geen macht ter wereld voor haar kunnen bestaan. -AA 600

Sabbat 31-3 (In Zijn naam: Matteüs 28:19, 20)

“Ga dan heen, onderwijs al de volken.” Steeds weer opnieuw worden de woorden herhaald, opdat zij hun betekenis niet zouden verliezen. Op alle volken onder de zon, hoog en laag, rijk en arm, moet het licht van de hemel schijnen in heldere, krachtige stralen. De discipelen moesten medewerkers zijn met hun Verlosser, in het werk van het redden van de wereld. . .

Christus bracht de geest van zijn discipelen naar een hoogte, en toonde hen de enorme samenzwering die in slagorde was opgesteld tegen Hem, Die gekomen was als het licht en het leven van mensen. Hij vertelde hen dat ze niet slechts te worstelen hadden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. . .

In Zijn naam moest de strijd van waarheid tegenover leugen voorwaarts gaan, terwijl ze de bolwerken van afgoderij en zonde omver zouden werpen. Mensen moesten in beweging gebracht worden om de waarheid naar alle talen en naties te brengen, terwijl ze de bazuin zouden laten klinken en de slapende naties op zouden wekken uit hun geestelijke onverschilligheid en dood. . .

Zij moesten hun smeekbeden bij de Vader brengen in Zijn naam en dan zouden hun gebeden worden beantwoord. Zij moesten dopen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. De naam van Christus moest hun wachtwoord zijn, hun kenmerk van onderscheiding, hun band van eenheid, de autoriteit voor hun handelwijze en de oorzaak van hun succes. Niets mocht in zijn koninkrijk erkend worden dat niet Zijn naam en opschrift droeg.+

Christus heeft zowel aan ons als aan zijn discipelen het werk toevertrouwd van het brengen van de waarheid naar heel de wereld. Maar voordat wij deze grote en aanvallende strijd beginnen, waaraan eeuwige gevolgen verbonden zijn, nodigt Christus allen uit om de kosten te berekenen. Hij verzekert hen dat als zij het werk aanpakken met onverdeelde harten en zichzelf als lichtdragers aan de wereld geven en als zij Zijn kracht aangrijpen, zullen zij vrede met Hem maken en bovennatuurlijke hulp verkrijgen welke hen in staat zal stellen om in hun zwakheid de werken van de Almachtige te doen. Als zij voorwaarts gaan met geloof in God, zullen zij niet falen of ontmoedigd worden, maar zij zullen de zekerheid hebben van onfeilbaar succes.

-RH 3-15-98, 3, 5, 6, 16

RH 4-12-06, 3-24-10; ST 9-20-99, 12-20-99, 12-27-99; AUCR 10-14-07, 12-30-07; 1888 1539

Zondag 1-4 (Evangelisatie is. . : Handelingen 4:33; 4:42; 2:36-39; 7:56; 13:48; 4:13; 2:42)

Wij hebben een heilige boodschap te brengen aan de wereld. De derde engelboodschap is geen theorie die door mensen is bedacht, een bespiegeling van de fantasie, maar het is de ernstige waarheid van God voor deze laatste dagen. Het is de

laatste waarschuwing voor de verloren gaande zielen van mensen. Het is niet een stelsel van waarheid dat slechts het verstand bevredigt en behaagt; het betekent ijverig en opofferend werk voor allen die zijn heilige onderwijzing aannemen. De geboden van God en het getuigenis van Jezus moeten onder de aandacht van heel de wereld worden gebracht. De tijding van de komst van de Heiland moet worden verkondigd. Het tafereel van het oordeel moet voorgesteld worden aan de onverlichte geest van mensen en harten moeten wakker worden om de ernst van het einde van de genadetijd te beseffen en zich voor te bereiden om hun God te ontmoeten. . .

Neem het werk ter hand, waar dan ook en overal. Doe dat wat het dichtst bij u is, direct bij uw eigen deur, hoe eenvoudig en oneervol het ook mag lijken. Werk slechts tot eer van God en ten goede van de mensen. Laat het eigen ik verdwijnen terwijl u met ernstig volharden en gebeden in geloof voor Hem werkt, die voor u gestorven is opdat u mag leven. Ga naar uw burens, één voor één, en kom dicht bij hen tot hun harten verwarmd zijn door uw onzelfzuchtige belangstelling en liefde. Leef met hen mee, bid voor hen, zoek mogelijkheden om goed voor hen te zijn en indien mogelijk, kom dan met enkelen van hen samen om het woord van God te openen voor hun verduisterde geest. Blijf waakzaam als iemand die rekenschap moet afleggen voor de zielen van mensen en benut de voorrechten die God u geeft om in Zijn morele wijngaard te werken. . .

Wanneer er een opwekking komt in gemeenten, is dat omdat er iemand is die ernstig de zegeningen van God zoekt. Hij hongert en dorst naar God en vraagt in geloof en ontvangt overeenkomstig. Hij begint ijverig te werken, terwijl hij zijn grote afhankelijkheid van de Here voelt en er worden zielen opgewekt om dezelfde zegen te zoeken. Een tijd van verademing komt op de harten van mensen. Het uitgebreide werk zal niet veronachtzaamd worden. De grotere plannen zullen op de juiste tijd worden gemaakt. Maar persoonlijke, individuele inspanning en belangstelling voor uw vrienden en burens zullen veel meer tot stand brengen dan geschat kan worden. Het is door gebrek aan dit soort werk dat zielen voor wie Christus stierf, verloren gaan. Een ziel is van onmetelijke waarde, want Golgotha laat zijn waarde zien. Een ziel die voor de waarheid wordt gewonnen, zal een instrument zijn om anderen te winnen en er zal een steeds toenemend gevolg zijn van zegeningen en redding. Uw werk kan meer goeds tot stand brengen dan de meer uitgebreide vergaderingen, waar er geen persoonlijke inspanning is. Wanneer ze beiden worden toegepast, met de zegen van God, kan er een meer volkomen en grondig werk tot stand worden gebracht.

-RH 3-13-88, 1, 8, 9

ST 12-22-90, 7-4-92; GCB 10-1-96; RH 12-20-81; 1SAT 292-299

Maandag 2-4 (Getuigen is. . . Markus 5:1-20; Handelingen 22:15, 16; 1 Johannes 1:3)

Ons zendingswerk zou moeten beginnen in onze eigen harten, om die in orde te brengen. Als wij onvriendelijke gedachten en gevoelens koesteren tegenover anderen, moeten wij die wegdoen. Niets dergelijks moet worden gekoesterd. "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was." Wij moeten zelf trouwe christenen zijn als we het werk van een zendingen willen doen. Onze woorden moeten als gouden appelen op zilveren schalen zijn. . .

Wij hebben allemaal een belangrijk werk voor God te doen en we moeten letten op gelegenheden om Jezus voor te stellen aan hen die Hem niet kennen. En gelegenheden zullen niet ontbreken als we door de genade van Christus voorbereid zijn om arbeiders te zijn samen met God. Uw voorbeeld in leven voor Christus, in het laten zien dat u de gezindheid van Christus hebt, zal veel meer indruk maken dan welke woorden u ook uitspreekt en welke belijdenis u ook maakt.

(1 Petrus 1:15-16, 2:1, 2 aangehaald) Door de genade die ons is gegeven, moeten wij onze gedachten en gevoelens beheersen en de gezindheid hebben die ook in Christus

was. Hij heeft een ieder van ons als een zending in de wereld gestuurd en als u voortdurend deel hebt aan Zijn Geest, door ernstig gebed en geloof, dan zult u leven zoals Hij leefde. Hoeveel goeds zult u dan kunnen doen in uw eigen gezin, in de gemeente, in de wereld! De heldere lichtstralen van Jezus zouden van zijn lichtdragers weerkaatst worden in de duisternis en velen die verlangen naar licht en waarheid zouden tot Jezus komen voor de vergeving van hun zonden. Terwijl we het werk doen dat ons is toevertrouwd, zal er een versterkende kracht in ons eigen leven komen en we zullen die ondoorgroendelijke rijkdommen van Christus beter begrijpen. . .

Er is een grote behoefte aan persoonlijke invloed. De invloed van Godvrezende mannen en vrouwen is nodig als werkers voor de Meester, als toegewijde zendingen. Jezus zal Zijn genade in rijke overvloed uitstorten op diegenen die het uit laten vloeien naar anderen. Hij die de hemel verliet om de gevallen mens te redden, stuurt niemand eropuit om in Zijn wijngaard te werken naar zijn eigen opdracht. Hij zegt: "Zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." "De HERE is nabij allen die Hem aanroepen, allen die Hem aanroepen in waarheid." Psalm 145:10. Wij moeten onze afhankelijkheid beseffen, dat wij niets kunnen doen zonder Hem, en als wij Hem dan aanroepen, zal Hij ons antwoorden. Wij moeten harten vol geloof hebben, terwijl we Gods heerlijkheid steeds in het oog houden. Wij moeten aangespoord worden op een punt: Dat God ons tot beheerders heeft gemaakt en wij moeten voortdurend bidden om tact en een duidelijk inzicht en hemelse wijsheid om Zijn gave van spreken en van invloed, op de juiste manier te gebruiken voor de Meester, die heeft gezegd: "Wees bezig tot Ik kom." Alle zegeningen die wij genieten zijn afkomstig van de Here en zijn ons gegeven omwille van Zijn grote goedheid.

-ST 10-12-91, 2, 4-5, 8

2SAT 207-210; ST 1-11-99, 5-23-95; RH 9-24-95; BEcho 4-23-94; GH 8-1-06; 7T 286-289; OHC 304; AA 538-556; 2SP 311-317

Dinsdag 3-4 (Het Bijbelse bewijs. Handelingen 13:1-49; 6:1-7)

De ervaring van Paulus en Barnabas is opgetekend voor de onderrichting van de kerken vandaag. De Here zegt: "Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op." Jes. 60:1. De Heilige Geest werd aan deze discipelen gegeven, die speciaal waren afgezonderd en dezelfde tegenwoordigheid zal met een ieder meegaan die een medewerker van God wil zijn, Zijn raad zoeken, en hun wil overgeven aan Zijn wil. De Heilige Geest is de heilige gave van diegenen die hun harten voor God verootmoedigen en zich onderwerpen aan Zijn leiding, dit is het geheim van hun kracht. Veel gebed en een verootmoediging van het hart, een voortdurende onderwerping van de wil aan God, zullen de hulp brengen die aan ieder arbeider is beloofd door de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Engelen van God zullen werken voor hen die zich overgeven aan de leiding van de Heilige Geest. . .

Paulus nam een enorme stap toen hij voor het eerst Christus erkende als de Zoon van God, maar hij wist wat hij bevestigde. God openbaarde hem in een hemels visioen een kennis van het Woord. Deze openbaring bracht hem ertoe met zekerheid over zijn geloof te spreken. Met duidelijke en ontegensprekelijke bewijzen zette hij uiteen dat Christus de opstanding en het leven is voor een ieder die in Hem geloofd. . .

Zij die zich in deze tijd bezig houden met Gods werk, zullen precies dezelfde beproevingen tegenkomen als Paulus moest ondergaan in zijn werk. Door hetzelfde overdonderende en misleidende werk zal Satan trachten om bekeerlingen weg te trekken van het geloof. Er zullen theorieën worden binnengebracht waarvan het niet verstandig voor ons is om ons daarmee in te laten. Satan is een sluwe werker en hij zal subtiele drogredenen binnenbrengen om de geest te verduisteren en te verwarren en om de leer van de verlossing uit te roeien. Zij die het Woord van God niet aannemen zoals het staat geschreven, zullen in deze val lopen. In deze tijd is het nodig dat wij de waarheid met

heilige vrijmoedigheid uitspreken. Het getuigenis dat aan de vroege kerk werd gebracht door de boodschapper des Heren, moet Zijn volk nu in deze tijd ook horen. (Galaten 1:8 aangehaald)

Diegenen die de heilige roeping ontvangen om Gods boodschap naar de wereld te brengen, zullen de boodschap verhogen en niet het eigen ik. Zij zullen van dag tot dag nederig met God wandelen. Als zij onder de leiding van de Grote Herder werken en laten zien dat zij waardig zijn voor zulke grote verantwoordelijkheden, zal God hen op de juiste tijd verhogen. Een mens mag nooit zijn medemens leren om op hem te zien voor wijsheid, wat zijn positie ook is. Mensen mogen nooit de plaats van God innemen, de mens mag nooit zijn vertrouwen in de mens stellen, of het vlees tot zijn steun maken. De Here moet ons vertrouwen zijn. wij moeten op Hem zien voor leiding. En wanneer we raad ontvangen van de Here, dan moeten wij die raad volgen.

-7MR 354, 357, 359

ST 5-30-00; AA 593-601

Woensdag 4-4 (Onze verhalen vertellen. Handelingen 22:2-21)

“Gij zult mijn getuigen zijn.” Deze woorden van Jezus hebben niets van hun kracht verloren door het voorbij gaan van de eeuwen. Onze Verlosser vraagt om getrouwe getuigen in deze dagen van schijnheiligheid en godsdienstige vormelijkheid. Maar hoe weinig zijn er, zelfs onder de belijdende vertegenwoordigers van Christus, die gereed staan om een getrouw, persoonlijk getuigenis te geven voor hun Meester. Velen kunnen vertellen wat de grote en goede mensen uit het verleden gedaan en ondernomen en geleden en genoten hebben. Ze worden welbespraakt wanneer ze de kracht van het evangelie uiteenzetten die anderen in staat hebben gesteld zich te verheugen in moeilijke conflicten en stevig te blijven staan tegenover hevige verzoeken. Maar terwijl ze zo vurig andere christenen naar voren brengen als getuigen voor Jezus, lijken zij geen verse, actuele eigen ervaring te hebben om te vertellen.

Dienaren van Christus wat hebben jullie te zeggen voor jezelf? Welke zielenstrijd hebben jullie ervaren die voor jullie ten goede is geweest, ten goede voor zielen en tot eer van God? U die zegt de laatste ernstige boodschap voor de wereld te verkondigen, wat is het effect op uw eigen harten? Zal uw karakter getuigen voor Christus? Kunt u spreken over de reinigende, veredelende, heiligende invloed van de waarheid zoals die in Jezus is? Wat hebt u gezien en wat weet u van de kracht van Christus?+

Dit is het soort getuigenis waar de Here om vraagt en waar de gemeenten om lijden. De geest van geloof dat trouw is aan Christus, dat werkt door liefde en het hart reinigt, is een onbetaalbaar juweel en in werkelijkheid zeldzaam in deze ontaarde generatie. “Indien gij Mij liefhebt,” zegt de Heiland, “bewaars dan Mijn geboden.” Gehoorzamen wij de wet van God, of koesteren wij afgoden in onze harten? Hoe velen laten hun liefde zien door gewillige gehoorzaamheid, terwijl ze het dienen van Christus hun eerste prioriteit maken en wereldse zaken op de tweede plaats stellen? . . .

Verhoog Jezus, verhoog Hem voor de mensen, sta stil bij Zijn ongeëvenaarde liefde. Maar het hart moet eerst doordrongen zijn van die liefde, om het te kunnen spreken, preken, bidden, leven. Wij moeten persoonlijk gemeenschap hebben met Christus om Hem te kunnen openbaren aan de mensen. De luister van Zijn Geest, de lieflijkheid van Zijn karakter, moet zichtbaar worden in de karakters van zijn getuigen. . .

“Gij zijt Mijn getuigen,” zegt de Here. een levende christen zal een levende getuigenis te geven hebben. Als u Jezus bent gevolgd in iedere stap, dan hebt u iets relevants te zeggen over de manier waarop Hij u heeft geleid. U kunt vertellen hoe u Zijn beloften hebt getoetst en de belofte waar hebt bevonden. U kunt de levende plaatsen in uw ervaring aanwijzen, zonder jaren terug in het verleden te gaan. Konden we maar vaker het eenvoudige, ernstige getuigenis horen van innerlijke strijd en overwinning.

–RH 12-20-81, 2-4, 7, 12 // ST 4-7-87; RH 3-8-87

Donderdag 5-4 (Onze taakbeschrijving. 1 Petrus 3:15)

Deze oproep is gericht tot de kinderen van God. Het zijn de Schriften die getuigen van onze hoop, en het is noodzakelijk dat wij ze ijverig onderzoeken, opdat wij gereed staan om een intelligente en goed gefundeerde reden voor ons geloof te geven. Dit is de plicht die ons is opgelegd door Hem die Zijn leven gaf om de mens te verlossen.

Na de kruisiging van Christus waren twee discipelen onderweg naar Emmaus. . .

Terwijl zij een heuvelrug beklommen, voegde een vreemdeling zich bij hen, maar zij waren zo in beslag genomen met het bespreken van de tragische gebeurtenissen van de paasweek dat ze Zijn aanwezigheid niet opmerkten. De vreemdeling sprak hen vriendelijk aan, maar hun ogen waren omfloerst en ze herkenden hun goddelijke Meester niet. En Hij vroeg: Lukas 24:17-23, 25-27 aangehaald.

Hadden de discipelen juist deze uitleg van de Schrift niet van de lippen van hun Meester gehoord toen Hij nog bij hen was? Maar hoe weinig hadden ze er toen van begrepen! En hoe overtuigend is nu de betekenis! Hoe treffend de vervulling! De waarheden die ze maar vaag hadden gezien, staan nu geopenbaard in een vloed van licht. Precies die dingen die Hij hen had verteld, waren ook volbracht. Geloof begint te herleven. . .

Als deze mannen geen reden voor hun hoop in zich hadden, zouden hun harten geen gehoor hebben kunnen geven aan de Verlosser van de wereld toen Hij zijn best deed om hun wankel geloof te vestigen op het getuigenis van de profeten over Hemzelf. Nu hoefden alleen maar de bewijzen van de waarheid weer in hun geest te worden opgefrist. Juist de wolken die hun geloof verduisterden, werden lichtgevend met zekerheid toen ze de harmonie van de profetie zagen en de vervulling ervan. Terwijl de mist begon op te trekken, stonden het verraad, het verhoor en de kruisiging als grote bakens die de vervulling van het Woord Gods beloofden, terwijl ze getuigden van Zijn voorzienigheid en spraken van de onuitsprekelijke liefde en waarheid van hun Heiland. Opnieuw stonden hun voeten op het zekere fundament. . .

Wij hebben een groot werk te doen om getuigen te zijn van de vervulling van Gods Woord. "Altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is," zal een grondige kennis van de Schrift van ons vragen. In deze tijd van vrede moeten wij bekend worden met de profetieën die de gebeurtenissen voorzeggen die in onze tijd zullen plaatsvinden, zodat, net zoals bij de discipelen onze geest alleen maar opgefrist hoeft te worden om bemoedigd te worden. En juist die beproeving die ons verward, zal een vaste burcht worden en een bewijs dat God zijn betrouwbare profetische woord aan het vervullen is.

-ST 1-20-88, 1-6, 16

RH 3-11-80, 2-16-86; YI 11-10-92; 6MR 60-61; Mar 45

Vrijdag 6-4 (Het openbaren van Gods liefde. 2 Korintiërs 4:7)

God neemt de mensen zoals ze zijn, met de menselijke trekken in hun karakter en leidt hen op voor Zijn dienst, als zij opgevoed willen worden door Hem en van Hem willen leren. Zij worden niet gekozen omdat zij volmaakt zijn, maar ondanks hun onvolmaaktheden, opdat zij door de kennis en het toepassen van de waarheid, door de genade van Christus, veranderd mogen worden naar Zijn beeld. . .

Christus kiest niet de engelen die nooit zijn gevallen als Zijn vertegenwoordigers onder de mensen, maar menselijke wezens, mensen met dezelfde hartstochten als degenen die ze willen redden. Jezus nam de menselijkheid op Zich opdat Hij de mens mocht bereiken. Goddelijkheid had menselijkheid nodig, want het vereiste zowel het goddelijke als het menselijk om verlossing aan de wereld te brengen. Goddelijkheid had menselijkheid nodig, opdat de menselijkheid een kanaal zou verschaffen voor de communicatie tussen God en mens. Zo is het ook met de dienstknechten en boodschappers van Christus. De mens heeft een kracht nodig die buiten en boven hemzelf uitgaat, om hem te herstellen naar het

beeld van God en hem in staat te stellen het werk van God te doen, maar dit maakt het menselijke instrument niet onbelangrijk. De mens legt beslag op de goddelijke kracht. . .

Hij die de vissers uit Galilea riep, roept nog steeds mensen op tot Zijn dienst. En Hij is net zo gewillig om Zijn kracht door ons te openbaren als door de eerste discipelen. Hoe onvolmaakt en zondig wij ook zijn, toch houdt Hij ons het aanbod voor van samenwerking met Hem, van leertijd met Hem.+ Hij nodigt ons uit om onder goddelijk onderricht te komen, opdat wij verbonden met Christus de werken van God mogen werken.

“Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons.” 2 Kor. 4:7. Dit is waarom het verkondigen van het evangelie is toevertrouwd aan zondige mensen in plaats van aan engelen. Het wordt heel duidelijk dat de kracht die werkt door de zwakheid van de mens, de kracht van God is en zo worden wij bemoedigd om te geloven dat de kracht die anderen kan helpen die net zo zwak zijn als wij, ook ons kan helpen. En diegenen die zelf “met zwakheid zijn omvangen,” zullen in staat zijn om “tegemeetkomend te zijn jegens de onwetenden en dwalenden.” Hebr. 5:2. Omdat ze zelf in gevaar zijn geweest, zijn ze bekend met de gevaren en moeilijkheden van de weg en om deze reden zijn ze geroepen om anderen te helpen in hetzelfde gevaar. Er zijn zielen verward door twijfel, terneergedrukt door zwakheden, zwak in geloof en niet in staat het Ongeziene te bevatten, maar een vriend die ze kunnen zien, die naar hen toekomt in plaats van Christus, kan de verbindende schakel zijn om hun bevend geloof op Christus te vestigen.

-RH 1-11-12, 4, 9-11
DA 295-297

Citaten uit de volwassen les: Colporteur Evangelist, 38; DA 296

Les 2: 07-13 april: Persoonlijke dienst van elk lid

Iedere toegevoegd lid aan de gemeente zou weer een instrument meer moeten zijn om het verlossingsplan uit te voeren. -7T 222

Sabbat 7-4 (Heilig en rein; 1 Petrus 2: 9)

Heiligheid van hart en reinheid van leven waren de grote onderwerpen van de leer van Christus. Nadat Hij in Zijn bergrede duidelijk had gemaakt wat er gedaan moet worden om zalig te worden, zegt Hij: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is." Volmaaktheid, heiligheid, niets minder dan dat zou hen succes geven in het uitvoeren van de beginselen die Hij hen had gegeven. Zonder deze heiligheid is het menselijke hart zelfzuchtig, zondig en wreed. Heiligheid zal de bezitter ervan ertoe brengen vruchtbaar te zijn en overvloedig in alle goede werken. Hij zal nooit moe worden van het goeddoen, noch de lof van de wereld zoeken, maar hij zal verlangen naar de lof van de Majesteit des hemels wanneer Hij Zijn geheiligden zal verheffen tot Zijn troon. . .

De Zevendedags Adventisten die zeggen uit te kijken en te verlangen naar de verschijning van Christus, zouden niet de weg van wereldse mensen moeten volgen. Zij zijn geen maatstaf voor hen die de geboden bewaren. Adventisten die de geboden bewaren hebben een bijzondere en verheven positie. Johannes zag hen in een heilig visioen en beschreef hen als volgt: "Hier *zien we* de volharding van de heiligen. Hier *komen openbaar* die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen." Openb. 14: 12 hsv. De Here sloot een speciaal verbond met het oude Israël als zij trouw zouden blijven: "Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk." Ex. 19: 5, 6.

Er zijn ruime voorzieningen getroffen voor een ieder die er oprecht en ernstig en bedachtzaam aan begint om heiligheid te volmaken in de vreze des Heren. Macht en kracht, genade en heerlijkheid zijn verschaft door Christus om door dienende engelen bij de erfgenamen van verlossing te worden gebracht. Er is niemand zo laag en verdorven en slecht dat ze in Jezus, die voor hen stierf, geen kracht, reinheid en gerechtigheid kunnen vinden, als ze hun zonden wegdoen en hun zondige weg opgeven en zich met een volkomen hart en doelbewust tot de levende God bekeren. Hij wacht erop om hen hun klederen uit te trekken die bevlekt en verontreinigd zijn door zonde en hen te bekleden met de witte, heldere mantels van gerechtigheid. Hij zegt tegen hen: leef en sterf niet. In Hem mogen zij opbloeien. Hun takken zullen niet wegwijnen of vruchteloos zijn. Als zij in Hem blijven kunnen zij sap en voeding uit Hem putten, vervuld worden door Zijn Geest en wandelen zoals Hij wandelde, overwinnen zoals Hij overwon en verheven worden tot zijn eigen rechterhand.

-RH 9-7-86, 1, 6, 9

RH 9-2-02; ST 12-20-99, 12-4-84; YI 7-18-95

Zondag 8-4 (Een dienstwerk voor ieder lid. Efeziërs 4:12. 2 Korintiërs 5:15-20, Handelingen 8:1-4, Matteüs 20:28, Lukas 22:26, 27, Matteüs 23:11)

Deze liefde onder de broeders is van het grootste belang voor de kerk. Satan weet dat en hij staat klaar met zijn verzoeking tot zelfzucht, terwijl in hen een geest van na-ijver, jaloezie en kwade vermoedens wordt gebracht. "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn." (Joh. 17: 20, 21)

Waarom wordt dit beginsel van liefde niet in de praktijk gebracht? Christus gaf Zijn eigen leven voor het leven van de wereld. "Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn

leven afleg voor de schapen.” Waarom wekken deze woorden van Christus niet het diepe verlangen in ons om elkaar lief te hebben zoals Hij ons heeft lief gehad? Christus ging een verbond aan met God de Vader om de liefde van God te laten zien in Zijn menselijkheid voor een gevallen geslacht. Christus wist dat in deze grote demonstratie van Gods genade, waartoe Hij Zichzelf verbonden had om die te weer te geven, niets minder die oneindige liefde kon laten zien dan het geven van Zijn eigen Zoon om de schuldige zondaar te redden. Christus begon aan het plan toen Hij alles wist, dat niets anders dan de oneindige vermogens die Hem de gelijke van de Vader maakten, het plan konden weer geven tenzij Hij één werd met de mens, de natuur van de mens op Zich zou nemen en zo alle verzoeken als een mens zou ondergaan en zou sterven zodat de mens mocht leven door geloof in Zijn verlossende kracht. .+ ...

[Hebreeën 2:7-11, 17, 18; 4:14-16; 2 Cor. 5:17-21 aangehaald] ...

Zoals God Christus tot Zijn boodschapper voor de wereld maakte, zo heeft Christus allen die Hem aannemen als hun Verlosser, tot vertegenwoordigers van Christus gemaakt in genade, vergeving en vergiffenis voor de wereld. Welnu, in ieder geslacht heeft Christus verlangd dat allen die in Zijn naam geloven zijn getuigen zouden worden, zijn boodschap uitdragend naar de wereld en Zijn karakter weerspiegelend. Ieder van ons is gebonden om in onze persoonlijk medewerking voor Christus te doen wat Christus deed in Zijn menselijk leven hier op aarde als de Gezondene van God voor de vertegenwoordiging van de Vader. Een ieder moet de goedheid van God vertegenwoordigen in Zijn medeleven en Zijn liefde. Zij zijn kanalen van licht, lichtdragers voor de wereld. Vol genade heeft de Here hen deelhebbers gemaakt aan de goddelijke natuur door Christus.

De Here verlangt dat een ieder, als zijn levenspatroon, zich zal uitstrekken in liefde tot een verloren gaande wereld. Zij moeten voorwaarts gaan als Gods wachters, terwijl ze de levend makende, opwekkende invloed van de macht van de waarheid vertegenwoordigen.

-16MR 191-193

Central Advance 2-25-03; MB 21-24

Maandag 9-4 (De behoefte aan werkers; Johannes 4:35-41, 2 Petrus 3:9, Matteüs 9:36-38)

Zeg niet wanneer u uw zaad aan de grond heeft toevertrouwd: Er zijn nog vier maanden – de normale tijd tussen het zaaien van het zaad en de oogst – en dan komt de oogst. Door zo tot de discipelen te spreken, wees Christus vooral op het werk dat voor de Samaritanen moest worden gedaan. De Samaritaanse vrouw met wie Hij had gesproken had haar waterkruik laten staan en was naar de stad gegaan om tegen de mensen daar te zeggen: “Komt mede en ziet een mens, die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn?” (Johannes 4: 29-30, 39-42 aangehaald)

De komst van deze mensen naar Christus en hun bekering tot de waarheid was een aanschouwelijke les voor de discipelen en het zou een belangrijke les moeten zijn voor allen die zich bezig houden met het werk van zielen redden. Hierdoor zouden Gods dienstknechten moeten leren dat God wil dat ze voorwaarts gaan in een aanvallend werk, dat Hij hen niet het werk gegeven heeft om boven de gemeenten te blijven hangen, wanneer er dichtbij zielen zijn die sterven door gebrek aan kennis.

“Want hier is de spreuk waarachtig: De een zaait, de ander maait. Ik heb u uitgezonden om datgene te maaien, wat u geen arbeid heeft gekost.” De heiland sprak deze woorden in afwachting van de inwijding en uitzending van Zijn discipelen. Het aardse werk van de grote Leraar zou spoedig ophouden. De apostelen moesten volgen om dit werk te voltooien, om de vruchten in te zamelen van het zaad dat Hij had gezaaid. In de straten van de steden en in de synagogen had Christus zaden van waarheid gezaaid. Het verlossingsplan was helder en duidelijk voorgesteld, want de waarheid verflauwde nooit op de lippen van de Heiland. Als gevolg van Zijn werk was er belangstelling gewekt. .

Nu heeft God op zijn grote akker zowel zaaiers als maaiers nodig. Laten zij die voorwaarts gaan in het werk, sommigen om te zaaien en anderen om te maaien, eraan denken dat ze nooit de eer voor het succes in hun werk naar zichzelf mogen trekken. Gods aangewezen instrumenten zijn er voor hen geweest, de weg voorbereidend voor het zaaien van het zaad en het binnenhalen van de oogst. . .

Zoals voedsel voor de hongerigen en water voor de dorstigen, zo is het doen van Gods werk voor hen die Zijn wil gehoorzamen omdat ze Hem liefhebben. Zij die betrokken zijn bij het werk moeten het bewijs geven dat God een boodschap voor hen heeft om uit te dragen en een werk voor hen heeft te doen. Zij moeten werken met een zachtmoedige geest, terwijl zij laten zien dat ze in de school van Christus Zijn nederigheid van hart hebben geleerd en het bewijs met zich meedragen dat ze met Christus zijn geweest en van Hem hebben geleerd. . [Jes. 57:15 aangehaald]

-ST 12-4-01, 2-5, 10

RH 3-3-03, 3-20-00, 12-15-10; PUR 10-23-02; ST 4-22-97; SW 6-18-07; AUCR 10-15-98; DA 189-193; 8T 30-33

Dinsdag 10-4 (Individu's maar samen; Efeziërs 4:16, 1 Thessalonicenzen 1:5-8)

Wij zijn uit de wereld gebracht om leden van de gemeente te worden, het lichaam van Christus. Wij moeten tot volkomen overeenstemming van gevoelens komen en eenheid in geloof. "maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde." Het moet niet toegestaan worden dat de natuurlijke gebreken van ons karakter onenigheid scheppen. Wij moeten onze willen aan God overgeven, tot iedere gedachte gebracht wordt in gehoorzaamheid aan Christus. Er is een werk voor ons voordat we in staat zullen zijn om zo eendrachtig samen te werken als voorgesteld wordt door de eenheid van het lichaam. . .

Er moet een werk in onze karakters gedaan worden dat ons geschikt zal maken voor de grote verantwoordelijkheden die Christus ons heeft toevertrouwd. Er moeten aan alle kanten zielen gered worden en we moeten anderen liefhebben zoals Christus ons liefheeft, als we onze verplichtingen tegenover onze naasten willen vervullen. Zij die toegeven aan een geest van jaloezie, die voortdurend geneigd zijn om kwaad te denken, en de motieven van anderen oordelen, zijn niet in het bezit van de liefde van Christus en ook niet geschikt voor zijn heilige dienst. . . .

Christus wordt leed aangedaan door onze hardheid van hart, door ons gebrek aan liefde en nederigheid. God wil dat wij liefde hebben, het is veel beter teveel te hebben dan te weinig. God zelf is liefde, wij zouden net als Hem moeten zijn. Christus is vol medelijden, wij zouden dagelijks van Hem moeten leren en Zijn lessen van liefde in praktijk brengen, door het tonen van de zachtmoedige geest die Hij openbaarde. Het zal ons niets meer kosten om woorden van troost en vriendelijkheid te spreken dan harde woorden van jaloezie. Wij moeten ernaar streven gebroken harten te verbinden en de gewonde geest te genezen. Wij zullen er niet naar verlangen om anderen voor ons te laten buigen in vernedering als we gedreven worden door de liefde van Christus. Heel ons verlangen zal zijn om de gedachten en de geest van anderen om ons heen te verheffen, de waarheid te verhogen en mensen te trekken tot de Heiland van de wereld. . .

Christus vraagt van ons dat we elkaar liefhebben. Het kruis van Golgotha laat zien hoe veel. Hij had ons lief tot de dood en zegt ons elkaar lief te hebben, gelijk Ik u heb liefgehad. "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." En wanneer deze wederzijdse verdraagzaamheid en tederheid werkelijkheid is geworden onder ons, zullen wij het belang van het beeld waarderen dat de apostel gebruikte om de gemeente van Christus voor te stellen. "Gij nu zijt het lichaam van

Christus en ieder voor zijn deel leden.” Dan zult u elkaars lasten dragen en de wet van God vervullen.

-ST 5-18-88, 3, 5, 9, 12

ST 4-13-86, 3-19-95; AUG 7-5-05, 7-12-05; PUR 1-19-05; LLM 257-258

Woensdag 11-4 (Samenwerken met God; Handelingen 2:47, 1 Korintiërs 3:5-9; 2 Petrus 3:9; Titus 2:11; Matteüs 10:8, 14-21)

Het was Paulus die het eerst het evangelie in Corinthe had gepredikt, en die de gemeente aldaar had georganiseerd. Dit was het werk dat de Here hem had toegewezen. Later werden door Gods aanwijzing andere arbeiders naar Corinthe geleid om daar hun taak te vervullen. Het uitgestrooide zaad moest begoten worden, en dit moest Apollos doen. Hij volgde Paulus in zijn werk op om verder onderricht te geven en om bij te dragen tot de ontwikkeling van het gezaaide zaad. Hij wist de weg naar de harten der mensen te vinden, maar het was God die de wasdom gaf. Geen menselijke, maar goddelijke kracht brengt verandering van het karakter tot stand.

Zij die planten, en zij die begieten, doen niet het zaad opwassen. Onder Gods leiding arbeiden zij, als Zijn verkozen instrumenten, samen met Hem in Zijn werk. Aan de Meester-Werker komt de eer en de lofprijzing toe, welke door de resultaten tot uitdrukking komen.

Gods dienaren bezitten niet allen gelijke gaven, maar ze zijn allen Zijn arbeiders. Een ieder moet van de grote Leraar leren en daarna het geleerde aan anderen mededelen. God heeft aan een ieder van Zijn boodschappers een persoonlijk werk te doen gegeven. Er is verscheidenheid van gaven, maar alle arbeiders moeten, geleid door de heiligende invloed van de Heilige Geest, in eensgezindheid zich aaneensluiten.

Als zij het evangelie van genade bekendmaken, zullen velen door de kracht Gods overtuigd en bekeerd worden. Het menselijke instrument is met Christus verborgen in God, en Christus verschijnt als de voornaamste onder tienduizenden, als Eén die in alle opzichten beminlijk is. “Wie plant en wie begiet, staan gelijk; alleen zal elk zijn eigen loon krijgen naar zijn eigen werk. Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij.” (1 Cor.3:8,9)

In dit schriftwoord vergelijkt de apostel de gemeente met een bebouwde akker waarop de landlieden arbeiden en zorg dragen voor de wijnstokken die de Here plantte. Zo vergeleek hij ook de gemeente met een bouwwerk dat een heilige tempel moet worden voor de Here. God is de Meester-Werker, en Hij heeft ieder mens zijn werk toegemeten. Allen moeten onder Zijn toezicht werken, Hem laten werken voor en door Zijn arbeiders. Hij verleent hun tact en bekwaamheid, en als zij Zijn voorschriften nakomen, bekroont Hij hun moeiten met succes.

Gods dienaren moeten samenwerken, op een vriendelijke, wellevende manier, “in eerbetoon elkander ten voorbeeld.” (Rom.12:10) Er moet geen liefdeloos kritiseren zijn, niet het afbreken van het werk van een ander, en er moeten geen afzonderlijke partijen zijn. Ieder mens aan wie de Here een boodschap heeft toevertrouwd, heeft zijn speciale werk. Iedereen heeft zijn eigen, persoonlijke geaardheid, die hij niet aan een ander moet opdringen. Toch moet ieder met zijn broeders in harmonie samenwerken.

Gods werkers zijn verplicht in hun arbeid een eenheid te vormen. Niemand mag zichzelf als een richtsnoer opwerpen en geringschattend spreken over zijn medewerkers of hen als minderwaardigen behandelen. Een ieder moet, onder Gods leiding, het hem toegewezen werk doen, geëerbiedigd, geliefd en bemoedigd door de andere arbeiders. Tezamen moeten ze het werk voltooien. .

-AA 274-275

RH 7-25-93; 8Red 70-79; 9T 195-198

Donderdag 12/4

“En de apostelen kwamen weder samen bij Jezus en berichtten Hem al wat zij gedaan en geleerd hadden. En Hij zeide tot hen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig. Want er waren velen, die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten.” Markus 6: 30, 31. De discipelen waren zojuist teruggekeerd van hun eerste zendingsreis. Zij kwamen bij Jezus en vertelden Hem alles. Hun innige relatie met Hem moedigde hen aan om al hun goede en slechte ervaringen aan Hem voor te leggen, zowel hun vreugde wanneer ze resultaten zagen van hun arbeid al verdriet over hun falen, hun fouten en hun zwakheden. Zij hadden fouten gemaakt in hun eerste werk als evangelisten en toen ze Christus openlijk hun ervaringen vertelden, zag Hij dat ze nog veel onderricht nodig hadden. Hij zag ook dat ze vermoeid waren door hun arbeid en dat ze rust nodig hadden. . .

En Hij zeide tot hen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig.” Christus is vol tederheid en medeleven voor iedereen in Zijn dienst. Hij wilde zijn discipelen laten zien dat God geen offer vraagt maar genade. Zij hadden hun hele ziel gegeven in het werken voor de mensen en dit was uitputtend voor hun fysieke en geestelijke kracht. Het was hun plicht om te rusten. Christus riep hen op te rusten zodat ze een paar uur met Hem konden doorbrengen. Hoe bedachtzaam en teder was Zijn liefde en zorg voor hen. . .

De rust die Christus en Zijn discipelen namen was geen genotzuchtige rust. De tijd die ze doorbrachten in afzondering werd niet gewijd aan plezier of luchtig vertier. Ze spraken met elkaar over het werk van God en de mogelijkheid om grotere doeltreffendheid te brengen in het werk. De discipelen waren met Christus geweest en zij konden Hem begrijpen. Hij hoefde met hen niet te spreken in gelijkenissen. Hij verbeterde hun fouten en maakte hen duidelijk wat de juiste manier is om ongelovigen te benaderen. Hij opende de kostbare schatten van goddelijke waarheid nog meer voor hen. Belangrijke waarheden uit de onuitputtelijke voorraadkamer werden het voorgesteld. Zij werden bezielde met goddelijke kracht, en geïnspireerd met hoop en moed. . .

De discipelen zochten Jezus op en vertelden Hem “al wat zij gedaan en geleerd hadden”, en Hij vertroostte en bemoedigde hen. Als wij nu vandaag de tijd zouden nemen om naar Jezus toe te gaan met onze moeilijkheden, dan zouden we sterker zijn. wij zouden niet teleurgesteld zijn, want Hij zou aan onze rechterhand zijn en wij zouden onwankelbaar zijn. wij hebben meer eenvoud nodig en meer vertrouwen en vrijmoedigheid in onze Heiland. “Vraag en het zal u gegeven worden,” heeft Hij beloofd. (Matteüs 11: 28, 29 aangehaald)

Vrijdag 13/4 (Gewillige dienst; Jesaja 6:8)

De kracht van een leger is voor een groot deel af te meten aan de bekwaamheid van de mannen in de gelederen. Een verstandige generaal geeft zijn officieren opdracht om iedere soldaat op te leiden voor actieve dienst. Hij streeft ernaar om de hoogst mogelijke bekwaamheid te ontwikkelen bij iedereen. Als hij alleen op zijn officieren zou vertrouwen, kon hij nooit verwachten een succesvolle veldtocht te leiden. Hij rekent op de trouwe, onvermoeide dienst van iedere man in zijn leger. De verantwoordelijkheid rust voor een groot deel op de mannen in de gelederen.

En zo is het ook in het legen van Immanuel de Vorst. Onze Generaal, die nog nooit een veldslag heeft verloren, verwacht gewillige dienst van iedereen die zich heeft aangemeld onder Zijn vaandel. In de laatste strijd die nu woedt tussen de machten van het goede en de legers van het kwade, verwacht Hij dat iedereen, leken zowel als predikanten, deel zullen nemen. Allen die zich hebben aangemeld als zijn soldaten, moeten getrouwe dienst doen als strijders met een helder besef van de verantwoordelijkheid die persoonlijk op hen rust. . .

De leiders in Gods zaak moeten als wijze generaals plannen maken voor vooruit beweging over de hele linie. In het maken van hun plannen moeten zij vooral aandacht geven aan het werk dat door de leken gedaan kan worden voor hun vrienden en bureu. Het werk van God op deze aarde kan nooit voltooid worden totdat de mannen en vrouwen die het lidmaatschap van de kerk vormen, zich verenigen in het werk en hun inspanningen voegen bij die van de predikanten en gemeenteleiders.

De verlossing van zondaren vraagt ernstig en persoonlijk werk. Wij moeten hen de woorden des levens brengen en niet wachten tot zij naar ons toekomen. Och kon ik maar woorden spreken tot mannen en vrouwen om hen aan te sporen tot ijverig handelen! Er zijn nog maar weinig momenten aan ons gegeven om te werken. Wij staan helemaal aan de grens van de eeuwige wereld. Wij hebben geen tijd te verliezen. Elk moment is goud waard en te kostbaar om aangewend te worden om slechts onszelf te dienen. Wie wil God ernstig zoeken, en uit Hem kracht en genade putten om zijn getrouwe arbeiders te zijn in het zendingsveld? . .

Het einde is nabij, het besluipt ons stilletjes, onopgemerkt, zoals de geruisloze komst van de dief in de nacht. Moge de Here geven dat wij niet langer zullen slapen zoals de anderen, maar dat we waakzaam en nuchter zullen zijn. spoedig zal de waarheid heerlijk triomferen en allen die er nu voor kiezen om samen te werken met God zullen ermee triomferen. De tijd is kort, spoedig komt de nacht waarin niemand kan werken. Laten zij die zich verheugen in het licht van de tegenwoordige waarheid nu haast maken om het mee te delen aan anderen. De Here vraagt: Wie zal Ik sturen? Allen die offers willen brengen omwille van de waarheid moeten nu reageren met: Hier ben ik Here, zend mij.

-AU Gleaner 11-4-08, 6-7, 9-10, 14

RH 9-11-13; AUG 11-4-08; ChS 67-69; 9T 117-119; GW15 351-353

Citaten uit de volwassen les: GW 352

Les 3: 14-20 april: Geestelijke gaven voor evangeliseren en getuigen

Er is geen limiet aan het nut van de degene die zelf opzij zet, en ruimte maakt voor de werking van de Heilige Geest op het hart, en een leven geheel gewijd aan God leeft. -RH 4-30-08, 9

Sabbat 14 april (Levende, werkende agentschappen; Efeziërs 4:11, 12)

"Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij" (1 Korintiërs 3:9)...Dit figuur vertegenwoordigt het menselijk karakter, waaraan gewerkt moet worden, punt voor punt. Elke dag werkt God met Zijn gebouw, lijn op lijn, om de structuur te perfectioneren, zodat het een heilige tempel voor Hem kan worden. De mens moet samen met God werken. Elke werker moet zo worden als wat God voor hem heeft ontwerpen, zijn leven opbouwen met pure, nobele daden, zodat zijn karakter aan het einde een symmetrische structuur, een mooie tempel kan worden, vereerd door God en de mens. Er moet geen fout in het bouwwerk zijn, want het is van de Heer. Elke steen moet perfect worden gelegd, dat het de druk kan doorstaan. Een steen verkeerd gelegd, zal van invloed zijn op het hele gebouw. Aan u en aan iedere andere werker geeft God de waarschuwing: "Let op hoe u bouwt, dat uw gebouw de test van het noodweer en storm kan weerstaan omdat het gegrondvest is op de eeuwige Rots. Plaats de steen op het zekere fundament, dat u klaar kan staan voor de dag van de test en proef, wanneer alles zal worden gezien zoals ze zijn."...

We leven te midden van de gevaren van de laatste dagen. We zullen wijs zijn om elke mentale en fysieke macht te cultiveren; omdat ze allen nodig zijn om de kerk een bouwwerk te maken dat de wijsheid van de grote Ontwerper zal vertegenwoordigen. De talenten aan ons door God gegeven zijn Zijn gaven, en ze moeten worden gebruikt in het juiste verband met elkaar, om een perfect geheel te maken. God geeft de talenten, de krachten van de geest; de mens vormt het karakter.

De Heer heeft met u gewerkt, zodat u uw deel kunt doen als Zijn medearbeider; maar er zijn ook andere werklieden die hun deel moeten doen als Zijn hulp. Deze helpen het hele lichaam samen te stellen. Allen moeten verenigd worden als delen van één groot organisme. Gods kerk is samengesteld uit levende, werkende agenten, die hun macht om te handelen ontlene aan de Leidsman en Voleinder van hun geloof. Zij moeten het grote werk die op hen rusten in harmonie voortzetten. God heeft u uw werk gegeven. Maar Hij heeft andere hulp, en aan hen heeft Hij hun werk gegeven, dat allen, via de heiliging van de waarheid, leden van het lichaam van Christus, Zijn vlees en van Zijn beenderen kan worden. Als vertegenwoordiger van Christus handelen wij voor tijd en eeuwigheid; en de mens, zelfs wereldse mensen, erkennen dat wij met Jezus zijn geweest en van Hem hebben geleerd. ... [Geciteerd Efeziërs 4: 8, 11-16 aangehaald]

-8T 173-174, 176

RH 3-7-93, 11-18-84, 10-8-09; BTS 4-1-03; HS 124-126; 18MR 2-9; TMK 323

Zondag 15 april (Begenadigde gelovigen;

1 Petrus 4:10; 1 Korintiërs 12:11; Efeziërs 2:10; Handelingen 1:8)

Zoals het plan van verlossing begint en eindigt met een gave, zo moet het vervolgens worden uitgevoerd. Dezelfde geest van opoffering die de zaligheid voor ons heeft gekocht, zal in de harten van allen wonen die deelgenoot worden van de hemelse gave. De apostel Petrus zegt: "Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods" (1 Petrus 4:10). Jezus zei tegen zijn discipelen toen Hij hen heen zond: "Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet" (Matteüs 10:8). In hem, die volledig in medeleven met Christus is, kan niets egoïstisch of

exclusief zijn. "Hij die van het levende water drinkt, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven" (Johannes 4:14). De Geest van Christus in hem is als een fontein die opwelt in de woestijn, stromend om allen te verfrissen, en doet degenen die klaar zijn om verloren te gaan, te popelen om van het levenswater te drinken. Het was dezelfde geest van liefde en zelfopoffering die in Christus leefde dat de apostel Paulus dreef tot zijn talloze werken. Hij zei: "Van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden ben ik een schuldenaar" (Romeinen 1:14). "Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen"(Efeziërs 3:8).

Onze Heer wilde het zo dat Zijn kerk aan de wereld de volheid en toereikendheid die we in Hem vinden, moet weerspiegelen. Voortdurend ontvangen we Gods vrijgevigheid, en door het meegeven van deze laten wij aan de wereld de liefde en weldadigheid van Christus zien. Terwijl de hemel actief is met uitzenden van boodschappers naar alle delen van de aarde, om het werk van de verlossing voort te zetten, dient de kerk van de levende God ook medearbeiders met Jezus Christus te zijn.

Wij zijn leden van Zijn mystieke lichaam. Hij is het hoofd, beheerder van alle leden van het lichaam. Jezus zelf, in zijn oneindige genade, werkt aan menselijke harten, voert zo geweldige spirituele transformaties uit, dat de engelen met verbazing en vreugde ernaar kijken. Dezelfde onbaatzuchtige liefde die kenmerkend is voor de Meester wordt gezien in het karakter en het leven van Zijn ware volgelingen. Christus verwacht dat de mensen deelgenoot van Zijn goddelijke natuur zullen worden zolang ze in deze wereld zijn, dus niet alleen Zijn heerlijkheid weerkaatsen, tot eer van God, maar de duisternis van de aarde verlichten met de straling van de hemel. Aldus de woorden van Christus zal voldaan, "Gij zijt het licht der wereld" (Matteüs 5:14).

"We zijn arbeiders samen met God,"-"rentmeesters over de velerlei genade Gods" (1 Petrus 4:10). De kennis van Gods genade, de waarheden van zijn Woord, en ook tijdelijke gaven, - tijd en middelen, talent en invloed, - zijn allemaal een vertrouwen van God om ingezet te kunnen worden voor Zijn heerlijkheid, en voor de zaligheid van de mens.

-RH 12-24-08, 8-10

AUCR 6-1-00; 5T 729-733; LHU 278; AG 62; UL 61

Maandag 16 april (De Heilige Geest en Zijn gaven; Handelingen 13:1-3; Johannes 16:8, 13; Handelingen 13:4; Romeinen 8:11; Handelingen 1:8)

De voorrechten, de zegeningen van het kind van God worden vertegenwoordigd door de apostel in de volgende taal: "Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van deze geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid"(Kolossenzen 1:27). Wanneer we ons realiseren dat onze hoop op heerlijkheid, Christus is, dat we in Hem compleet zijn, zullen we verheugd zijn met onuitsprekelijk vreugde en vol glorie. De apostel zegt verder, dat hij heeft niet gestopt is met bidden "dat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen" [Efeziërs 1:8-20 aangehaald].

O, als wij als volk onze kansen hadden verbeterd om een kennis van het woord te winnen, voor het verkrijgen van een vitale ervaring in de dingen van God, zouden we hebben voldaan aan het woord, " opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld; het woord des levens vasthoudende" (Fillippenzen 2:15. Wij kunnen alleen geven wat wij eerst hebben ontvangen. Degenen die verenigd zijn met de kerk, moeten levende, werkende agenten zijn om het licht te verspreiden aan hen, die in duisternis zijn. Zij moeten de waarheid van God bekendmaken, Zijn liefde en trouw onthullen. Wanneer mensen gebruikmaken van hun bevoegdheden zoals God hen stuurt, zullen hun talenten vermeerderd worden, hun

capaciteiten vergroot, en ze zullen hemelse wijsheid hebben door te zoeken naar de verlorenen om hen te redden.

Maar terwijl de kerkleden lusteloos, en achteloos van hun God gegeven verantwoordelijkheid zijn, hoe kunnen ze verwachten de schat van de hemel te ontvangen en aan anderen door te geven? Wanneer belijdende christenen geen gevoel krijgen om de last te verlichten van de gedachten van degenen die in duisternis zijn; wanneer ze geen gebruik maken van de rijke genade van Christus, en niet langer de kennis, die zij ontvangen hadden door te geven, worden zij egoïstisch, kleinzielig, onverdraagzaam, en hun capaciteit om meer en meer hemelse verlichting te ontvangen, neemt af in plaats van toe te nemen. Ze worden minder kritisch, verliezen hun waardering voor de rijkdom van de hemelse gave, falen het zelf te waarderen, en verzuimen het aan anderen te presenteren. Het is alleen wanneer God zijn beleden volk enthousiast ziet om medearbeider met Hem te zijn, dat Hij hen het licht en genade kan geven; want dan pas zullen ze alle belangen ondergeschikt aan het belang van Zijn werk maken. Met zulke arbeiders zullen hemelse intelligenties samenwerken. Jezus zegt, "maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult Mijn getuigen zijn" (Handelingen 1:8). Het is de eenheid van de Heilige Geest en het getuigenis van de levende getuige die de wereld moet waarschuwen. De arbeider voor God is de agent door wie de hemelse mededeling wordt gegeven, en de Heilige Geest geeft goddelijke autoriteit aan het woord van de waarheid.

-RH 4-4-93,

RH 1-27-03, 8-9-4-4-93, 1-20-91; ST 4-4-92, 11-16-91, 7-25-92; YI 8-12-97

Dinsdag 17 april (Onze gaven ontdekken; 1 Korintiërs 12:28-31)

Het is alleen op het altaar van God dat we de kaars met heilig vuur aansteken. Het is alleen het goddelijke licht dat de kleinigheid, de incompetentie van menselijk vermogen zal onthullen en duidelijk, onderscheidend zicht op de perfectie en zuiverheid van Jezus Christus zal geven. Het is alleen wanneer wij Jezus aanschouwen, dat wij wensen te worden zoals Hij. Het is alleen wanneer wij Zijn gerechtigheid aanschouwen dat wij hongerig en dorstig zijn om het te bezitten. Het is alleen wanneer wij in oprecht gebed, in nederigheid en eenvoud vragen, zoals een klein kind aan aardse ouders voor iets goed vraagt, dat God ons het verlangen van ons hart zal geven. Dergelijk gebed wordt verhoord en beantwoord. De Heer is meer bereid om de Heilige Geest te geven aan hen die het vurig wensen, dan aardse ouders goede gaven aan hun kinderen willen geven. Christus heeft ons de Heilige Geest beloofd om ons te leiden in alle waarheid en gerechtigheid en heiligheid. De Heilige Geest wordt niet met mate gegeven aan diegenen die oprecht ernaar zoeken, die door het geloof op de beloften van God staan. Zij smeken het beloofde woord van God, zeggende, "gij hebt het gezegd. Ik neem U op uw woord."

De Trooster is gegeven zodat hij de dingen van Christus kan nemen en aan ons tonen, zodat hij ter waarborging van hun rijke zekerheid de woorden die van Zijn lippen kwamen, kan openbaren en ze kan overbrengen met levende kracht op de ziel die gehoorzaam is, die van het eigen ik is leeggemaakt. Het is dan dat de ziel het beeld en het opschrift van het goddelijke ontvangt. ...

Terwijl God in ons werkt naar Zijn wil, moeten wij samen met God werken, een besluit laten zien als die van Daniel om de wil van God te doen, werkend in harmonie met de goddelijke Agent. Dan zullen wij rust in God vinden. Leraren van het woord van God moeten niets terughouden van Gods adviezen, opdat de mensen die onwetendheid zijn van hun plicht en niet begrijpen wat de wil van God aangaande hen is, struikelen en verloren gaan.

Maar terwijl de leraar van de waarheid trouw moet zijn bij het brengen van het evangelie, laat hem nooit een heleboel woorden gebruiken die de mensen niet begrijpen, omdat het voor hen nieuw is en moeilijk te begrijpen. Neem gelijktijdig één punt, en maak

dat ene punt duidelijk, langzaam en met een duidelijke stem spreken. Spreek op een zodanige wijze dat de mensen zullen zien wat de relatie is van dat ene punt met de andere waarheden van vitaal belang. Iedereen die leraar wordt, moet ook een leerling worden, en dagelijks aan de voeten van Jezus zitten. Het is onmogelijk voor iemand om het woord van de waarheid te delen, tenzij hij oprecht probeert de wijsheid van omhoog te zoeken zodat hij kan begrijpen wat in de Schriften wordt geleerd. De Heilige Geest moet aanwezig zijn bij het gesproken woord tot het hart. Als de spreker zich in Christus wil verbergen, zal het moeilijk zijn voor degenen die op zoek zijn naar waarheid als naar een verborgen schat, vooroordelen in de harten te maken; want hij zal Christus openbaren en niet zichzelf.

-ST 12-25-93, 4-5, 7

PUR 12-29-04

Woensdag 18 april (Andere gaven; Handelingen 6:1-4; 2:40-47)

Dezelfde orde en systeem die in de dagen van de apostelen noodzakelijk waren, moeten gehandhaafd blijven in de kerk van vandaag. De welvaart van het werk is grotendeels afhankelijk van haar verschillende diensten uitgevoerd door mannen met vaardigheden, die gekwalificeerd zijn om de posities waarin ze zijn geplaatst, te vullen. Degenen die door God zijn gekozen als leiders in het werk van de waarheid, dat het algemene toezicht op de spirituele belangen van de kerk hebben, moeten voor zover mogelijk van zorgen en verbijsteringen van tijdelijke aard worden verlicht. Hen die God geroepen heeft als predikant van het woord en kerkleer, moeten tijd hebben voor meditatie, gebed, en studie van de Schriften. Hun duidelijk geestelijk onderscheidingsvermogen is verduisterd als ze verplicht zijn zich bezig te houden met de mindere details van het bedrijfsleven, en om te gaan met de verschillende temperamenten van degenen die in de kerkelijk verband samenkomen. Alle moeilijke kwesties van tijdelijke aard moeten voorgebracht worden bij de juiste taakhouders, om door hen te worden aangepakt. Maar als deze zaken de wijsheid van deze taakhouders te boven gaan, moeten zij in de bestuursraad gebracht worden die het toezicht op de gehele kerk heeft.

God is een God van orde, en Hij is ook blij met de inspanningen van zijn volk in het proberen om structuur en orde te brengen in zijn werk op de aarde. Alles wat verband houdt met de hemel is in perfecte orde. Onderwerping en grondige discipline markeren de bewegingen van de engelschaar.

Alleen door orde en harmonieuze actie kan succes bereikt worden. God verlangt nu niet minder orde en structuur in zijn werk, dan in de dagen van ouds. Hij wenst dat zijn werk voortgezet kan worden met zorg en nauwkeurigheid, dat Hij de zegel van zijn goedkeuring erop plaatsen kan. Christenen moeten verenigd worden met christenen, kerk met kerk, het menselijke instrument samenwerkend met het goddelijke, ieder agentschap ondergeschikt aan de Heilige Geest, en allen gecombineerd in het geven van de goede boodschap van Gods genade aan de wereld.

"Want God is geen God van wanorde, maar van vrede. Zoals in alle gemeenten der heiligen" (1 Korintiërs 14:33, 34a). Er was orde in de kerk toen Christus op aarde was, en na Zijn vertrek was de orde strikt in acht genomen onder de discipelen. ...

Zoals alle andere leden van de menselijke structuur zich verenigen om het hele lichaam te vormen, en elk haar taak uitvoert in gehoorzaamheid aan de intelligentie die het geheel regelt, zo moeten alle leden van de kerk van Christus verenigd worden in één symmetrisch, lichaam, onderworpen aan de geheiligde intelligentie van het geheel. [1 Korintiërs 12: 12-14 aangehaald]

-RH 2-16-11, 5-9

RH 6-25-95, 4-30-08, 4-1-09; ST 1-18-83; AA 89-93; 5T 239; 3SP 291-294; 13MR 187-190

Donderdag 19 april (Gaven en christelijke verantwoordelijkheid; Romeinen 12:4; 1 Kor 12:12; Efeziërs 4: 16; Handelingen 8; Matteüs 10:19, 20; Handelingen 13:4, 5; 16:6,7,9,10)

Jesus beveelt zijn volk, "Ga voorwaarts". De predikant kan voor de mensen werken, maar hij kan de verantwoordelijkheid dat God hen heeft opgelegd, niet van hen afnemen. Er zijn hogere doelen voor ons, er is een zuiverder liefde, een diepere ervaring, als we ons aan God toewijden, en ons nederig op Zijn woord nemen. De reden waarom wij geen grotere vertrouwen en vreugde hebben, is dat we niet geheiligd zijn door gehoorzaamheid aan de waarheid. Er is in ons een kwaad hart van ongeloof. Onze hemelse vader is meer bereid de Heilige Geest te geven aan degenen die hem vragen dan aardse ouders goede gaven geven aan hun kinderen. Laten we daarom de geestelijke luiheid afschudden die Hem onteert en onze eigen ziel in gevaar brengt. Als we dichterbij God komen, zal Hij dichterbij ons blijven. We mogen niet wachten op betere kansen, sterkere overtuigingen of voor heiliger gemoederen. We kunnen niets doen voor onszelf. We moeten vertrouwen op de kracht van Jezus om ons te redden. Hij houdt ons de kroon des levens voor, en zullen we het niet aannemen?

Het zoete gevoel van vergeven zonden, het licht en de liefde die Christus alleen geven kan, vult de ziel met vrede en vreugde. De zekerheid dat we onder de bescherming van de Almachtige zijn, geeft moed en vertrouwen, inspireert hoop dat "als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel " is (Hebreeënen 6:19).

Deze zekerheid is een bron van kracht onbekend aan de wereld of aan de halfslachtige professor. Zo lang wij de aanwezigheid van onze Redder hebben, kunnen moeilijkheden noch gevaren ons ontstellen; en wij zijn bereid om vrolijk de plicht te vervullen die God van ons verlangt. Als wij zo vrij zouden zijn om te spreken over de zegeningen die we van God ontvangen zoals we over onze twijfels en ontmoedigingen spreken, zullen wij veel meer van Zijn aanwezigheid genieten. Onze vriendelijke hemelse Vader verklaart: "Wie lof offert, eert Mij," (Psalm 50:23). Laten we Hem meer loven, en minder klagen; laten we meer praten van de liefde en wonderbaarlijke kracht van onze Verlosser, en we zullen dichterbij Hem worden gebracht, in nog nauwere en nauwere relatie met Hem, op wie onze hoop gevestigd is.

Zullen we onszelf niet zonder reserve aan God wijden? Christus, de Koning van glorie, gaf Zichzelf als losgeld voor ons. Kunnen we iets van Hem weerhouden? Denken wij dat onze arme, onwaardige zelf te kostbaar is, onze tijd of eigendommen te waardevol, om aan Jezus te geven? Nee, nee; het diepste eerbetoon van ons hart, de meest bekwame dienst van onze handen, onze talenten van bekwaamheid en middelen, -zijn maar allemaal te schraal om een offer te brengen aan Hem die werd gedood, en ons verzoend heeft met God door zijn bloed "uit elke stam en taal en volk en natie" (Openbaring 5:9).

-ST 4-25-95, 1-28-96

PC 398-400

Vrijdag 20 april (Een kracht voor God; 1 Korintiërs 12:6)

Degenen die samen arbeiden, moeten ernaar streven samen in perfecte harmonie te zijn. En toch moet niemand voelen dat hij met degenen die anders zien zoals hij ziet, niet kan werken, en in hun werk niet alleen zijn plannen volgt. Als iedereen een nederige, leerzaam geest manifesteert, zouden er geen problemen zijn. God heeft verschillende gaven ingesteld in de kerk. Deze zijn kostbaar op hun juiste plek, en iedereen mag een aandeel hebben in het werk een volk voor te bereiden op Christus' spoedige wederkomst.

Het is de trouw, de loyaliteit aan God, de liefdevolle dienst, die de goddelijke goedkeuring wint. Elke impuls van de Heilige Geest die de mens leidt tot goedheid en God, is opgeschreven in de boeken van de hemel, en op de dag van God zullen de werknemers door wie Hij gewerkt heeft, geprezen worden. Zij zullen delen in de vreugde van de Heer wanneer zij in Zijn koninkrijk degenen zien die door hun werk als instrument

van de Heer verlost zijn. En ze zijn bevoorrecht om daar deel te nemen in Zijn werk, omdat ze geschikt waren gevonden door deelname in Zijn werk hier op aarde. Wat wij in de hemel zullen zijn, is de weerspiegeling van wat we nu in karakter en heilige dienst zijn.

God heeft verschillende manieren van werken, en Hij heeft verschillende werklui wie Hij gevarieerde gaven toevertrouwt. Een werknemer kan vlotte spreker zijn; een ander een vlotte schrijver; een andere wellicht de gave van oprecht, serieus en vurig gebed; een andere de gave van het zingen; een andere kan speciale macht hebben om het woord Gods met gezag duidelijk uit te leggen. En elke gave moet een macht worden voor God, omdat Hij het is die met de arbeider werkt. [1 Korintiërs 12: 6 geciteerd.] ...

In liefdevolle sympathie en vertrouwen moeten Gods arbeiders een eenheid met elkaar vormen. Hij die iets zegt of doet wat neigt de leden van de kerk van Christus van elkaar te scheiden, is Gods doel aan het tegenwerken. Gekibbel en onenigheid in de kerk, de aanmoediging van wantrouwen en ongeloof, zijn ontierend voor Christus. God wil dat zijn dienaren christelijke aanhankelijkheid voor elkaar ontwikkelen. Ware religie verenigt harten, niet alleen met Christus, maar met elkaar, in een meest tedere eenheid. Wanneer we weten wat het betekent om zo te worden verenigd met Christus, en met onze broeders, zal een geurige invloed op ons werk komen overal waar we gaan. ...

Christus is het fundament van elke ware kerk. We hebben zijn onveranderlijke belofte dat Zijn aanwezigheid en bescherming zal worden gegeven aan zijn gelovigen die wandelen in Zijn raad. Tot aan het einde van de tijd moet Christus de eerste zijn. Hij is de bron van leven en kracht, van gerechtigheid en heiligheid. En Hij is dit alles voor degenen die zijn juk dragen en van Hem leren zachtmoedig en nederig te zijn.

-GW15 481-485

RH 4-13-86

Citaten uit de volwassen les: GW 481; COL 327

Les 4: 21-27 april: Evangeliseren en getuigen als levensstijl

De engelen van God hebben de opdracht gekregen om hen te dienen die erfgenamen van de zaligheid zullen zijn, en het is hun zaak om hart aan hart te verbinden met de gouden keten van liefde die elke ziel aan God door Christus verbindt. -ST - 1-10-95, 4

Sabbat 21 april (Vruchtdragende Christenen; Handelingen 9:36)

De ent wordt een deel van de levende wijnstok door een perfecte eenheid te vormen. Zo is het met de zondaar. Door bekering en geloof, wordt hij verbonden met Jezus Christus, en woont in Hem. Deze schakel verenigt ziel met ziel - de eindige met het oneindige. Maar, in tegenstelling tot de aard, brengt de tak die verenigd is geweest met de ware wijnstok niet de vrucht van zijn eigen soort voort, maar de vrucht van de wijnstok, waarvan het onderdeel is geworden. De geest van Christus, die vloeit in de harten van allen die inderdaad met Hem verenigd zijn, maakt hen deelgenoot van de goddelijke natuur. Ze worden zuiver, zoals Hij zuiver is. Toch zijn ware discipelen de laatste om te beweren dat deze kostbare vrucht van hen is. "Begenadigd in de Geliefde"(Efeziërs 1:6), ontvangers van de voortdurende zorg en nooit aflatende genade van hun Hemelse Vader, voelen ze zich onwaardig voor de goddelijke gunst, en hebben een te levendig gevoel van volslagen afhankelijkheid van God om over hun verheven positie te roemen...

Vruchtdragende christenen zijn verbonden met God en daarom zijn ze in staat om de eeuwige dingen naar hun juiste waarde te schatten. De waarheid en de liefde van God zijn hun meditatie. Ze hebben gefeest op de woorden van het leven, en wanneer ze naar de "boodschap van blijde tijdingen" luisteren, kunnen zij zeggen, evenals de discipelen aan wie Christus de profetieën uitgelegd heeft op de weg naar Emmaüs, "Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?"(Lukas 24:32). Het is de plicht van ieder kind van God om in zijn gedachten de goddelijke waarheid op te slaan; en hoe meer hij dit doet, hoe meer kracht en helderheid van geest zal hij hebben om de diepe dingen van God te doorgronden. .

Degenen die deelgenoot van Christus' zachtmoedigheid, zuiverheid en liefde zijn, zullen vreugdevol in God worden, en zullen licht en blijdschap werpen op iedereen om hen heen. De gedachte dat Christus stierf om voor ons de gave van het eeuwige leven te verkrijgen, is genoeg om in ons hart de meest fervente en oprechte dankbaarheid te doen opwellen, en aan onze lippen de meest enthousiaste lofprijzing te ontlokken. Gods beloften zijn rijkelijk, volledig en gratis. Ieder die in de kracht van Christus, aan de voorwaarden wil voldoen, kan aanspraak maken op deze beloften, met al hun rijkdom van zegen, als zijn eigen. En zijnde zo overvloedig voorzien van de goederen uit het schathuis van God, kan hij, in de reis van het leven, "om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen" (Kolossenzen 1:10) door met een goddelijk voorbeeld zijn medemens te zegenen, en zijn Schepper te eren. "

-RH 9-20-81, 4, 8, 10

ST 3-10-87; RH 9-20-81; Ed 214-222; CC 333

Zondag 22 april (Stille Preken; Johannes 13:35; 2 Korintiërs 3:23)

Christus heeft de maat van liefde die wij aan elkaar moeten betonen, uiteengezet. "Een nieuw gebod geef Ik u" verklaarde Hij, "dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt" (Johannes 13:34). Door deze praktische liefde, die gezien wordt door de wereld, "zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt" (Johannes 13:35). Wanneer de onderwerpende, verzachtende invloed van de Geest van God de harten van degenen die zijn verbonden in Zijn dienst bestuurt, zullen ze Hem eren door het houden van het nieuwe gebod, - nieuw omdat Christus zei, "Gelijk Ik u liefgehad heb,

dat gij ook elkander liefhebt" (Johannes 13:34). De discipelen waren zich niet bewust van de liefde van Christus voor de gevallen mens totdat ze het op het Kruis van Golgota zagen uitgedrukt, -toldat Hij opstond uit de dood, en over de gehuurde graftombe van Jozef heeft verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven" (Johannes 11:25).

Als we echte lichten in de wereld willen zijn, moeten we de liefdevolle, meedogende geest van Christus tonen. Liefhebben als Christus liefhad, betekent dat we zelfbeheersing moeten uitoefenen. Het betekent dat we te allen tijde en in alle plaatsen onzelfzuchtigheid moeten laten zien. Het betekent dat we rondom ons heen vriendelijke woorden en aangename blikken moet strooien. Deze kosten de gever niets, maar laten een kostbare geur achter. Hun invloed voor het goede mag niet worden onderschat. Niet alleen voor de ontvanger, maar ook voor de gever zijn ze een zegen; want brengen een reactie teweeg. Echte liefde is een waardevol karaktertrek van hemelse oorsprong, die in geur toeneemt naar de mate het aan anderen wordt uitgedeeld.

Er zijn veel mensen in de wereld die hun hongerige ziel verbergen. Zij zouden goed geholpen kunnen worden door een teder woord of een vriendelijk aandenken. Kilte en hardvochtigheid worden niet beschouwd als deugden. Degenen die de kenmerken van Christus' karakter koesteren, zullen nooit kil, strikt en ongenaakbaar in houding zijn, of hun genegenheid aan een beperkte favoriete groep geven. De zielen van degenen die van Jezus houden, zullen worden omgeven met een zuivere, geurige atmosfeer. Net als de Meester, zullen zij rondgaan, "al goed doende."

De liefde van Christus is diep en volledig, stroomt als een onstuitbare stroom naar allen die het zullen aanvaarden. In deze in de hemel geboren liefde is er geen egoïsme; en door degene in wier hart het een blijvend principe is, zal het worden onthuld, niet alleen aan hun dierbaren, maar aan iedereen met wie zij in contact komen. Deze liefde zal ons ertoe leiden om anderen tegemoet te komen, tot het uitvoeren van daden van vriendelijkheid, om tedere, ware, bemoedigende woorden te spreken. Het zal ons leiden om genegenheid te schenken aan degenen wier harten hongerig zijn naar sympathie. De hemelse gaven die God zo rijkelijk en vrij aan ons heeft geschonken, moeten wij op onze beurt aan anderen schenken.

-YI 4-12-00, 2-3, 7-9

BEcho 4-23-94; ST 10-11-99, 2-13-01, 1-10-95; HM 8-1-96; RH 4-27-97, 11-9-97, 5-26-06; YI 4-12-00, 12-23-97, 8-2-94

Maandag 23 april (Medeleven met mensen; Matteüs 9:36-38)

Hoe serieus en onvermoeibaar heeft Christus, ons Grote Voorbeeld, gewerkt om naar allen te reiken, de meest eenvoudige, evenals die in hogere posities! Zijn hart was altijd geraakt door menselijke smart. Voortdurend wandelde en werkte Hij in de steden, de vermoeiden uitnodigend om tot Hem te komen, smekend: "Komt tot Mij, gij allen die arbeid..." [Matteüs 11: 28-30 aangehaald]

Hoe teder en attent was Christus' omgang met allen! Kijk naar de sympathieke Verlosser. Zie Hem, met het oog des geloof, de zwakken en vermoeiden bij Zich verzamelen. Hulpeloze, zondige mensen lopen te hoop rond hem. Zie de moeders met hun zieke en stervende kleintjes in hun armen, zich door de menigte dringen om binnen het bereik van de aandacht de Redder te kunnen komen. Zie ze hun weg naar Hem zoeken, bleek, vermoeid, bijna wanhopig, maar vastberaden en volhardend, hun last van lijden in hun armen dragend.

Terwijl deze angstige mensen teruggeduwd worden, baant Christus Zich een weg naar hen, stap voor stap, totdat Hij dichtbij hen staat. Tranen van vreugde en hoop komen vrij, als ze aandacht van Hem krijgen, en in de ogen kijken die zo een teder medelijden en liefde uitdrukken voor zowel de vermoeide moeder als voor het lijdende kind. Hij nodigt haar uit vertrouwen te hebben, door te zeggen: Wat zal ik voor u doen? Ze snikt haar grote behoefte uit, "Meester, opdat U mijn kind zou genezen." Ze heeft haar geloof laten zien

door erop aan te dringen naar Hem toe te gaan, hoewel zij niet wist dat Hij het was die naar haar toe kwam; en Christus neemt het kind uit haar armen. Hij spreekt, en bij Zijn aanraking en woord vlucht de ziekte. De doodse bleekheid is verdwenen; de levengevende stroom vloeit door de aderen; de spieren krijgen kracht.

De barmhartige Verlosser, die harten naar Zich toe trok door geraakt te worden met het gevoel van hun zwakheden, zag een nog grotere behoefte dan lichamelijk lijden. Hij zag de symptomen van een diepere ziekte. Uitwendige kwelling is het resultaat van een ziek hart; en het fysieke lijden van de mensen was voor de Heiland het teken van de diepere oorzaak die dit effect teweegbracht. Het was deze zielproblemen die de grote Arts ertoe bracht naar de aarde te komen als een Hersteller. Het lijden van het lichaam wekte Zijn medelijden, maar Hij werd geroerd met een nog groter mededogen door de behoeften van de ziel.

Het mededogen dat Christus uitte als Hij naar de menigte keek, was niet iets vreemds voor Hem; omdat deze liefde en medelijden aanwezig is in het hart van de Vader. " Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe"(Johannes 3:16). Het is mededogen dat Christus uit de hemel tot ons heeft gebracht. Het was mededogen, dat Hem ertoe leidde Zijn goddelijkheid te omkleden met menselijkheid, zodat Hij de mensheid zou kunnen aanraken. Dit leidde hem ertoe om ongeëvenaarde tederheid en medeleven te tonen aan de mens in zijn gevallen staat.

-ST 8-25-98, 2, 4-5, 9, 12

ST 8-25-98; GCDB 2-28-93; RH 4-30-01; 6T 254-258; WM 54-57; 15MR 307-311

Dinsdag 24 april (Wandelen in hun schoenen; 1 Korintiërs 9:20-22; Hebreeën 4:15)

Christus trok de harten van Zijn toehoorders naar Hem toe door Zijn liefde te laten zien, en vervolgens, beetje bij beetje, wanneer ze in staat waren om het aan te kunnen, ontvouwde Hij aan hen de grote waarheden van het Koninkrijk. We moeten ook leren ons werk aan te passen aan de omstandigheid van de mensen, - om de mensen waar zij zijn, tegemoet te komen. Terwijl de eisen van Gods wet aan de wereld voorgelegd moeten worden, mogen we nooit vergeten dat liefde - de liefde van Christus - de enige macht is die het hart verzachten kan, en tot gehoorzaamheid kan leiden. Alle grote waarheden van de Schriften zijn centraal in Christus; in feite leidt alles naar Hem. Laat Christus worden voorgesteld als de Alfa en de Omega, het begin en het einde van het grote verlossingsplan. Presenteer aan de mensen dergelijke onderwerpen die hun vertrouwen in God en zijn woord zullen versterken, en hen zal leiden Zijn leer voor zichzelf te onderzoeken. En als ze verder gaan, stap voor stap, in de studie van de Bijbel, zullen zij beter voorbereid zijn om de schoonheid en harmonie van Zijn kostbare waarheden te waarderen.

Zorg ervoor dat de waardigheid van het werk door een geordend leven en godsvruchtige gesprekken ondersteund wordt. Wees nooit bang dat u uw standaard te hoog zet. De gezinnen die zich met het zendingswerk bezighouden, moeten dichter bij de harten komen. De geest van Jezus moet de ziel van de arbeider doordringen; het zijn de aangename, sympathieke woorden, de manifestatie van onbaatzuchtige liefde voor hun zielen, die de barrières van trots en egoïsme zullen afbreken, en ongelovigen laten inzien dat we de liefde van Christus hebben, en de waarheid zal zijn weg naar hun harten vinden. Dit is ons werk, en de vervulling van Gods plan. Alle grofheid en ruwheid moeten van ons worden weggedaan. Hoffelijkheid, verfijning, christelijke beleefdheid, moeten worden gekoesterd. Behoed u tegen bothed en kortaf zijn. ... Probeer om niemand onnodig te beledigen.

Wij willen meer, veel meer van de geest van Christus, en minder, veel minder van het eigen ik en de eigenaardigheden van ons karakter, die ons vervreemden van onze

medemens. We kunnen veel doen om deze barrières te doorbreken door de genade van Christus in ons eigen leven te openbaren. Jezus heeft Zijn goederen aan de kerk toevertrouwd, eeuw na eeuw. Generatie na generatie hebben gedurende meer dan achttien honderd jaar deze erfenis verzameld, totdat de toenemende verantwoordelijkheden op de mensen van onze tijd zijn neergedaald. Beseffen we nu onze verantwoordelijkheid? Hebben we het gevoel dat we rentmeesters van Gods genade zijn? Geloven we dat de laagste, meest nederige dienst zal worden aanvaard, als het alleen gedaan is, niet om ons eigen wil, maar om dat van onze Meester, Zijn heerlijkheid te bevorderen? We moeten worden bekleed, niet met onze eigen kleding, maar met de mantel van gerechtigheid van Christus.

-GW92 301 302 303, 304

RH 11-25-90, 6-13-12; Canvasser 12-11-90; PUR 6-22-05; GW15 118-120, 299-305

Woensdag 25 april (Een gastvrije levensstijl; Markus 5:1-19; Lukas 14:12-14)

Een geduldige, hardwerkende arbeider te zijn, die zich overgeeft aan zelfverloochenende arbeid, is het heerlijke werk, waarop de glimlach van de Hemel rust. Trouwe arbeid is meer aanvaardbaar voor God dan de meest ijverige en zogenaamd, de heiligste aanbidding. Ware aanbidding houdt in, samenwerking met Christus.

Zuivere en onbevleete godsdienst voor de Vader is: " omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren" (Jacobus 1:27). Het beginsel 'doen' is de vrucht dat Christus van ons eist om te dragen; daden van welwillendheid doen, vriendelijke woorden spreken en laten zien dat u teder rekening houdt met de armen, de minderbedeelden, de getroffen en. Wanneer iemands hart sympathie toont voor degenen die belast zijn met ontmoediging en verdriet; Wanneer zijn hand de naakte kleedt, en de vreemdeling verwelkomd wordt om in zijn woonkamer te zitten en in zijn hart, dan komen engelen zeer nabij, en in antwoord daarop, een melodie in de Hemel.

Elk gebaar, elke daad van rechtvaardigheid en genade en goedheid, zorgt voor muziek in de Hemel. Vanaf Zijn troon aanschouwt en telt de Vader de uitvoerder van deze dingen bij zijn kostbaarste schatten. " Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HERE der heerscharen, op de dag die Ik bereiden zal" (Maleachi 3:17); Elke genadige daad voor de behoeftige, of degene die lijdt, is alsof het voor Jezus is gedaan. Wie de armen te hulp schiet, of sympathiseert met de getroffen en onderdrukten, en bevriend is met de wees, brengt zichzelf in een nauwere relatie met Jezus.

Goed doen is een uitstekend medicijn tegen ziekte. Zij worden uitgenodigd om hun gebeden aan God te brengen, en Hij heeft toegezegd deze te beantwoorden. "Zijn ziel zal in droogte worden voldaan, en hij zal als een gewaterde tuin zijn, wiens wateren niet falen." Wakker worden, broeders en zusters. Wees niet bang van goede werken. " Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen" (Galaten 6:9). Wacht niet tot u over uw plicht hoort. Open uw ogen, en zie wie er om u heen is, en raak vertrouwd met de hulpeloze, gekwelde en behoeftig.

Terwijl u uw eeuwige belang beschouwt, sta op, en begin het goede zaad te zaaien. Dat wat u zaait zal u ook oogsten. De oogst komt, - de geweldige oogsttijd, wanneer u zult oogsten wat u gezaaid hebt. Er zal geen mislukking zijn in het gewas. De oogst is zeker. Nu is de tijd om te zaaien. Nu moet u zich inspannen om rijk te zijn in goede werken, "klaar om te verdelen, bereid om te communiceren, bereid voor uzelf een goede basis tegen de tijd die zal komen, dat gij het eeuwige leven kunt halen." Ik smeed u, mijn broeders, in elke gemeente, zet de ijzige kilte van u af. Moedig uzelf aan tot de liefde van gastvrijheid, de liefde om hulp te geven aan degenen die hulp nodig hebben.

-RH 8-16-81, 2, 3, 10-11

HM 11-1-89; ST 9-28-91, 10-12-91, 8-3-91; RH 7-4-99, 8-16-81, 8-28-13; 2T 24-31; AH 445, 446; OHC 304, FLB 276

Donderdag 26 april (Uw cirkel van vriendschap verbreden; Johannes 17:11-19; Kolossenzen 4:2-6)

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16). Dit is de liefde, dat de vervulling der wet is. Alleen hij wiens hart gevuld is met medelijden voor de gevallen mens, die met een doel liefheeft, en die liefde toont door christelijke daden, zal in staat zijn het te verduren om Hem die onzichtbaar is te zien. Wie niet van degenen houdt voor wie de Vader zoveel heeft gedaan, kent God niet. Theologie is waardeloos, tenzij het verzadigd is met de liefde van Christus. Waar christendom verspreidt liefde door het hele wezen. Het raakt elk essentieel onderdeel, - de hersenen, het hart, de helpende handen, de voeten, - waardoor de mens stevig kan staan waar God verlangt dat hij staat, opdat de lamme niet van de weg wordt afgeleid. De vurige, verterende liefde van Christus voor verloren zielen is het wezen van het hele systeem van het christendom.

Gods arbeider heeft een geestelijk leven nodig. Dit leven zal vitaliteit geven aan ziel en lichaam. Geestelijk leven levert aan haar bezitter dat waar de hele wereld op zoek naar is, maar die nooit kan worden verkregen zonder een volledige overgave aan God. De aanschouwing van Hem die ons heeft liefgehad en Zichzelf gaf voor ons, zal ons leven geurig en zoet maken, en geeft ons macht voor een volmaakt christelijke ervaring.

Arbeider voor God, het werk aan u gegeven is om Christus te vertegenwoordigen. Hij kwam naar deze wereld om op u Zijn eigen helderheid en vrede te storten. Sluit de vensters van uw hart voor de sfeer van ongeloof, en open ze naar hemel. Het is uw voorrecht om in het licht te komen, om over geloof en leven te praten. Laat uw gezicht de vreugde van de Heer weerspiegelen. Spreek van Zijn goedheid, vertel van Zijn macht. Dan zal uw licht meer en meer duidelijk schijnen. Over uw beproevingen en teleurstellingen zal de reflectie van een zuiver, gezonde, religieus leven worden geopenbaard. In de uitwerking van het innerlijke leven, zullen er prachtige vrede en vreugde zijn...

We kunnen het, we kunnen de gelijkenis van onze goddelijke Heer onthullen. Wij kunnen de wetenschap van het geestelijke leven kennen. We kunnen God verheerlijken in ons lichaam en geest, die van Hem zijn. O, wat een verheven voorbeeld hebben we in het leven dat Christus op deze aarde leefde! Hij heeft ons laten zien wat we kunnen bereiken door met hem samen te werken. We moeten naar eenheid met Hem zoeken. "Blijft in Mij", zegt Hij, "en ik in u" (Johannes 15:4). Deze eenheid is dieper, sterker, waarachtiger dan elke andere eenheid. Het hart moet worden gevuld met de genade van Christus. Zijn wil zal ons moeten controleren, door Zijn liefde ons bewegen om te lijden met degenen die lijden, ons te verheugen met degenen die zich verheugen, een diepe tederheid te voelen voor iedere ziel in zwakte, verdriet of nood.

-ST 5-10-10, 3-7

ST 1-16-07, 4-6-91, 4-13-91, 5-10-10, 5-24-10; PUR 7-3-02

Vrijdag 27 april (Arbeiders met God; Hebreëën 10:24)

Christus verklaart aan Zijn discipelen: " Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken" (Matteüs 5:14,16). Christenen moeten aan de wereld openbaren dat ze het juk van de grote Leraar dragen, en van Hem zijn zachtmoedigheid en nederigheid leren. Als gehoorzame zonen en dochters van God, moeten zij hun verplichtingen aan Hem voldoen, door aan de wereld een goede voorstelling van Zijn karakter te geven. Aldus worden ze lichten in de wereld.

De christelijke pelgrim wordt niet overgelaten om in duisternis te wandelen. Jezus leidt de weg. Degenen die Hem volgen, lopen in de zonnestralen van Zijn aanwezigheid. Het pad dat de pilgrim bewandeld, is helder en duidelijk omschreven. De gerechtigheid van Christus gaat voor Hem - de gerechtigheid die de goede werken mogelijk maakt en het

leven van elke ware Christen kenmerkt. God is zijn beloning. Hij loopt in het licht zoals Christus in het licht is. Zoals hij verder in de christelijke reis reist, combineert hij geloof met oprechte inspanning om anderen over te halen hem te vergezellen. Voortdurend het licht van de aanwezigheid van Christus ontvangend, weerspiegelt hij dit licht aan anderen in bemoedigende woorden en daden van zelfverloochening. Hij draagt het teken van gehoorzaamheid aan Gods wet, die hem onderscheidt van degenen die het pad tot eeuwig leven niet volgen.

... Geef gehoor aan de vermaning van de apostel om elkaar aan te moedigen tot liefde en goede werken. Hoe kunt u dit doen? - door plichtsgetrouw, consequent gedrag. ... U zult vinden dat zorgzaam rekening houden met elkaars behoeften, vriendelijke woorden van medeleven en attente bijstand in het helpen van anderen in hun werk, stimuleert niet alleen hen, maar uzelf ook, omdat u dan medearbeiders met God wordt.

"Wandel in het licht." In het licht wandelen, betekent u voor te nemen, te denken, wilskracht uit te oefenen, in een serieuze poging om Christus te vertegenwoordigen in de zoetheid van Zijn karakter. Het betekent om alle somberheid weg te bannen. U moet niet tevreden achterover zitten en simpel zeggen± "Ik ben een kind van God." Aanschouwt u Jezus, om door aanschouwen, veranderd te worden naar Zijn gelijkenis? Om in het licht te lopen betekent vooruitgang en voortgang in de spirituele vervulling. Paulus verklaarde± "Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar vergetende hetgeen achter mij ligt," het Patroon voortdurend aanschouwend, reiken "naar hetgeen vóór mij ligt" (Filippenzen 3:12-14). In het licht wandelen betekent "onberispelijk wandelen" wandel "de weg des Heren," "wandelen in geloof," "wandel door de Geest," "wandelen in waarheid," "wandelen in liefde," "wandelen in nieuwheid des levens. Dat is "heiligheid volmaken in de vreze Gods" (2 Korintiërs 7:1).

-7MR 98-99, 100

ST 5-10-10

Citaten uit de volwassen les: 9T 21

Les 5: 28 april-4 mei: Volgorde van evangelisatie en getuigen

De hele kerk, opererend als een geheel, samenwerkend in volmaakte eenheid, moet een levende, actieve zendingsbeweging zijn, geïnspireerd en gecontroleerd door de Heilige Geest. – 8T 47, 2

Sabbat 28-4-2012 (Samenwerken; 1 Korintiërs 3:2)

Gods dienaren werken bij één gemeenschappelijke wijngaard. “U allen zijt broeders”. Hun doel moet niet zijn het maken van een show, niet zichzelf verheffen, maar om zielen te bekeren, om een werk te doen, dat de aanvallen van de vijanden van de waarheid en rechtvaardigheid weerstaan. Laat niemand het werk van een ander kleineren als het niet geheel zijn lijn is. De zielen voor wie wij werken, worden niet door de predikant bekeerd, maar door Jezus Christus. Laten wij ons op de achtergrond houden; laat Christus verschijnen. Spreek over Christus. Verhef Christus. Prijs Hem, de Man van Calvarie. ...

“Hij die plant en water geeft is één”, betrokken bij hetzelfde werk,- de redding van zielen. “Wij zijn werkers samen met God: gij zijt Gods huishouden, gij zijt Gods gebouw”. In deze woorden wordt de kerk vergeleken met een akker, waarin de boer werkt en zorg draagt voor de wijnstokken, die door de Here geplant zijn; en met een gebouw, dat een heilige tempel is voor de Here. Christus is de Opper Werker. Allen moeten onder Zijn leiding werken, en Hem laten werken voor en door Zijn werkers. Hij geeft hen tact en vaardigheid, en als zij naar Zijn instructies luisteren, wordt hun arbeid met succes bekroond. Niemand hoeft tegen God te klagen, Die Zijn werkers het hun eigen taak heeft toegewezen ...

Bedenk dat wij werkers zijn tezamen met God. God is de Almachtige, Krachtdadige Motivator. Zijn dienaren zijn Zijn instrumenten. Zij moeten niet uit elkaar gehaald worden, waarbij ieder werkt naar zijn eigen inzichten. Zij moeten in harmonie werken, samengaan in vriendelijkheid, hoffelijkheid, broederschap, in liefde voor elkaar. ...

[Hebr. 12:13-15, Fil 2: 1-3; 1 Kor. 3:12-13 aangehaald]. Het is voor ons eeuwig belang het juiste materiaal op het juiste fundament te plaatsen. Christus is de grote noodzakelijkheid voor iedereen. Het zal onze zielen schaden als wij egoïsme vermengen met de offers, die op het fundament gelegd zijn. Wij moeten er materiaal op leggen dat God zal eren. De werker voor God moet grondig werk leveren; zijn geest moet puur en rein zijn vrij van al het aangeboden goedkope hout, hooi en stoppels. Het werk van hen die hun offers aan God brengen in nederigheid en liefde, en zich uur na uur afhankelijk maken van Christus' genade om geheiligd en gereinigd te worden van morele onzuiverheid, dragen het zegel van God, die ons werk naar waarde schat, niet naar de uiterlijke verschijning, maar volgens het zuivere hart ingebracht.

– RH 12-11-00 ¶6, 10-11, 13-14, 16.

RH 8-17-11, 8-24-11, 7-25-93; AA 270-276; LP 121-127

Zondag 29-4 (Consequente Evangelisatie en Gevoelde Behoeften; Lucas 9:11; Matt.25: 35-40)

Christus zegt tegen Zijn vrijgekochte volk, “Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is”. vs 34 ...”Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien, en hebben wij U gevoed of dorstig gezien” (Matt.25:37-40 aangehaald).

Om een harde werker te zijn door volhardend het goede te doen, wat oproept tot zelfverloochenend werk, is een glorieus werk waar de hemel glimlachend op neerkijkt. Trouw werk is voor God meer acceptabel dan de meest enthousiaste en bedachte

heiligste aanbidding. Het is de samenwerking met Christus wat ware aanbidding geeft. Gebeden, waarschuwingen en gepraat zijn goedkope vruchten die regelmatig gezien worden; maar vruchten in goede werken, in zorg voor de behoeftigen, de wezen, en weduwen, zijn echte vruchten, en groeien van alleen aan een goede boom.

Zuivere en onbezoedelde godsdienst voor de Vader is dit: "Het bezoeken van de wezen en weduwen in hun narigheid, en zichzelf onbesmet van de wereld te laten". Het principe van het doen is de vrucht wat Christus van ons eist; daden van welwillendheid, van vriendelijke woorden, van tedere aandacht voor de armen, de behoeftigen, de verdrukten. Als harten sympathiseren met harten die branden van ontmoediging en verdriet, als de hand omziet naar de behoeftige, als de naakten zijn gekleed, de vreemdeling welkom is om te zitten bij uw haard en een plaats in uw hart heeft, komen engelen heel dichtbij, en een gehoorzaam hart vindt weerklank in de hemel. Elke handeling, elke daad van gerechtigheid en genade en welwillendheid, laat lieflijke muziek horen in de hemel. De Vader ziet en telt ze vanaf Zijn troon als Zijn meest kostbare schatten. "En zij zullen de Mijne zijn, zei de Here der heerscharen, als Ik mijn schatten vergader". Elke genadevolle daad aan de behoeftigen gedaan, hun lijden, is geteld als ware het door Jezus Zelf gedaan. Als u de armen helpt, sympathiseert met de geteisterden en onderdrukten, en als u bevriend bent met de wees, brengt u zichzelf in een nauwere relatie met Jezus.

Christus werd voor ons welzijn arm, opdat wij door Zijn armoede rijk kunnen zijn. Hij bracht een offer opdat Hij een huis aan pelgrims en vreemdelingen in de wereld kan bieden, die zoeken naar een beter land, en dat in de hemel. Zullen zij die de doelgroep zijn van genade, die verwachten erfgenamen van eeuwigheid te zijn, dan weigeren of zelfs onwillig zijn om hun huizen te delen met de daklozen en behoeftigen? ... Heeft de oproep van de apostel geen kracht in deze tijd, -"Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd" (Heb 13:6).

-RH 4-20-86, ¶ 1-4-11

RH 4-20-86, 9-20-98, 8-25-85; SW 8-4-08, HM 11-1-89; ST 6-25-94, 7-9-94, 1-16-93, 11-25-03, 8-7-93; OHC 190

Maandag 30-4-2012 (Melk en vast voedsel; 1 Kor. 3:1-3; 1 Petr.2:2; John.16:12)

Een feestmaal is voor ons klaargemaakt. De Here heeft de kostbaarheden uit Zijn woord voor ons uitgespreid. Maar wij moeten niet naar de maaltijd komen in stadse kleding. Wij moeten de witte kleding dragen van Christus' gerechtigheid dat klaarligt voor alle gasten. Maar de geest van de wereld is niet geestelijk. "Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is". (1 Kor. 2:14). Des te meer men geestelijke kennis bezit, des te beter is men in staat om onderscheid te maken tussen goed en kwaad.

"De ongeestelijke mens ontvangt geen dingen van de Geest Gods". Hij heeft Christus niet in de geest en het hart, en hij kan niet de hoge, verheffende waarheden van Gods Woord op juiste wijze waarderen. Het schijnt hem dwaasheid toe om de witte kleding van Christus' gerechtigheid aan te trekken. Bij hem is de zaak van geestelijke ervaring een kwestie van toeval. Hij is niet uit de Geest geboren, derhalve kan hij niet juist oordelen over geestelijke zaken. Velen van hen die beweren in Christus te geloven, geven met hun woorden en daden aan dat zij geen deelhebben aan de goddelijke natuur. Zij waarderen de waarheden van de eeuwigheids waarde niet.

De Here ontmoet mensen waar ze zijn. De apostel verklaart, "Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij" (1 Kor. 3:9). De Heilige Geest leert hen die bereid zijn om beleerd te worden, niet alleen door wat ze moeten geven maar hoe ze moeten geven. Aan de gelovige Christen is de zuiverste instructie gegeven. Hemelse wijsheid is hem gegeven.

Het offer van Christus als een verzoening voor zonde is de grote waarheid waaromheen alle andere waarheden zich scharen. Om goed begrepen en gewaardeerd te worden, moet elk woord van God van Genesis tot Openbaring bestudeerd worden in het licht dat stroomt van het kruis van Golgotha en in relatie tot de wonderbaarlijke centrale waarheid van de verzoening van de Verlosser. Zij die het prachtige offer van de Verlosser bestuderen, groeien in genade en kennis.

“Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis voor onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld” (Gal.6:14). Hoe meer intens de vertegenwoordigers van God hun ondoelmatigheid en hun volledige afhankelijkheid van Christus voelen om succes te hebben, hoe minder zullen zij ernaar streven om met hoofd en schouders boven hun broeders verheven te zijn. Bij het schuilen bij Christus zal zelfzucht niet opdoemen. Christus zal geopenbaard worden als de belangrijkste onder tienduizenden en de Ene die geheel en al lieflijkheid is. Zij zullen de betekenis kennen van Paulus' woorden: (1 Kor.2:3-10 aangehaald).

-20 MR 336, ¶ 1-4,6.

RH 8-17-11; 20MR 335-337

Dinsdag 1-5-2012 (Het Testen van Waarheden; Joh. 6:54-66, 14:15, 16:12-13)

Christus kwam om het leven dat van God komt, bekend te maken aan de mensheid. Hij verklaarde, “Ik leef door de Vader, Mijn leven en de Zijne is één. Gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf”. “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt heeft eeuwig leven; en Ik zal hem opwekken op de jongste dag. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem”. (Joh. 6:56-57 vv).

Deze woorden beledigden velen van de discipelen. Door het wereldse van hun denken, waren Zijn woorden stuitend voor hen, en zij interpreteerden de betekenis verkeerd. “Deze”, zeiden zij, “deze rede is hard, wie kan haar aanhoren?” Wie kan instemmen in zulk een rede? Maar Christus verzacht Zijn symbolische uiteenzetting niet. Allen die het wilden, konden er de waarheden uithalen betreffende Zijn persoon en dienst. “Geeft u dit aanstoot?” vroeg Hij (Joh.6:61-62). Door Zijn vlees en Zijn bloed te geven voor het leven van de Wereld, gaf Christus eeuwig leven aan allen die het in geloof willen aanvaarden. Geen mens kan gevoed worden door het voedsel dat een ander eet. Iedereen moet zelf eten. En zo is het dat met van het eten van Christus' woorden, iedereen moet Hem zelf ontvangen. Derhalve eten wij het vlees en drinken het bloed van de Zoon van God. In gehoorzaamheid aan Zijn Woord, worden wij deelnemers in de goddelijke natuur op dezelfde manier als onze lichamen zijn opgebouwd uit het voedsel dat wij eten. ...

Wij hoeven niet verrast te zijn als wij door zo'n soortgelijke ervaring gaan. Mensen die Christus niet tot hun alles in alles maken, maar een oppervlakkig geloof hebben, zullen de woorden van Christus niet begrijpen. Velen verbinden zichzelf met Christus in de verwachting zich te kunnen verzekeren van enkele kortstondige voordelen, maar de vereisten van het Evangelie geven hen aanstoot. Omdat ze zich niet met Christus hebben verenigd om Gods wil te doen, hebben zij geen spiritueel leven. Hadden zij Zijn Woord ontvangen, dan hadden zij begrip hiervan gehad. Christus zei: “Als iemand Zijn wil wil doen, hij zal van de leer weten, of het van God is, of dat ik van mezelf spreek. Hij die van zichzelf spreekt zoekt zijn eigen glorie; maar hij die zijn glorie zoekt in Hem die hem stuurt, heeft de waarheid, en geen ongerechtigheid is in hem”.

Van elke Christen vereist de Here groei in toewijding en in vermogen op elk vlak. Hij heeft vrijwillig Zijn eigen bloed gegeven en lijden doorstaan om Zich van onze gehoorzaamheid te verzekeren. Streven wij ernaar een levende relatie met God te houden, opdat wij aan onze verplichting kunnen voldoen? Voelen wij dat alles wat wij hebben een lening van Jezus is? Het is niet van ons zelf. Wij zijn hoeders van Zijn genade, om over Zijn goederen te waken. Onze talenten moeten gebruikt worden, niet voor eigen doelen, maar in gewijde, ruimhartige toewijding aan God. En het zijn alleen zij

die Zijn woord ontvangen, Zijn leven, die Hem kunnen dienen met zuivere en liefdevolle harten.

–ST 7-15-97, ¶ 2,3,8,14.

RH 1-8-89, 5-12-96, 8-13-01; Becho 4-1-92, 4-15-92, 1-15-92; ST 2-29-92; MM 8-1-92; 8T 299-301

Woensdag 2-5 (Meten van geestelijke groei; Genesis 3:9, 13; Matt. 16:13-15, 22:41-46; Markus 9:33; Lukas 2:46)

Tegen enorme kosten is de voorziening gemaakt dat de mens de perfectie van Gods karakter zal bereiken. Zij die het voorrecht hebben gehad het evangelie te horen en onder de indruk zijn gekomen van de Heilige Geest om de Heilige Schrift als stem van God te ontvangen, hebben geen excuus om dwergen te worden in het religieuze leven. Door het vermogen te oefenen dat God ons heeft gegeven, moeten ze dagelijks leren, en dagelijks spirituele warmte en kracht ontvangen, die worden gegeven aan alle ware gelovigen. Als wij groeiende planten in de tuin van de Here zouden zijn, zouden wij een constante toevoer van spiritueel leven en eerlijkheid hebben. Groei in geloof en kennis van onze Here Jezus Christus zou dan gezien worden. Halverwege de reis is er geen huis waar wij onze verantwoordelijkheid kunnen afwerpen, en aan de weg kunnen rusten. Wij moeten het hemelse blijven bevorderen om zo een vast geestelijk karakter te ontwikkelen. De mate van de Heilige Geest die wij ontvangen, zal gelijk zijn aan de mate van het verlangen en het geloof dat wij erin stoppen, en het gebruik dat wij maken van het licht en de kennis dat ons gegeven zal worden. Wij zullen toegerust worden met de Heilige Geest conform onze capaciteit om te ontvangen en ons vermogen het aan anderen te geven. Christus zegt, "Ieder die vraagt zal gegeven worden, en hij die zoekt zal vinden". Hij die waarlijk zoekt naar de kostbare genade van Christus, zal zeker niet teleurgesteld worden. Deze belofte werd ons gegeven door Hem die ons niet zal bedriegen. Het is niet als een voorschrift of een theorie, maar als een feit, als een wet van de goddelijke leiding. Wij kunnen er verzekerd van zijn dat wij de Heilige Geest zullen ontvangen als wij individueel proberen Gods Woord te testen. God is waar; Zijn opdracht is volmaakt. "Hij die zoekt zal vinden; en hij die aanklopt, hem zal worden opengedaan". Licht en waarheid zullen voortschrijden naar gelang het verlangen van de ziel. O, dat allen zouden hongeren en dorsten naar gerechtigheid opdat zij zouden worden gevuld!

Het werk dat Jezus als noodzakelijk verklaarde in het geval van Nicodemus, is hetzelfde werk wat gedaan moet worden voor hen die denken dat alles wat met religie te maken heeft precies zo gedaan moet worden op een methodische manier. Zij moeten herboren worden; en hoe de nieuwe geboorte bereikt wordt doet er niet toe, als het hart maar vernieuwd is. Als het gebed oprecht is aangeboden (Psalm 51:10, Ez.36:27). Het vernieuwde hart kweekt geen planten van zelfzucht. Trots zal gezien worden in haar volle zondigheid, en zal verdreven worden. Het gaat het menselijk klei niet aan om fouten te vinden in het vormingsproces van de pottenbakker, maar om ons over te geven opdat wij op Zijn manier gevormd te worden.

–RH 5-5-96, ¶ 1, 55

RH 5-12-96, 5-9-07, 3-29-70; YI 8-1-95, 8-8-95; 1 SM 394-398; CSW 30-33; SpTA07 6-8; HP 336, 183

Donderdag 3-5 (Een oogst voorbereiden; Lukas 8:4-15; Joh. 16: 7,8,13)

O, dat wij een voedend verlangen zouden hebben om God te kennen door een onderzoekende kennis om, de hand van het geloof tot in de voorhof van de Aller Hoogste te reiken, en onze hulploze zielen te brengen bij de Ene machtige om gered te worden. Zijn liefhebbende vriendelijkheid is beter dan het leven.

Als wij maar zouden beseffen hoe ernstig Jezus werkte om in de wereld het zaad van het evangelie te zaaien, dat wij dicht bij de afsluiting van de proeftijd leven, zouden wij

onvermoeibaar werken om het brood des levens te geven aan verloren zielen. Waarom zijn wij zo koud en onverschillig? Waarom zijn onze harten zo verkild? Waarom zijn wij zo onwillig om onszelf het werk te geven waaraan Jezus Zijn leven wijdde? Er moet iets gedaan worden om de vreselijke onverschilligheid te genezen dat bezit van ons heeft genomen. Laten wij onze hoofden nederig buigen als wij zien hoe veel minder wij hebben gedaan dan wij hadden kunnen doen om het zaad van de waarheid te zaaien.

Mijn broeders en zusters, ik sprak tot u met woorden van liefde en tederheid. Word wakker, en wijd uzelf onvoorwaardelijk aan het werk van het geven van het licht der waarheid in deze tijd aan hen die in duisternis zijn. Neem de geest van de Grote Meesterwerker aan. Leer van de Vriend der zondaars hoe om te gaan met zielen die door de zonde ziek zijn. Bedenk dat in de levens van Zijn volgelingen enige toewijding gezien moet worden, met dezelfde onderwerping aan Gods werk als die van elke sociale aanspraak, elke aardse toewijding, dat in Zijn leven werd gezien. Gods aanspraken moeten altijd tot voorkeur verheven worden. Het voorbeeld van Christus is er om ons te inspireren om ons in te zetten met niet aflatende inspanning voor het welzijn van anderen.

God roept elk kerklid op om bij Hem in dienst te treden. Waarheid die niet wordt nageleefd, die niet wordt overgedragen aan anderen, verliest haar levengevende kracht, haar helende deugd. Iedereen moet leren te werken en te staan op zijn deel van de akker als een drager van lasten. Elke toevoeging aan de kerk zou meer moeten betekenen in het grote plan van verlossing. De gehele kerk, opererend als een geheel, gemengd tot een volmaakt geheel, is om een levende, actieve, zendingsbeweging te zijn, geleid en gecontroleerd door de Heilige Geest. ...

Als een volk, en als individuen, hangt ons succes niet af van aantallen, van aanzien, niet van intellectuele prestaties, maar van het wandelen en werken met Christus. Des te meer wij volledig zijn ingebed door Zijn Geest, des te groter zal onze liefde zijn voor dat werk, en des te groter onze vreugde om in de voetstappen van de Meester te gaan. Onze harten zullen gevuld worden met liefde voor God; en met ernst en kracht zullen wij spreken van de kruisiging van de Verlosser. Als Hij voor het volk verhoogd wordt, als zij Zijn offer zien, Zijn goedheid, Zijn tedere betrokkenheid, Zijn nederigheid, en Zijn lijden, zullen hun harten smelten en zal men opgetogen zijn, en zij zullen voor Zijn zaak gewonnen zijn.

- RH 4-29-09, ¶ 11-14, 16

RH 7-10-83, 6-28-92; YI 8-16-00; COL 58-61; Ev 199-202

Vrijdag 4-5 (Bewaarders van velerlei genade Gods; 1 Petrus 4:10)

Zij die geroepen zijn om het werk te starten in nieuwe gebieden, moeten oppassen dat hun tekortkomingen niet als deugden worden verheven, opdat Gods werk wordt vertraagd. Het zijn beproefde waarheden die wij voor het volk brengen, en zij moeten gepresenteerd worden in hun ware schoonheid. De werker moet niet de eigen eigenaardigheden van zijn eigen karakter of gewoonte over de waarheid werpen. Houd uzelf op de achtergrond; en laat het zicht op Jezus niet verloren gaan. Laat Gods werk het stempel van het goddelijke dragen.

Wij zouden niet door louter werelds beleid worden geleid; maar door Gods liefde, en door zielen voor wie Christus stierf, wij zouden ernaar op zoek gaan hen te bereiken die op hun beurt voor anderen willen werken. Als wij voor Christus en de waarheid zielen zullen kunnen winnen die God met grote capaciteiten heeft toegerust, zal onze invloed constant toenemen en zal het een verreikende macht worden voor het goede. ...

Wees zeker de waardigheid van het werk met een goed georganiseerd leven en goddelijk gesprek te behouden. Wees nooit bang om de lat te hoog te leggen. De families die betrokken zijn in het zendingswerk moeten de van hen die zij willen bereiken, dicht naderen. De geest van Jezus moet de ziel van de werker doordringen; het zijn de aangename, sympathieke woorden, de getoonde belangeloze liefde voor hun zielen, die

de obstakels zullen afbreken van trots en egoïsme, en ongelovigen zullen tonen dat wij de liefde van Christus hebben, en dan zal de waarheid haar weg naar het hart vinden. Dit is ons werk, en het vervullen van Gods plan. Alle grofheid en ruwheid moet van ons weggedaan worden. Hoffelijkheid, verfijning, Christelijke beleefdheid, moeten gekoesterd worden. Behoed uzelf tegen kortaf en bot zijn. Beschouw dergelijke eigenschappen niet als deugden; want God beschouwt ze niet zo. Probeer om niemand onnodig te beledigen.

...

Wij willen meer, veel meer van Christus' Geest en minder, veel minder, van ons eigen karakter en eigenaardigheden die ons scheiden van onze naasten. Wij kunnen veel doen om deze barrières af te breken door de genade van Christus te onthullen in onze eigen levens. Jezus heeft Zijn erfgoed toevertrouwd aan de kerk, eeuw na eeuw. Door de ene generatie na de andere, al meer dan 2000 jaar¹, is dit overerfelijk vertrouwen verzameld, tot de toename van verantwoordelijkheden is gekomen over de mensen van onze tijd. Beseffen wij nu onze verantwoordelijkheid? Voelen wij dat wij dienaren zijn van Gods genade? Geloven wij dat de nederigste dienst aanvaard zal worden, als het slechts gericht is, niet op onze eigen, maar op de wil van onze Meester om Zijn glorie te verkondigen? Wij moeten niet met onze eigen kleding gekleed zijn, maar met de mantel van Christus' gerechtigheid.

-RH 11-25-90, ¶ 7,9,12,14

RH 11-25-90; GW92 301,302

Citaten uit de volwassen les: 6 T 449, Ev 57

¹ Er stond 1800 jaar, maar dat was EGWs tijd. Wij zijn nu 200 jaar verder en de boodschap geldt nog steeds!

Les 6: 05-11 mei: Persoonlijke evangelisatie en getuigen

Mensen mogen onze logica aanvechten en afwijzen, ze mogen ons oproepen weerstaan; maar een leven met een hoger doel, van onbaatzuchtige liefde, is een argument ten voordele van de waarheid, dat ze niet kunnen weerspreken. -PH078 19, 2

Sabbat 5-5 (Getuig van Zijn Waarheid; Jesaja 43:10)

Satan werkt met onvermoeibare energie tegen de wet, en God roept Zijn volk op om van Hem te getuigen door de strijd te leveren tot aan de poorten. Dit werk moet voorwaarts gaan anders zal het achteruit gaan. In deze oorlog is geen ontkomen. Zij die er deel aan hebben, moeten de gehele wapenrusting van God aandoen, opdat zij manhaftig vechten in de oorlogvoering tegen het kwaad.

Vaak zullen Gods strijders zichzelf in moeilijke plaatsen gebracht zien en weten zij niet waarom. Maar moeten zij dan hun greep verslappen, omdat er moeilijkheden komen? Moet hun geloof schade lijden, omdat zij hun weg niet kunnen zien door de duisternis? God verhoede. Zij moeten Gods kracht blijven koesteren en vasthouden om zich in het werk staande te houden. Zij kunnen niet verloren gaan, noch kunnen zij hun weg kwijtraken, als zij Zijn begeleiding zullen volgen en er naar streven Zijn wet te houden. ...

“Innig geliefde,” zei de apostel Petrus, sprekend door de Heilige Geest [1 Petrus 2:11-12 aangehaald]. God heeft ons uitgeleid om Zijn wet te verdedigen en Hij roept ons op om ons licht zo te laten schijnen dat anderen, kijkend naar onze goede werken, geleid mogen worden om onze hemelse Vader te eren. Wij hebben geen tijd te verspillen door te denken aan onze eigen moeilijkheden. Als wij klagen over de hardheid van de weg, wijken wij af van het geloofspad. God kan ons volledig geschikt maken om voort te gaan en bezit te nemen van het beloofde land. Hij zegt, “Gezegend zijn zij die Zijn geboden houden, opdat zij recht hebben op de boom des levens, en door de poorten van de stad mogen binnengaan”.

Als ons pad niet altijd vlak en eenvoudig is, als wij niet altijd zo bevoordeeld zijn als wij denken te zullen zijn, laten wij naar God kijken en in geloof zeggen: “Door de Machtige Wegbereider van de waarheid heeft God ons apart gesteld van de wereld, van haar gewoonten en percepties, en heeft ons gekozen als Zijn uitverkoren volk, en Hij is in staat hieraan te werken. Laten wij voorwaarts gaan in de kracht van de Here God Almachtig, ernaar strevend om Zijn wet op aarde te verheffen. Zo zullen wij van Zijn wet getuigen. “U bent Mijn getuige, sprak de Here, en Mijn dienstknecht die Ik heb gekozen; opdat u mag weten en Mij gelooft, en verstaat dat Ik uw God ben; voor Mij was geen God gevormd, noch zal er een zijn na Mij”. “Ik heb verklaard, en heb gered, en Ik heb getoond, toen er geen vreemde God onder u was; daarom bent u Mijn getuige, sprak de Here”. “Opdat zij zullen weten van de opkomende zon, en van het westen, dat er niets behalve Mij is”.

—ST 10-8-96, ¶ 4-5, 8-9

OHC 300; AG 247; UL 344; AA 9-16

Zondag 6-5 (Mijn God en ik; Hand. 4: 13,14)

Als u vooruitgang boekt in het Christelijk leven, zult u constant groeien, gemeten naar de norm van de volheid van Christus. In uw ervaring zult u ervaren wat de lengte en breedte, de diepte en hoogte van Gods liefde is, die alle verstand te boven gaat. U zult uw nietigheid voelen. U zult geen aanleiding hebben een volmaakt karakter voor te wenden, maar alleen de volmaaktheid van uw Verlosser kunnen verheffen. Des te grondiger en rijker uw ervaring in de kennis van Jezus wordt, des te nederiger zullen de zelfreflecties worden. Des dieper gebogen u ligt aan de voet van het kruis, des te verhevener zullen uw beeldvormingen van uw Verlosser zijn. Om voor alles van God te houden, en van uw

naaste als uzelf, geeft ware voldoening. Bijbelse bekering zal leiden tot constante en standvastige activiteit, dat vrij zal zijn van alle zelfzucht, alle zelfverheffing, en alle opschepperige claims van heiligheid. Als u waarlijk tot God bekeerd bent, zult u een sterke en mededelende invloed uitoefenen aan de kant van de waarheid. En verstandelijke kennis van wat het betekent om een Christen te zijn, maakt u tot een zegen waar u ook maar gaat. Of u nu één, twee of vijf talenten heeft, alle zullen gewijd zijn aan de dienst van Hem die ze in vertrouwen toevertrouwd heeft aan u, opdat u de genade van God niet in ijdelheid zult ontvangen.... Wij hebben een waarheid, die ons tot kracht maakt voor het goede in de wereld, om hen tot zegen te zijn en hen te verheffen die rondom ons zijn. ...

God wil niet dat uw licht zo zal schijnen opdat uw goede woorden en werken lof op uzelf zullen doen afstralen; maar dat de Auteur van al het goede vereerd en verheven zal worden. Jezus gaf in Zijn leven een voorbeeld van karakter aan mensen. Welk een geringe macht had de wereld over Hem om een mal van Hem te maken volgens haar normen. Haar gehele invloed was afgebroken. Hij verklaarde, "Mijn vlees doet de wil van Hem die mij zond, en Zijn werk af te maken". Als wij deze toewijding hadden voor het werk van God, en het doen met het oog alleen gericht op Zijn glorie, zouden wij in staat zijn om met Christus te zeggen, "Ik zoek niet mijn eigen glorie". Zijn leven was vol goede werken, en het is onze plicht zo te leven als ons grote Voorbeeld leefde. Ons leven moet verborgen zijn met Christus in God, en dan zal het licht van Jezus afstralen op ons, en wij zullen het afstralen op hen om ons heen, niet in louter het praten en het belijdenis, maar in goede werken, en door het manifesteren van Christus' karakter. Zij die het licht van God weerspiegelen, zullen een liefdevolle houding koesteren. Zij zullen vrolijk zijn, welwillend, gehoorzaam aan al de eisen van God. Zij zullen geduldig zijn en zelfverloochenend, en zullen met de heilige liefde werken voor het redden van zielen. In zulke werkers is een onafhankelijke liefde en een vertrouwen in de waarheid, verenigd met wijsheid om het anderen te brengen.

–RH 10-16-88, ¶ 3,5

RH 503092, 5-10-92, 10-16-88, 10-23-88, 5-10-87, 5-3-87, 4-22-90, 4-26-92.

Maandag 7-5 (Mijn Persoonlijk Zendingsveld; Matt.9:36; Joh.1:37-50)

De volgelingen van Christus moeten meer zijn dan een licht te midden van mensen. Zij zijn het licht der wereld. Jezus zegt tot allen die Zijn naam hebben genoemd, "u heeft zichzelf aan Mij gegeven, en Ik heb u aan de wereld gegeven om Mijn vertegenwoordigers te zijn. Zoals de Vader Hem haar de wereld had gestuurd, zo, verklaart Hij, hen heb Ik evenzo de wereld ingezonden" Joh. 17:18. Daar Christus de weg is naar de openbaring van de Vader, zo moeten wij de weg zijn naar de openbaring van Christus. Omdat onze Verlosser de grote lichtbron is, vergeet dan o Christen niet, dat Hij is bekendgemaakt door de mensheid. Gods zegeningen zijn gegeven via menselijke instrumenten. Christus zelf kwam naar de wereld als mensenzoon. Menselijkheid verenigd met de goddelijke natuur, moet de mensheid beroeren. De kerk van Christus, elke individuele discipel van de Meester is het door de hemel aangewezen kanaal voor de openbaring van God aan mensen. Engelen van glorie wachten om via u hemels licht en kracht te communiceren met zielen, die op het punt staan om verloren te gaan. Zal de menselijke vertegenwoordiger falen bij het volbrengen van zijn toegewezen werk? Oh, dan is de wereld in die mate beroofd van de beloofde invloed van de Heilige Geest!...

De woorden van de Redder, "U bent het licht der wereld", wijzen op het feit dat Hij een wereldwijde missie aan Zijn volgelingen heeft toevertrouwd. In de dagen van Christus, hadden egoïsme en trots en vooroordeel zich sterk gemanifesteerd en de muur verhoogd tussen de aangewezen wachters van de heilige Godspraken en elke andere natie op de aardbol. Maar de Verlosser is gekomen om dit alles te veranderen. De woorden die het volk hoorden van Zijn lippen waren geheel anders dan die ze ooit gehoord hadden van de priester of rabbi. Christus breekt altijd de muren van scheiding af, de liefde voor zelf, de

nationalistische, scheidende vooroordelen, en onderwijst een liefde voor de gehele mensheid. Hij tilt mensen uit de nauwe cirkel die hun egoïsme voorschrijft; Hij schaft alle territoriale lijnen en kunstmatige verschillen in de maatschappij af. Hij maakt geen verschil tussen burens en vreemden, vrienden en vijanden. Hij leert ons om te zien naar elke behoeftige ziel, zoals onze buurman en naar de wereld als ons werkterrein.

Het kruis van Calvary moet hoog boven het volk verheven worden, om dit tot hun geest te laten doordringen en hun gedachten te bepalen. Dan zullen alle geestelijke vaardigheden aangesproken worden met heilige kracht, direct van God. Dan zal er een concentratie van energie zijn in het echte werk voor de Meester. ...

Christus aanvaardt o zo gaarne, elke menselijke vertegenwoordiging aan Hem overgegeven. Hij brengt de mens in overeenstemming met het heilige, opdat Hij kan communiceren met de wereld over het mysterie van de vleesgeworden liefde. Spreek erover, bid ervoor, zing erover, breng de boodschap van Zijn glorie naar het buitenland, en houd druk op de regio's die verder liggen.

– MB 40, 42, 44.

RH 5-22-88, 1-21-73; PH078 18-22; 2SP 62-69; MB 38-44

Dinsdag 8-5-2012 (Het Potentieel van mijn Persoonlijke Missie: Ex. 3:11, 4:10; Psalm 139)

De Here heeft bepaald dat elke ziel die Zijn Woord gehoorzaamt, Zijn vreugde, Zijn vrede, Zijn voordurende kracht zal ervaren. Zulke mannen en vrouwen worden altijd dicht bij Hem gebracht, niet alleen als zij voor Hem knielen in gebed, maar ook als ze de plichten van het leven oppakken. Hij heeft voor hen een plaats bij Hemzelf bereid, waar het leven gezuiverd is van alle grofheid, alle liefdeloosheid. Bij deze ongebroken communicatie met Hem, zijn zij tot medewerkers gemaakt met Hem in hun levenswerk.

Christus zegt, "Zonder Mij kunt u niets doen". Als wij stap voor stap voortgaan op het pad van gehoorzaamheid, zullen wij weten hoe waarlijk de belofte is dat zij die voortgaan de Here te kennen, zullen weten dat zijn opgang als de morgen is voorbereid. Helderder licht is beschikbaar om op allen te schijnen die Hem volgen die het Licht der wereld is. Ieder die het juk van Christus op zich neemt, met volledige inzet om het woord van God te gehoorzamen, zal een gezonde, overeenkomstige ervaring hebben. Hij zal de zegen genieten die tot hem komt als gevolg van het bewaren van zijn leven met Christus in God. In het zakenleven zal hij de principes naleven, neergelegd in Christus' dienst op de berg. Hij zal afzien van de zak met bedrieglijke gewichten, en zal de fraude en trucs in de handel verachten. Hij zal geld verdienen, niet om het bijeen te vergaren, maar om het in de omloop te brengen. Hij heeft een vast gevoel dat hij een deel is van de hemelse zaak en dat het zijn plicht is om te handelen naar de talenten door God aan hem gegeven.

Welk een ijverig, voordurend werk is het werk van de ware christen. Hij draagt altijd het juk van Christus. Hij beschikt over echte bescheidenheid, en praat niet over zijn kwalificaties en prestaties. Bewondering voor zichzelf is geen deel van zijn ervaring. Er valt veel te leren met betrekking tot wat een zuiver christelijk karakter maakt. Het is zeker geen opgeblazenheid. De ware christen houdt zijn ogen gericht op Hem die het hart zoekt en de teugels vasthoudt, die waarheid van binnenuit eist. Zijn constante gebed is, "Zoek mij, o God, en ken mijn hart; onderzoek mij, en ken mijn gedachten: en zie of er enige boosheid in mij is, en leid mij op de eeuwige weg". Complimenten worden niet gegeven aan zondige, dwalende mensen. De glorie en majesteit van God zouden onze zielen met een heilig respect moeten vullen en ons in stof doen neervallen voor Hem. Zijn nederigheid, Zijn enorm diepe medelijden, Zijn tederheid en liefde, worden ons gegeven om ons zelfvertrouwen te sterken, en de vrees te verwijderen die ons tot slavernij brengt. De Here wil dat wij alles van onszelf aan Hem geven, in een gestaag, gelijkmatig christelijk leven, een leven dat de principes van Zijn wet illustreert.

–RH 10-23-00, ¶ 11 -13

Woensdag 9-5 (De Getuige van een Rechtvaardig Leven; 1 Petrus 3:1-5: Matt. 5:16)

De volgelingen van Christus zijn Zijn vertegenwoordigers op deze aarde; en God maakt dat zij over het gehele land geplaatst, in de steden, dorpen en grote steden, als “een schouwspel voor de wereld, voor engelen en voor mensen,” lichten zullen zijn in de morele duisternis van de wereld. Als zij de leringen van de bergrede van Christus gehoorzamen, zullen zij steeds streven naar het volmaakte karakter van Christus, en zullen waarlijk het licht zijn op de wegen in de wereld waardoor God Zijn goddelijke wil zal overbrengen, de waarheid van hemelse oorsprong, aan hen die in het duister zitten, en die geen kennis hebben van de manier van leven en redding.

God kan de kennis over Zijn wil niet etaleren, en de wonderen van Zijn genade, in een ongelovige wereld, tenzij Hij getuigen heeft verspreid over de gehele wereld. Dit is Gods plan: dat mannen en vrouwen die deelhebbers zijn in het grote reddingsplan door Jezus Christus, Zijn zendingen zullen zijn, dragers van licht door de wereld, om bakens te zijn voor de mensen die leven zonder de brieven van de apostelen, bekend en gelezen door alle mensen, hun geloof en hun werken getuigen van de juiste benadering van de Verlossers komst, en dat zij de genade van God niet voor niets hebben ontvangen. Het volk moet gewaarschuwd worden om zich voor te bereiden op het komende oordeel. Aan hen die alleen naar fabels hebben geluisterd, zal God een gelegenheid geven om het ware woord van de profetie te horen, waarbij ze er goed aan doen er gehoor aan te geven, als een licht dat schijnt in een donkere plaats. ...

Iedere volgeling van Jezus heeft zijn of haar werk te doen als een zending van Christus, in hun families, in hun buurtschappen, en in de plaatsen en steden waar ze wonen. Als zij toegewijd zijn aan God, zijn zij wegen van licht. God maakt hen instrumenten van gerechtigheid om anderen het licht der waarheid te brengen en de rijkdommen van Zijn genade. Ongelovigen mogen onverschillig en zorgeloos lijken; toch werkt God met klem aan hun harten en ze te laten geloven dat er een realiteit is in de waarheid. ...

De volgelingen van Jezus Christus, verspreid over de gehele wereld, hebben geen groot gevoel van hun verantwoordelijkheid, en de verplichting die op hen rust om hun licht te laten schijnen voor anderen. Als er maar één of twee in een plaats zijn, kunnen zij, ofschoon gering in aantal, zich zo in de wereld gedragen, waardoor ze door de oprechtheid van hun geloof, een invloed hebben dat indruk zal maken op ongelovigen. De volgelingen van Jezus komen niet tegemoet aan de geest en wil van God als zij tevreden zijn met de onverschilligheid van deze wereld. Allen moeten Bijbelstudenten worden. Christus beveelt Zijn volgelingen, “Gij onderzoekt de Schriften; want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het die van Mij getuigen”. Petrus spoort ons aan: “een reden van hoop die in u is, met zachtmoedigheid en vreze” [1 P 3:15].

– RH 2-16-86, ¶ 1-3, 6

YI 11-10-92, 6-7-94; RH 5-3-87; ST 2-18-97; 2T 6330635; 6T 120,121; GW 92 155 – 160; TDG 289; MaR 45; SD 266

Donderdag 10-5 (Mijn Bijdrage aan het geheel; Joh. 4:37, 38; 1 Kor. 12:12-27)

“Want hier is de spreuk waarachtig: De één zaait, de ander maait. Ik heb u gezonden om datgene te maaien, wat u geen arbeid heeft gekost”. De Verlosser sprak deze woorden voorafgaand aan de inwijding en uitzending van Zijn discipelen. Het aardse werk van de grote Leraar zou spoedig eindigen. De apostelen moesten dit volmaakte werk opvolgen, om de vrucht van het zaad dat Hij had gezaaid, te verzamelen. In de straten van de steden en in de synagogen had Christus de zaden van de waarheid gezaaid. Het reddingsplan was duidelijk en helder uiteengezet; omdat de waarheid nooit loze woorden waren die over de lippen van de Verlosser kwamen. Als resultaat van Zijn werk was er interesse ontstaan.

De discipelen moesten de inspanningen van de goddelijke Zaaier voortzetten, maaien waar Hij had gezaaid, opdat dit zowel de Zaaier als de maaiers blij zou maken.

Vandaag heeft God in Zijn grote oogstveld zowel zaaiers als maaiers nodig. Laat hen die voortgaan in dit werk, sommigen met zaaien en sommigen met maaien, onthouden dat zij nooit de glorie van het succes van dit werk op zichzelf betrekken. Gods aangewezen vertegenwoordigers zijn er vóór hen geweest, om de weg voor het zaaien van het zaad en het maaien van de oogst voor te bereiden. "Ik heb u gezonden om datgene te maaien, wat u geen arbeid heeft gekost", zei Christus; "anderen hebben gearbeid en gij hebt de vrucht van hun arbeid geplukt".

Zij die het zaad zaaien, voor grote en kleine bijeenkomsten om de waarheden nu te presenteren tegen kosten van veel werk, kunnen niet altijd de oogst verzamelen. Nadat zij hun aandeel hebben geleverd, en zij rusten van hun werken, zullen andere dienaren van God, die over de grond gaan om de vruchten van hun zaaien te maaien, hun werk voleindigen. ...

Als het voedsel voor de hongerigen en water voor de dorstigen, zo is het doen van Gods werk door hen die Zijn wil gehoorzamen, omdat zij van Hem houden. Zij die betrokken zijn bij het werk van de verkondiging, moeten het bewijs leveren dat God hen een boodschap te dragen heeft gegeven en een werk voor hen om te doen. Zij moeten werken in de geest van zachtmoedigheid en tonen dat zij de nederigheid van het hart hebben geleerd in de school van Christus, en met hen het bewijs meedragen dat zij met Christus zijn geweest en van Hem hebben geleerd (Jes. 57:15).

Alle delen van Gods wijngaard moeten bewerkt worden. Er is behoefte aan wijze mannen en wijze vrouwen, die oprecht willen werken om het werk te volbrengen dat hen is opgedragen. God wil hen gebruiken als Zijn instrumenten bij het bekeren van zielen. Sommigen zullen zaaien, anderen zullen de oogst van het gezaaide zaad maaien. Laat iedereen zijn uiterste best doen om zijn talenten te verbeteren, opdat God hem zal gebruiken als zaaier of als maaier.

-ST 12-4-01, ¶ 4-6, 10-11.

PUR 10-23-02; RH 3-20-00, 3-3-03, 12-15-10; ST 4-23-22-97; SW 6-18-07, 1-22-03; 8T 30-33; DA 191-194; SpTB09 4-8)

Vrijdag 11-5 (Een Openbaring van Zijn Liefde; Joh. 17: 1-3)

Zij die kennis hebben van God in Christus Jezus, staan onder de verplichting om Zijn getoonde wil te uiten door Zijn geboden te houden, die een weergave zijn van Zijn karakter. Wij hebben een schuld van dankbaarheid aan God voor de openbaring van Zijn liefde in Christus Jezus; en als intelligente menselijke vertegenwoordigers, moeten wij aan de wereld het karakter bekendmaken dat zal resulteren in gehoorzaamheid aan elke eis van de wet van Gods regering. In volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn heilige wil, moeten wij aanbidding tonen, liefde, vrolijkheid, en lof, en zodoende God eren en verheerlijken. Alleen op deze manier kunnen de mensen het karakter van God in Christus aan de wereld openbaren, en aan de mensen tonen dat geluk, vrede, zekerheid en genade komt door het gehoorzamen aan de wet van God. Dus de heerlijkheid keert terug naar God in goede en rechtvaardige daden via harmonie met de wetten van Jehova's bestuur.

Het was positief noodzakelijk dat de mens zijn Hemelse Vader moest kennen en Zijn vaderlijke karaktereigenschappen zou leren onderscheiden; want om kennis krijgen aan God, mogen mensen deelgenoten worden van dezelfde deugden en dezelfde heerlijkheid. In het gebed van Christus voor Zijn discipelen bidt Hij, dat de waarheid belichaamd wordt in de diepste betekenis en belang bij al Zijn volgelingen (Joh. 17: 1-3). Om zich tot een aanvaardbare dienst aan God over te geven, is het essentieel dat wij God kennen, aan wie wij toebehoren, opdat wij dankbaar zullen zijn en gehoorzaam, Hem aanbidden en bewonderen voor Zijn prachtige liefde voor mensen. Wij kunnen ons niet in een wezen

verheugen en aanbidden alwaar wij geen zekere kennis van hebben; maar God heeft Christus naar de wereld gezonden om Zijn vaderlijk karakter te tonen.

Het is ons voorrecht God te kennen uit ervaring, en in de ware kennis dat God eeuwig leeft. De enige Zoon van God was Gods gave aan de wereld, in Wiens karakter het karakter van Hem werd geopenbaard en Die de wet aan mensen en engelen gaf. Hij kwam om het feit te verkondigen “De Here onze God is één Here”, en alleen Hem zult u dienen. Hij kwam om het duidelijk te maken dat “Elke goede gave en elke volmaakte gave is van boven, en komt naar beneden van de Vader der lichten, in wie geen verandering is, noch schaduw of omwenteling”. Wat uit de Geest van God voortkomt, is volmaakt, en hoeft niet teruggenomen te worden , gecorrigeerd, of het minst gewijzigd te worden. Wij moeten de algehele volmaaktheid aan God toeschrijven. Hij houdt in Zijn handen het bestaan van alle mensen, en verheft alle dingen door Zijn macht.

-RH 3-9-97, ¶ 7-9

• **ST** 1-20-90; RH 3-9-97; COL 415 – 420

Citaten uit de Volwassen les: GW 193; COL 415, 416

Les 7: 12-18 mei: Groepsevangelisatie en getuigen

De waarde van een consistent voorbeeld van één ware bekeerde ziel, kan geen mens meten . -GH 5-14-02, 6

Sabbat 12/5 (Een rijk nalatenschap; 2 Tim. 2:2)

Elke dag, elk uur, moeten we goddelijke kracht ons deel laten zijn. We moeten elk ogenblik vertrouwen op Christus, Zijn woorden overdenken totdat we naar persoonlijke vervulling ervan in ons leven verlangen. De reden dat de verkondiging van de waarheid voor deze tijd niet met meer kracht gebeurt, is dat er te veel vertrouwen gesteld op het vermogen van de mens, te veel vertrouwen in het talent en de tact van de arbeiders, en niet genoeg vertrouwen op de arm van Oneindige Macht. De waarheid van het evangelie wordt niet verkondigd als een demonstratie van de Geest en in de kracht van God. Het "eigen ik" staat klaar om de eer van elke mate van succes betreffende het werk zich toe te eigenen, het "ik" wordt gestreeld, verhoogd en de indruk wordt gegeven dat God niet alles in allen is...

Timoteüs zou de onderscheiding krijgen om het mogelijk te maken mannen te kiezen die trouw en integer waren, want hij moest het woord van God overdragen aan trouwe mannen. De mannen aan wie de plechtige waarheid van God werd toevertrouwd, moesten geen op zichzelf gerichte mensen zijn, maar enkel oog hebben voor de glorie van God en werken voor de redding van zielen. Ze moesten gewillig zijn om alles in hun vermogen te doen om het koninkrijk van de Verlosser vooruit te helpen. Ze moesten niet alleen zelf capabel zijn in het begrijpen van de bewijzen van de waarheid, maar moesten ook in staat zijn om vanuit hun kennis en ervaring de waarheid te delen met anderen; ze moesten geschikt zijn voor het onderwijzen. Dit was het waardevolle licht dat Paulus had ontvangen door inspiratie, en het was zijn taak erop toe te zien dat geen deel van deze instructie verloren ging. Hij belastte Timoteüs met de verantwoordelijkheid om getrouwe mannen aan te stellen, die op hun beurt de waardevolle nalatenschap van de waarheid, puur en onvervalst, zouden doorgeven aan anderen. De woorden, de ideeën, van mensen mochten op geen enkele wijze vermengd raken met de heilige waarheid van God, om de goddelijke op geen enkele manier aan belangrijkheid zou inboeten. Mannen van staat, van nederigheid, - mannen die een gewetensvol besef hadden van het feit dat zij de door Paulus gegeven lessen niet verkeerd moesten begrijpen, moesten uitgekozen worden, die niet zouden afnemen van of toevoegen aan de heilige leringen van de Schrift. Let op de zorg waarmee Paulus de zaak beschermt, zodat het licht en de kennis van het evangelie gedeeld zou worden in al zijn puurheid. Timoteüs was geïnstrueerd om het toe te vertrouwen aan getrouwe mannen, die anderen van gelijke toewijding zouden zoeken, zodat de waardevolle waarheid zo ver mocht reiken tot zelfs in onze tijd, en met onverminderde felheid mocht schijnen op onze weg.

-ST 4-7-90, 2, 4

ST 5-4-88, 4-14-90, 3-8-99; YI 5-5-98; GH 5-14-02; RH 4-19-92, 6-16-96; LHU 267

Zondag 13/5 (De linker- en de rechterhand laten weten; Prediker 4:9-12; Handelingen 16:14, 15, 33, 34)

Wij roepen ons volk op in de naam van de Heer om wakker te worden voor haar taak en haar verantwoordelijkheden. O, dat de kracht van God de menselijke harten mag bewegen, en dat Zijn rijke genade de grote en kleinere stromen van zegen in beweging mag brengen. Zo zal de wereld weten dat de waarheid van God energie in harten opwekt en zegent wat Christus voordeed in Zijn leven. Op deze manier zal de aarde verlicht worden met de glorie van God. De glorie van God zal door schijnen als iedereen die de

Here Jezus heeft geaccepteerd, 's Hemels beste geschenk, bezig is zijn best te doen om zijn eigen ziel te redden en de zielen van anderen...

Christus presenteert zichzelf als het hoofd van de kerk, en zijn volgelingen als onderdelen van zijn lichaam. Laat elk gemeentelid zichzelf en alles wat hij heeft, overgeven en werken voor de bekering van zielen. De kerk van God in de hemel werkt met effectieve vertegenwoordiging samen met de kerk van God op aarde, en hemelse intelligenties verenigen hun sympathie, hun wijsheid en kracht met hen die voorwaartse bewegingen maken in het opbouwen van het koninkrijk van God op aarde. Geen enkele christen staat zonder schuld voor God als hij niets doet. God roept de gemeente op om elk een in beweging te zetten, en mee te werken met de engelen van God in het activeren van de mogelijkheden en talenten die God heeft toevertrouwd aan zijn volk. God eist dat zijn vertegenwoordigers door inzet van praktische, persoonlijke inspanningen gaan doen waar Hij hen toe geroepen heeft, zodat de waarheid ingang kan vinden in de menselijke gedachten, en de Heilige Geest de gelegenheid krijgt om de ziel te overtuigen en te bekeren. Geen mens kan dat deel van het werk doen....

De mens kan niet op een acceptabele manier werken voor God, op zijn eigen eindige kracht, of geest, of mogelijkheid, maar las wij het juk van Christus dragen, kunnen de woorden toegepast worden: "Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij" (1Kor.3:9). De Heer nodigt zijn menselijke vertegenwoordigers uit om één te worden met Hem in geest en werken. De Heilige Geest, Christus' Vertegenwoordiger, moet de ziel onderwijzen. Geen enkele waarheid die nodig is voor de verlichting en redding van de mens, moet buiten de onderwijzing vallen, geen daad van genade, medeleven en voordeel moet onuitgevoerd blijven. Elke volmaaktheid van de goddelijke natuur assisteert de mens bij het werk van het redden van zielen. Laat de kerk opstaan uit haar verdoving, en serieus gaan werken, geen veld onbemand achterlaten. Zend ingewijde werkers uit met gewijde middelen en laat hen toegewijd werken, gaande van huis tot huis, de schrift openend en bidden met gezinnen dat de Geest van God uitgegoten mag worden over Zijn volk.

-HM 12-1-94, 7, 8, 11

RH 3-20-94; GCDB 4-13-91; PUR 1-29-03; COL 118-121; 1SM 383-388; 2SM 372-374; RC 104; TDG 88

Maandag 14/5 (Samen plannen; 1Kor.14:40; Psalm 37)

Van de discipelen van Christus wordt verlangd dat zij hun Heer vertegenwoordigen in de wereld. Zij zijn geplaatst als toortsdragers op de weg naar de hemel. Het licht is niet gegeven aan de ziel om onder een korenmaat geplaatst te worden, of onder het bed; maar om op een kaarsenhouder te plaatsen, zodat het licht kan geven aan allen die in het huis zijn. Als wij een taak verwaarlozen, of geen verantwoordelijkheid nemen, of een vertrouwenspositie vermijden waar God ons toe gekwalificeerd heeft en roept, dan laten wij ons licht niet schijnen voor de mensen, zodat zij onze Vader in de hemel kunnen verheerlijken. Elk een moet actief en ondernemend zijn in het handelen met de talenten die God gegeven heeft. Wij moeten in geloof werken. Wij moeten twijfel niet de kans geven onze gedachten te bewolken. Wij moeten niet toelaten dat onze aandacht wordt afgeleid van Jezus naar onze omgeving...

Als wij in het licht willen blijven, moeten wij in de aanwezigheid van Jezus blijven. "...wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben" (Joh.8:12). In al onze zakelijke bijeenkomsten, en ook de sociale en religieuze bijeenkomsten, moeten wij Jezus aan onze kant hebben als een gids en raadsman. Er is geen neiging tot zwakte waar de aanwezigheid van de Heiland voelbaar en herkenbaar is. "Het eigen ik" zal niet vooropgesteld worden. Er zal een verwezenlijking plaatsvinden van het belangrijke werk dat moet worden gedaan. Er zal een verlangen zijn om de gemaakte plannen onder leiding te stellen van Hem, Die machtig is in raad.

Als onze ogen geopend konden worden, dan zouden wij de hemelse engelen zien in onze vergaderingen. Als wij ons dit zouden realiseren, zou er geen verlangen zijn om vast te houden aan eigen meningen op kleine en onbelangrijke punten, die zo vaak de voortgang van de vergadering en het werk vertragen. Als er meer echt werd gebeden, als er meer oprechte overwegingen genomen zouden worden in zwaarwichtige en belangrijke zaken, dan zou de toon van onze huishoudelijke vergaderingen veranderen en verheven zijn. Allen zouden voelen dat de vergadering bijeen was om plannen voor de toekomst neer te leggen voor de toekomstige voortzetting van het werk en dat het enige doel van het werk is om zielen te redden.

Er is niets in deze wereld van zo'n grote waarde als de menselijke ziel, en in het plannen van het werk, moet niets overhaast of op een onverschillige manier gebeuren. Elk van de bijeengekomen mensen moet het gevoel hebben dat hij de zaken die besproken worden weldoordacht heeft en dat gebed noodzakelijk is voor het onderwerp van de vergadering. De verantwoordelijkheid in het omgaan met de menselijke gedachten is geen kleine verantwoordelijkheid. De ziel van de mens is betaald met de oneindige prijs van het bloed van de Zoon van God; en zou iemand dan de heiligheid van elke beweging die gemaakt wordt voor de redding van zielen uit het oog verliezen?

-RH 8-7-88, 1, 3-5

HM 2-1-90; RH 9-9-09

Dinsdag 15/5 (Samenwerken in teams; Matteüs 10:2-4; Marcus 3:16-19; Lukas 6:12-16; Filippenzen 1:5-18)

Eenheid is kracht, en de Heer verlangt dat zijn waarheid geopenbaard zou worden in alle leden van het lichaam van Christus. Allen dienen één te zijn in liefde, in mildheid, in nederigheid van gedachten. Georganiseerd in een gemeenschap van gelovigen met het doel hun invloed te combineren en te vermengen dienen zij te werken zoals Christus werkte. Zij moeten altijd hun beleefdheid en respect voor anderen tonen. Elk talent heeft zijn plaats en hoort onder de controle te staan van de Heilige Geest.

De kerk is een christelijke gemeenschap, gevormd door haar leden, waar elk lid kan genieten van de hulp van alle deugden en talenten van de andere leden, en de werking van God op hen, volgens hun verschillende gaven en mogelijkheden. De kerk is verenigd in de heilige banden van gemeenschap zodat elk lid profijt heeft van de invloed van de ander. Allen dienen zich te verbinden aan de gelofte van liefde en harmonie. De christelijke principes en deugden van de gehele gemeenschap van gelovigen is om sterkte en kracht te vergaren in harmonieuze acties. Elke gelovige moet baat hebben bij en voortuitgaan door de verfijnde en veranderlijke invloed van de gevarieerde mogelijkheden van de andere leden, omdat de dingen waarin de een tekortschiet overvloedig gezien mogen worden in de ander. Alle leden dienen nader tot elkaar te komen, zodat de kerk een schouwspel voor de wereld, engelen en mensen mag zijn.

Zij die Christus' juk dragen zullen nader tot elkaar komen. Zij zullen sympathie en geduld ontwikkelen en in heilige wedijver streven om anderen de tedere sympathie en liefde te tonen die zij zelf ook nodig hebben. Hij die zwak is en onervaren, zal hoewel hij zwak is, versterkt worden door de hoop van anderen en door hen die het meest ervaren zijn...

Waarom zijn gelovigen in een kerk? Omdat door dit middel Christus hun nut voor de wereld doet toenemen en hun persoonlijke invloed voor het goede versterkt. In de kerk dient er een discipline gehanteerd te worden die de rechten van allen bewaakt en het gevoel van gelijkwaardige afhankelijkheid doet toenemen. God heeft de menselijke gedachten en oordeel niet gemaakt als een controlerende macht...

Gelovigen dienen te schijnen als lichten in de wereld. Een stad op een heuvel kan niet verborgen blijven. Een kerk, gescheiden en apart van de wereld, is in de waardering van de hemel het grootste doel op aarde. De leden hebben beloofd zich te onderscheiden van de wereld, hun dienst te wijden aan één Meester, Jezus Christus. Zij moeten tonen dat zij

Christus hebben gekozen als hun leider... De kerk dient te zijn zoals God het uitgetekend heeft, een vertegenwoordiging van Gods familie in een andere wereld.

-MR311 52-53

ST 1-18-83; RH 11-12-08; 5T 236-241; LHU 295

Woensdag 16/5 (Elk deel doet zijn deel; Joh. 15:12; Efeziërs 4:32; Jak. 5:16; Efez. 4:15,16; Handelingen 1:12-14)

Wij moeten de heilige zalving van God hebben; wij moeten gedoopt zijn met de Heilige Geest; want dit is de enige efficiënte vertegenwoordiger in de verbreiding van de heilige waarheid. Toch is dit wat wij het meest tekortkomen. De goddelijke kracht gecombineerd met menselijke pogingen, voor eens en voor altijd verbonden met God, de bron van onze kracht, is absoluut nodig in ons werk. Wij moeten met ons hele gewicht leunen op de Redder van de wereld; Hij moet onze afhankelijkheid van kracht zijn. Zonder dit zijn al onze pogingen tevergeefs. Vooral nu is de tijd daar om dit ten volle te herkennen of we zullen verslagen worden door een krachtige, sluwe vijand. Wij moeten nog meer verbonden zijn met God; en al onze plannen en regelingen moeten in harmonie zijn met zijn plannen; of zij zullen bewijzen niet effectief te zijn...

Wij zijn allen mens. Het is niet goed om volledig te leunen op het oordeel van een persoon. God wil en gebruikt mensen voor zijn eer; maar zij zijn niet onfeilbaar. U moet tot Hem gaan met al uw verzoeken, kracht en genade van Hem ontvangen en dan elkaar adviseren, samen denken en bidden, plannen en werken. De Heer wil dat elk een eigen ervaring heeft. De hoogste tot de laagste werker, wij moeten constant in de school van Christus nieuwe lessen over tederheid, broederliefde en medeleven leren, of wij zullen nooit efficiënte vertegenwoordigers worden van de Meester-werker...

Als goddelijke kracht gecombineerd wordt met menselijke pogingen, dan zal het werk zich verspreiden als een vuur in stoppels. God zal vertegenwoordigers plaatsen van wie de mens de oorsprong niet kan onderscheiden; engelen zullen het werk doen dat gezegende mensen hadden kunnen voltooien, als zij niet de antwoorden op het verzoek van God hadden nagelaten. Het werk wordt nu gepresenteerd aan de mens. Neemt hij het aan? Tegenwoordig zijn er vele deuren ontgrendeld en open voor de werkers. Zullen zij door deze deuren binnengaan? Wie is gereed om op het verzoek van de Meester te reageren met, "Hier ben ik, Here, zend mij"(Jes. 6:8)? De Macedonische roep komt tot ons in meelijwekkende verzoeken vanuit elk deel van de wereld, "Kom over naar Macedonië en help ons! (Hand. 16:9, HSV)...

Er zijn verschillende gaven die gebruikt kunnen worden als Gods vertegenwoordiging onder Zijn supervisie. Hij accepteert allen die de mogelijkheden hebben als zij zichzelf willen wijden aan Hem in een gewillige dienstbaarheid. Mannen van verschillende rangen en capaciteiten groeien op in deze landen om samen te werken in het werk voor de redding van hun medemens. Ieder moet zijn/haar talenten inzetten om zo deze te laten vermeerderen. Door hun geloof, hun gebeden, hun ernstig, toegewijd voorbeeld zullen mensen met een beperkte opleiding worden tot ware lichtdragers, net als de predikanten. De een zal de tekortkomingen van de ander aanvullen...

-RH 12-15-85, 2, 6, 8, 11

RH 3-19-95; ST 5-18-88; AUGleaner 7-5-05; PUR 1-19-05; SW 7-9-03; 18MR 3-8; TSA 21-27

Donderdag 17/5 (De behoefte aan corporatieve eenheid; Kol. 1:28,29; Efez. 3:19)

De ervaringen van de apostel Paulus en zijn instructies met betrekking tot de heiligheid van het werk van een predikant is een bron van hulp en inspiratie voor hen die betrokken zijn in het evangelisatiewerk. Paulus' hart is vol liefde voor zondaars en hij gebruikt al zijn energie voor het reddingswerk van zielen. Er heeft nooit een meer zelf verloochenende, volhardende werker geleefd. De zegeningen die hij ontving beschouwde hij als de vele

voordelen om te gebruiken als een zegen voor anderen. Hij liet geen gelegenheid voorbijgaan om te spreken over de Redder of om anderen die in problemen waren te helpen. Hij trok van plaats naar plaats, verkondigde het evangelie van Christus en formeerde gemeenten. Waar hij gehoor vond, probeerde hij het verkeerde te benoemen en de voeten van mannen en vrouwen te doen omkeren naar het pad van gerechtigheid.

Paulus vergat de gemeenten die hij oprichtte niet. Na een zendingsreis, traden hij en Barnabas opnieuw in eigen voetsporen en bezochten de gemeenten die zij hadden opgericht, kozen mannen uit die zij konden trainen om samen het evangelie te verkondigen...

Ervaren werkers doen vandaag een nobel werk wanneer zij, in plaats van te proberen alle lasten zelf te dragen, jongere werkers trainen en lasten op diens schouders laden.

Paulus vergat de verantwoordelijkheid die op hem rustte als een dienaar van Christus niet, of dat, als zielen verloren zouden gaan door ongeloof van zijn kant, God hem rekenschap zou vragen. "Daarvan ben ik een dienaar geworden", zegt hij over het evangelie, "overeenkomstig de beheerstaak van God, die mij met het oog op u gegeven is om het Woord van God te vervullen" (Kol.1:25, HSV).

Er is niets waardevoller in de ogen van God dan zijn dienars, die op weg gaan in de afgelegen plaatsen van de aarde om het zaad van de waarheid te zaaien, en uit te kijken naar de oogst. Niemand anders dan Christus, kan de zorg meten van zijn dienars, als zij op zoek gaan naar de verlorenen. Hij geeft Zijn Geest aan hen en vanwege hun pogingen, worden zielen geleid om zich te bekeren van zonde naar gerechtigheid....

Het hart van de ware dienaar is vervuld met een intens verlangen om zielen te redden. Tijd en kracht worden gegeven, moeizaam werk wordt niet vermeden; want anderen moeten de waarheid horen die aan zijn eigen ziel blijdschap en vrede en vreugde heeft gebracht. De geest van Christus rust op hem. Hij let op de zielen alsof hij er rekenschap over moet geven. Met het oog gericht op het kruis van Calvarie, kijkend naar de verheven Heiland, vertrouwend op Zijn genade, gelovend dat Hij bij hem zal zijn tot het einde, als zijn schild, zijn kracht, zijn bekwaamheid, gaat hij te werk voor God. Met uitnodigingen en verzoeken, vermengd met de zekerheid van Gods liefde, gaat hij op zoek naar zielen om hen te winnen voor Jezus, en in de hemel wordt hij gerekend tot de "geroepenen, uitverkorenen en gelovigen" (Openb.17:14).

-AA 367-371

RH 9-6-92, 3-5-85; YI 8-31-93; GW92 447-451; TM 220-226

Vrijdag 18/5 (Sta op en schijn; Jesaja 60:1-3)

De heersende monotonie van de godsdienstige formaliteit van de dienst in onze kerken moet worden doorbroken. Het zuurdesem van activiteit moet worden ingevoerd, zodat onze leden van de kerk samen nieuwe lijnen en nieuwe methoden bedenken die werken. De kracht van de Heilige Geest zal harten bewegen als deze dode, levenloze monotonie is verbroken, en velen zullen in alle ernst gaan werken die nooit hadden gedacht dat zij meer dan slechts toeschouwers zouden kunnen zijn. Een werkende kerk op aarde is verbonden met de werkende kerk daarboven. God werkt, engelen werken, en de mens zou moeten werken aan de bekering van zielen. Pogingen zouden ondernomen moeten worden om iets te doen terwijl er nog dag is, en de genade van God zal geopenbaard en zielen gered worden door Christus. Overal gaan zielen verloren door hun zonden, en God zegt tot elke gelovende ziel, "Haast u om hen te helpen met de boodschap die ik u zal geven"....

Als wij betrokken zijn in het serieuze werk en werken naar onze verschillende mogelijkheden, dan zal God zichzelf aan ons manifesteren, en ons genade geven om genade uit te delen. Een werkende gemeente die zich inzet voor zielen is een biddende gemeente, een gelovige gemeente en een ontvangende gemeente. Een gemeente waar de leden op de knieën gevonden worden voor God, vragende om Zijn genade, Hem dagelijks zoeken, is een gemeente dat gevoed is met het levende brood en drinkt van het

water des levens. De belofte “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam”(Joh. 16:23) zal onder hen bevestigd worden.

Christelijke activiteiten die met geduld worden uitgezet, brengen meer op. Er zal een vergrote ervaring in liefde zijn en de menselijke vertegenwoordigers zullen verheven blikken hebben op wat God wil doen door hen als zij op de positie van hun taak staan. Dan zal de kerk opstaan en zal de duisternis afnemen....

Het geboden-houdende volk van God zal binnenkort geplaatst worden in een lastige positie; maar allen die hebben gewandeld in het licht en het hebben verspreid, zullen zich realiseren dat God tussenbeiden komt voor hen. Wanneer alles verboden lijkt, zal de Heer zijn kracht onthullen aan de getrouwen. Wanneer het volk waar God voor gewerkt heeft op zo een wonderlijke manier, en waar Hij zijn schild van Oneindigheid voorhoudt, de protestantse principes verwerpt en door wetgeving rekenschap en ondersteuning geeft aan het Roomse systeem in het beperken van godsdienstvrijheid, dan zal God op zijn eigen kracht werken voor zijn volk die trouw zijn. De tirannie van Rome mag uitgevoerd worden, maar Christus is onze schuilplaats.

-TM 204-206

GW15 196-197; ChS 69-71

Citaten uit de volwassen les: GW 196

Les 8: 19-25 mei: Toerusting voor evangelisatie en getuigen

Niets is zo succesvol als succes. Laat dit verzekerd worden door vasthoudende inspanning en het werk zal vooruit gaan. -7T 24, 1

Sabbat 19/5 (Jezus volgen; Matteüs 4:19)

Christus heeft deze discipelen de onderwijzing gegeven die zij nodig hadden voor het werk van het evangelie. De Joodse scholen waren geen plaats voor hen om over Christus te leren. Hij nam hen direct vanaf de vissersboten, en verenigde hen met Hem in Zijn werk. Toen de grote Leraar de scharen toesprak, waren de discipelen dichtbij Hem en leerden zij van de onderwijzing die Hij de scharen gaf. Nadat Hij de scharen had toegesproken, nam de Heiland hen apart en legde hen in meer details uit wat de aard van de waarheden is, die Hij wilde overbrengen.

Een gelijksoortig werk zal gedaan worden bij het brengen van de laatste boodschap aan de wereld. Engelen van God zullen met ons meegaan, Christus zal onze Hoofdonderwijzer zijn, en de rechte weg zal voor ons geopend worden. Nooit moeten wij onze opdracht uit het oog verliezen (Mat. 28:19,20). Om deze heilige instructie te kunnen opvolgen, moet er een doorgrondige toewijding aan God zijn. Het hart van de werker moet ernaar zoeken om Gods wijsheid te vinden; hij moet zich afhankelijk van God opstellen en toenemen in de voordelen die hem geschonken zijn ...

De tekenen wijzen uit dat de wederkomst van Christus zich snel aan het vervullen is. Zullen de mensen in onwetendheid gelaten worden over de grote gebeurtenis die op handen is, en zullen zij die verschrikkelijke dag onvoorbereid tegemoet gaan? God had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft Hem zou aanvaarden en niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben. De hemel heeft een volkomen offer gedaan voor de redding van de wereld. Zullen zij, die belijden van God te houden en Zijn geboden te bewaren, onverschillig zijn over de zielen van mensen? – Nee, nee, ze kunnen dat niet.

Met niet aflatende ijver zullen zij, die het licht van de tegenwoordige waarheid hebben ontvangen, op pad gaan om dit licht te verspreiden naar hen die in duisternis zitten. Met toegewijde inspanningen, door zelfverloochening en zelfopoffering, zullen zij werken in de kracht van de God van Israel. Deze boodschap moet gebracht worden in de vreemde landen; het moet gegeven worden aan de steden en dorpen in het eigen land. De vermoeiden en verdrukten verlangen naar de boodschap van de waarheid, die hen rust en vrede in Christus zal brengen. Wie zal de vreugde en heerlijkheid van God zoeken door zondaars te brengen aan de voeten van Hem Die Zijn leven gegeven heeft als een offer voor elke ziel? Wie zal de Heiland verheffen voor de mensen als “het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt?”

-AUCR 10-14-07, 10-11, 17-18

AUCR 10-14-07; RH 8-15-99, 4-23-08; ST 7-19-05; 18MR 228-230; FE 368-361; 1Red 61-70; GW15 24-29;

Zondag 20/5 (De noodzaak van onderricht; Matteüs 9:37; Efeziërs 4:11, 12; Matteüs 4:19; Markus 1:17; Matteüs 28:19)

Een wereldse godsdienst heeft tegenwoordig de overhand en de predikant heeft een werk te doen om een slapende, onverschillige, wereldlievende gemeente op te wekken uit haar gevaarlijke sluimering. Als hij een ware dienaar van Christus is, zal hij niet ophouden met bidden, zal hij zijn inspanningen niet verminderen, totdat elke lid van zijn kudde tot werken is gebracht. Hij zal niet, als hij een ware onderwijzer is, denken dat hij het werk alleen moet doen, maar hij zal de vaardigheid tonen in het tot uiting brengen en het

ontwikkelen van het talent dat binnen zijn bereik is. Het volk moet geleerd worden om te arbeiden in de wijngaard van de Heer en dit is het grote werk van de predikant. Alle kracht behoort God toe, maar Hij heeft ervoor gekozen om menselijke instrumenten te gebruiken om Zijn werk op aarde uit te voeren. Hier is iets dat roept om actieve uitoefening van alle krachten die mannen en vrouwen bezitten, zowel mentaal als fysiek. Zij hebben niet het recht om hun talenten te begraven in wereldse zaken, en zo de Schepper de dienst te onthouden die Hem toekomt ...

Christus is ons levende Hoofd en wij zijn de leden van Zijn lichaam, aan elkaar verbonden en van elkaar afhankelijk. Het is niet Zijn plan dat een enkel lid zwak wordt door gebrek aan oefening. Als een lid lijdt, lijden alle leden mee. Als een lid geëerd en verlicht wordt, delen alle leden in de vreugde. Elk lid ontvangt leven van Christus, het levende Hoofd, "en aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde" (Efeziërs 4:16). "En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig," want "aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt." "En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus." (1Korinthiers 12:21; Efeziërs 4:7; Efeziërs 4:11-13).

Zo wordt duidelijk gesteld dat elk lid actief moet zijn en zijn mogelijkheden ten volle moet gebruiken voor de opbouw van het koninkrijk van Christus op aarde. We hebben elk een individualiteit in ons werk, maar niet apart en afgescheiden van onze broeders. Een levende verbinding verenigt het volk van God en maakt hen tot een in de geest, een in kennis en een in liefde tot God en hun medebroeders. Zij zijn de takken aan de Levende Wijnstok en hebben deel aan haar sap en voeding. Van elke tak aan de Wijnstok wordt verwacht dat het vruchten draagt. Jezus zei: "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn" (Johannes 15:8).

-RH 11-18-84, 3, 5-6

RH 10-7-09, 3-7-93; AUGleaner 7-5-05, 7-12-05

Maandag 21/5 (Leren door te kijken; Matteüs 14:13-21; Markus 6:30-44; Lukas 9:10-17; Johannes 6:1-14; Matteüs 11:1-11)

Laat er in elke gemeente, goed georganiseerde groepen werkers zijn om te arbeiden in de omgeving van de kerk. Zet uw eigen belang opzij en laat Christus u voorgaan als uw leven en kracht. Laat dit werk zonder vertraging aanvangen en de waarheid zal als zuurdeeg op de aarde zijn. Wanneer zulke krachten aan het werk zijn gezet in al onze gemeenten, zal er een vernieuwende, hervormende en energieke kracht in de gemeenten ontstaan, omdat de leden het werk doen wat God hen gegeven heeft om te doen. Laten al onze gemeenten actief en ijverig en gevuld zijn met enthousiasme door de Geest en kracht van God. Het is het intelligent gebruik van de middelen, de vaardigheden, de krachten die door God aan u gegeven zijn, toegewijd in Zijn dienst, die aan de gemeenschap waarin u werkt de boodschap over zullen brengen. Het kan zijn dat u maar een klein begin kunt maken in sommige plaatsen, maar raak niet ontmoedigd. Het werk zal groter groeien en u zal het werk van een evangelist doen. Kijk naar de manier waarop Christus te werk ging en streef ernaar te arbeiden zoals Hij deed.

Toen Jezus naar deze aarde kwam, vond Hij het in een deplorabele staat van zonden en opstandigheid. Hij heeft zich niet afzijdig gehouden van de opstandige menigte, maar Hij kwam en verbleef onder hen. Omdat de ongerechtigheid wijdverbreid was, kwam Hij dichtbij de mens in sympathie en tedere, medelijdende liefde. In Christus huisde de volheid van de Godheid lichamelijk; toch kwam Hij naar de aarde om een te zijn met de

verdrukten, de armen, de nooddriftigen. Hij kwam om te tonen hoeveel een God lief kan hebben, een Heiland kan lijden om mensen te redden van vernietiging, en om eeuwig leven binnen hun bereik te brengen.

Karakter is invloed. Het werk van Christus was om de gedachten van mensen in harmonie te brengen met Zijn eigen goddelijke gedachten. Hij gaf Zijn alles als een offer. We moeten de Here Jezus zien als onze persoonlijke Heiland. Als we dat doen, zullen we door de genade van Christus, een eenvoudige, tedere en oprecht persoonlijke oproep doen aan hen die geen christenen zijn. De fout van velen in de gemeente is dat zij alles willen doen behalve dat wat het meest belangrijk is, wat God wil dat ze doen. Zij voelen dat zij mannen en vrouwen niet kunnen benaderen in eenvoud, in een poging om in de naam en de kracht van Jezus dichtbij de harten te komen. Dit hart tot hart werk wordt vreemd genoeg verwaarloosd. Als zij die belijden christenen te zijn en de waarheid voor deze laatste dagen te geloven, de resultaten van hun inactiviteit zouden overdenken, hun slechte onverschilligheid voor het welzijn van de zielen voor wie Christus de prijs met Zijn eigen leven heeft betaald, zou er een beslissende verandering voor verbetering in onze wereld plaatsvinden.

-RH 9-29-91, 12-14

DA 216-218; RH 10-6-01, 3-4-73; YI 11-4-97; ST 9-17-96; RC 352

Dinsdag 22/5 (Leren door te doen; Matteus 10:1-14, Lukas 10:1-11)

Toen Jezus bij Zijn discipelen was, gaf Hij hen instructies over hoe zij erop uit moesten gaan om de schoven bijeen te verzamelen voor de hemelse schuur. Zij hebben geluisterd naar Zijn lessen; zij hebben hun dagelijkse onderwijzing gehoord; zij hebben gewandeld en gesproken met de Lam van God die de zonden van de wereld wegneemt, en van Zijn dagelijkse instructies, hebben zij geleerd van de Meester hoe te werken voor de verheffing van de mensheid. Jezus heeft gekeken naar de velden en gezegd tot Zijn discipelen [Matteüs 9:37-38; 10:1,5]. Zij moesten gaan waar Christus zelf was geweest, waar Hij vrienden had gemaakt in de steden van Judea. In het vervullen van Zijn opdracht, moesten zij voor het eerst zelf werken, zonder de Meester aan hun zijde. Hoe vaak verlangden zij naar een paar woorden van Jezus. Hoeveel verlangden ze naar Zijn raadgeving en sympathie in de verschillende zaken die zij op hun weg tegenkwamen. Hij had hen kracht gegeven om God te verheerlijken, om zieken te genezen, om duivelen uit te drijven, om de blijde boodschap van verlossing te brengen aan de armen ...

Tussen de kinderen van Israel waren er velen die hongerden en dorsten naar licht en kennis en Jezus stuurde zijn discipelen twee en twee erop uit, dat zij de blijde boodschap van Zijn liefde konden brengen aan deze smachtende harten. Waarom is het dat we zijn afgedwaald van de methode van werken die door de grote Leraar zelf is gegeven? Waarom is het dat de arbeiders in Zijn zaak vandaag niet twee aan twee worden uitgestuurd? "O," zegt u, "we hebben geen arbeiders genoeg om de velden te bewerken." Zoek dan een kleiner veld uit. Stuur de arbeiders naar plaatsen waar de weg moet worden geopend en leer daar de kostbare waarheid voor deze tijd. Kunnen we de wijsheid niet inzien van het twee aan twee samengaan om het evangelie te prediken? Iemand mag een uitmuntend spreker zijn, maar hij kan opleiding nodig hebben in persoonlijke arbeid niet aan het bureau. Geen enkele predikant is voldoende toegerust voor zijn werk als hij niet weet hoe hij de mensen moet ontmoeten in hun huizen, en niet weet hoe hij dichtbij hun noden kan komen. De mensen moeten in de gelegenheid gesteld worden om vragen te stellen over gepresenteerde onderwerpen die verwarrend voor hen zijn. Het licht van God moet voor hun blik worden gebracht. Hoe vaak als dit gedaan wordt en de predikant in staat was om hun vragen te beantwoorden dat een vloed van licht doorbrak in hun verduisterd verstand en de harten vertroost werden in het geloof in het evangelie ...

We moeten het licht van Christus in onze eigen harten hebben om het te kunnen geven aan anderen. We willen het licht om daarbij te werken, een levende principe in de

ziel, zodat het karakter veranderd wordt. De prediker kan het volk niet tot een hogere niveau brengen dan hij zelf heeft bereikt. Maar wanneer de arbeider voor God in nederigheid werkt, zal God hem zegenen en sterken en zijn arbeid kronen met succes.

-RH 4-19-92, 5-7

RH 8-15-99; KC 161-163

Woensdag 23/5 (Leren door te falen; 1 Petrus 5:8; Lukas 10:17; Matteüs 17:14-20)

Door de zonde zijn we afgesneden van het leven van God. Uit onszelf zijn wij volkomen incapabel voor het leven van een heilig leven. Er zijn velen die hun hulpeloosheid beseffen en die verlangen naar het geestelijk leven dat hen in harmonie zal brengen met God; zij streven dit leven te bemachtigen, maar zonder resultaat. In wanhoop roepen zij uit: "Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" (Romeinen 7:24). Laat deze neerslachtige en wanhopige omhoog kijken. De Heiland gebiedt hem om op te staan in gezondheid en vrede. Wacht niet totdat u voelt dat u weer heel gemaakt bent. Geloof Zijn woord en het zal vervuld worden. Zet uw wil naast die van Christus. De wil om Hem te dienen, en door in actie te komen op Zijn woord, zult u kracht ontvangen. Wat ook de kwade praktijk, mag zijn, de meestershartstocht, de bindende toegeeflijkheid die uw ziel en lichaam gebonden houdt, Christus is in staat en verlangt ernaar u te verlossen. Hij wil leven geven aan uw ziel die "dood is in overtreding". Hij wil de gevangene, die gevangen gehouden wordt door zwakte, ongeluk en ketenen van zonde, vrijlaten...

[Markus 9:22-23]

Het is geloofsvertrouwen dat ons bindt met de hemel en kracht geeft om de machten der duisternis te weerstaan. In Christus, heeft God in de middelen voorzien om elke zondige neiging te onderdrukken en elke verleiding te weerstaan, hoe sterk ook. Maar velen voelen dat zij in geloofsvertrouwen te kort schieten en zij blijven daarom weg bij Christus. Laat deze zielen, in hun hulpeloze onwaardigheid, zichzelf werpen op de genade van hun medelijdende Heiland. Kijk niet naar uzelf, maar naar Christus.

Hij die de zieken gezond maakte en duivelen uitdreef toen Hij onder de mensen was, is de zelfde machtige Verlosser vandaag. Geloof komt door het woord van God. Grijp dan Zijn belofte aan: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen" (Johannes 6:37). Werp uzelf aan Zijn voeten met de roep: "Heer, Ik geloof; kom mijn ongeloof te hulp."

"Indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad," zei Jezus, "zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen" (Matteüs 17:20). Hoewel een mosterdzaad heel klein is, heeft het een mysterieus levensprincipe in zich, dat het doet uitgroeien tot een weelderige boom. Wanneer de monsterzaad in de grond wordt gestopt, legt de kleine kiem beslag op hetzelfde element, dat God gegeven heeft voor zijn voeding en het ontwikkelt zich al spoedig in weelderige groei. Als u dit geloof hebt, zult u beslag leggen op het woord van God en op de hulp van alle agenten die Hij u heeft aangewezen. Aldus zal uw geloofsvertrouwen sterker worden en zal het u de kracht van de hemel brengen. De obstakels die door Satan op uw weg worden opgestapeld, lijken soms op onoverkomelijke bergen, maar zij zullen verdwijnen voor de eis van het geloof. Niets zal onmogelijk zijn voor u.

-ST 1-20-04, 1, 6-8

YI 11-9-99; Ph013 14-24; GC11 505-510; 2SP 333-336; DA 428-431; Mar 90; AA 527, 528

Donderdag 24/5 (Leren door succes; 2 Petrus 3:9; 1 Korinthiers 3:6)

God zal het gelovige gebed horen, maar de oprechtheid van onze gebeden zal te zien zijn in onze harmonie met de grote morele standaard dat elk karakter zal toetsen. We moeten onze harten openstellen voor de invloed van de Geest en haar veranderende

kracht beseffen. De reden waarom u niet meer ontvangt van de reddende hulp van God is, dat het kanaal van communicatie tussen de hemel en uw eigen ziel dichtgestopt is door wereldgezindheid, liefde voor uiterlijk vertoon en verlangen naar macht. Terwijl sommigen zich steeds meer conformeren aan de wereldse gebruiken en gedragsregels, moeten wij ons leven vormen naar het goddelijke model. En onze verbondhoudende God zal in ons de vreugde van verlossing herstellen en ons ter been houden door Zijn vrije Geest.

“Dan zal ik overtreders uw wegen leren, opdat zondaars zich tot U bekeren” (Psalm 51:15). Hoe dichter wij bij God leven, hoe meer zullen we in staat zijn voor onze medemens te werken, want de Heer zal aan onze inspanningen toevoegen. Uw harten zijn te koud en ondoordringbaar; zij zouden in vuur en vlam moeten staan door de liefde tot Jezus. Terwijl uzelf hongert en dorst naar verlossing, zult u een verlangen hebben om mee te helpen in het redden van kostbare zielen en uw nederige, meelijwekkende smekingen aan hen die zonder Christus in de wereld zijn, zullen harten beroeren.

Laat het werken voor zielen deel van uw leven worden. Ga naar de huizen van hen die zelfs geen interesse tonen. Werk, terwijl de zoete stem van genade de zondaar uitnodigt, met alle energie en hart en verstand, zoals Paulus deed die “nacht en dag niet heeft opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen” (Handelingen 20:31). Hoe velen zullen in de dag van God ons tegemoet treden en zeggen: “Ik ben verloren! Ik ben verloren. En u heeft mij nooit gewaarschuwd; u heeft mij nimmer aangespoord om tot Jezus te komen. Had ik maar geloofd zoals u deed, dan zou ik elke ziel binnen mijn bereik achtervolgd hebben met gebeden en tranen en waarschuwingen.”

Predikanten, leer het volk hoe te werken. Vertel hen dat hun bruikbaarheid niet zo zeer afhangt van rijkdom of kennis of kracht als van een gewillige geest, hun toewijding aan Christus en Zijn zaak. In het verleden heeft God nederige mensen gebruikt, vanwege hun geloof en toewijding, en zij hebben vaak meer tot stand kunnen brengen dan vele pretentieuze arbeiders. Zij beseften hun zwakheid en afhankelijkheid van God en door brieven, traktaten, door persoonlijke inspanningen in het oproepen en waarschuwen, door een welgeordend leven en goddelijke conversaties hebben zij velen afgebracht van het verkeerde naar de waarheid, van het pad van overtreding naar de gehoorzaamheid aan Gods wet. De machtige kracht van genade werkte samen met hen en succes volgde op hun inspanningen.

-PUR 7-20-05, 4-7

ST 1-3-78; TH 7-20-97, 8-26-02; PUR 7-20-05; 7T 23-26; LHU 355

Vrijdag 25/5 (Samenwerken met God; Jesaja 57:15)

“Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven.” Christus aanvaardt en communiceert met de meest nederige. Hij aanvaardt mensen niet vanwege hun capaciteiten van welsprekendheid, maar omdat zij Zijn aangezicht zoeken, naar de hulp van Zijn Geest verlangen, die elk hart beroert en elke mogelijkheid opwekt tot levenslustige activiteit. In deze pretentielozen ziet de Heer het meest kostbare materiaal, dat stormen, hitte en druk zal weerstaan. God ziet niet zoals mensen zien ...

Er is ware eer onder hen die de liefde van God in hun harten hebben. Ons doel in het werken voor de Meester zou moeten zijn dat Zijn naam verheerlijkt wordt in de conversaties van zondaren. De Heer verwacht dat Zijn dienstknechten werken met een ander motief. Er zijn velen die zich uitgeven en uitgegeven willen worden om zielen voor Christus te winnen. In gehoorzaamheid aan de grote opdracht, zullen zij erop uit gaan om te werken voor de Meester. Onder de leiding van engelen zullen gewone mensen door de Geest van God bewogen worden om mensen op de hoofdwegen en de zijwegen te waarschuwen. Nederige mensen, die niet op hun gaven vertrouwen, maar die zullen werken in alle eenvoud. Altijd vertrouwend in God, zullen zij de vreugde van de Verlosser

met anderen delen, terwijl hun vasthoudende gebeden zielen bij het kruis zullen brengen. Wij zullen tot hen zeggen: "Ga voorwaarts broeders en zusters. Doe nederig en oprecht uw best en God zal samen met u werken." Zij zouden versterkt en bemoedigd moeten worden, en zo snel mogelijk geschikt gemaakt moeten worden voor de arbeid, opdat succes hun inspanningen zal bekronen. Zij zijn in harmonie met de ongeziene, hemelse agenten. Zij zijn werkers samen met God en hun broeders zullen hen Gods zegen toewensen en voor hen bidden terwijl zij arbeiden in Christus' naam. Niemand heeft de autoriteit om zulke werkers te hinderen. Zij moeten met respect behandeld worden. Niemand mag een smalend woord over hen uitspreken terwijl zij in de ruwe plaatsen het zaad van het evangelie uitstrooien.

Christus zal met deze nederige werkers zijn. De engelen van de hemel zullen met hen samenwerken in hun zelfopofferende inspanningen. Door de kracht van de Heilige Geest zal Jezus de harten beroeren. God zal wonderen werken in de conversaties van zondaren. Mannen en vrouwen zullen in de gemeenschap van de kerk komen.

-TDG 227, 1-4

MH 148-150; WM 105-108; LHU 311; TDG 227

Citaten uit de volwassen les: DA 364-371; MH 149; Ev 101

Les 9: 26 mei-1 juni: Vrijgesteld voor dienstwerk

Individuele verantwoordelijkheid, individuele pogingen en persoonlijke offers zijn de vereisten van het evangelie. -MH 147

Sabbat 26 mei (Hoe liefelijk zijn de voeten... ; Romeinen 10:15)

Een groot werk staat ons te wachten. Er zijn slechts enkelen die de schouders onder deze zware last verantwoordelijkheid plaatsen. Zij vinden dat God de kerken in Amerika plechtige verantwoordelijkheid heeft toevertrouwd om de waarheidsboodschappen aan de wereld door te geven. Vanuit alle naties wordt de Macedonische roep gehoord 'kom over en help ons'. God heeft in Zijn voorzienigheid velden voor ons blootgelegd en als de menselijke instrumenten samenwerken met de hemelse, zullen vele zielen deelgenoot worden van het rein en reddend geloof. Jarenlang wordt deze oproep gedaan, maar Gods belijdend volk slaapt bij de hun toegewezen taak en blijft onbewogen.

De Here vraagt dat elk talent en elke bekwaamheid gebruikt wordt. Wanneer de smaad van nalatigheid en luiheid zal zijn weggenomen uit de kerk, zal de geest van God op grootse wijze gemanifesteerd worden; menselijke pogingen zullen aangevuld worden met kracht van boven en de kerk zal de voorzienige tussenkomst van de Heer ervaren, het licht zal worden verspreid en ook de kennis van God en Jezus Christus die door Hem gezonden is. Zoals het reeds was in de tijd van de apostelen zullen vele zielen zich tot de Here bekeren. De aarde zal verlicht worden met de heerlijkheid van de engel die van de hemel komt.

Om de wereld te overtuigen van zonde dat is de overtreding van Gods wet, moet de Heilige Geest werken door de menselijke instrumenten. De kerk moet ontwaken uit haar dodelijk gesluimer; want de Here wacht om zegen te schenken aan hen die dat zullen merken wanneer die komt en die te verspreiden in duidelijke en sterke lichtbundels. "Ik zal rein water over u sprengen en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen. Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt." Ezech 36:25 – 28. Teneinde de woestijn van de kerk tot een vruchtdragend veld om te zetten en het veld te doen uitgroeien tot een vruchtbare oerwoud, zal de Heilige Geest van God uitgestort moeten worden op Gods volk. De hemelse boden wachten reeds lang om met de aardse boden – de leden van de kerk – samen te werken in het grote werk dat moet worden gedaan. Ze wachten op u. Het veld is zo uitgestrekt en het werk zo veelomvattend dat elk geheiligd hart zich gedwongen zal voelen om zich aan te bieden als instrument voor deze hemelse kracht.

Laten allen die de waarheid voor deze tijd geloven alle verschillen, jaloezie, kwaadspreken en kwaaddenken, wegdoen. Sluit u aaneen, sluit u aaneen. "Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt tot ongeveer de broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief. 1Petr 1:22

Zondag 27 mei (Er is behoefte aan toerusting; Exodus 18:13-26)

God gaf Mozes speciale aanwijzingen voor de uitvoering van zijn werk. Hij stuurde Mozes om mannen aan te wijzen die hem als adviseurs zouden bijstaan, zodat zijn lasten verlicht konden worden. Deze aanwijzing werd door Jethro gegeven. (Ex 18 -19-23).

De Voorzitter van de Generale Conferentie moet het voorrecht gegeven worden om te besluiten wie hij als adviseurs naast zich wil hebben. Mannen die zich aan Gods regels houden, die helder verstand en onderscheidingsvermogen bezitten als gevolg van een goed huisgodsdienst, zijn goede adviseurs. Van zulke mannen zegt de Onderzoeker der

harten: "Want Ik heb hem gekend opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen, opdat de Here aan Abraham vervulle wat Hij over hem gesproken heeft" Gen 18:19

Zij die deel wensen te hebben aan de goddelijke natuur, moeten zich afscheiden van wereldse invloeden, van inhoudloze feestelijkheden en met Jezus zitten om van hart tot hart gemeenschap met Hem te hebben. Stop met uw ongelovige bezorgdheden. Toen de angstige discipelen de hongerige menigte langs de zee zagen, becroop een gevoel van onmacht hen en ze vroegen zich af 'zullen wij naar het dorp gaan om eten voor dezen te kopen?' Dezelfde vraag stellen velen in de verschillende conferenties vandaag. Zullen we aan Battle Creek vragen om iemand te sturen die diensten zal verzorgen, ons opwekken en ons voeden? Wat zei Jezus? Nee! Hij vroeg de menigte om in groepen van 50 en 100 in het gras te zitten. Zij gehoorzaamden en zaten in lange rijen op het gras. Jezus nam de 5 broden en 2 vissen uit de hand van de jongen, en terwijl Hij naar de hemel keek vroeg hij de Vader om zijn zegen te geven over dit weinige voedsel. Toen gaf Hij het voedsel aan de discipelen om onder de mensen te verdelen. Het weinige eten vermeerderde door de hand van Jezus en er was steeds meer om de discipelen te geven om te verdelen aan de hongerige menigte, totdat allen genoeg gegeten hadden. Toen sprak Jezus opnieuw "raap de brokken op zodat niets verloren gaat".

Deze les moet de geestelijke ervaring van allen worden.. Hoeveel bezorgdheid zou ons bespaard gebleven zijn als we enkel in God zouden vertrouwen. Het brood des levens moet worden gegeven aan behoeftige zielen. En wat voor werk wordt ermee gedaan? Er worden lange vergaderingen gehouden om plannen te beramen en nieuwe methoden uit te denken die scheiding brengen. Er wordt steeds naar entertainment gezocht om mensen aan te trekken om de kerk of de sabbatschool te bezoeken. Evenals de discipelen stellen de werkers de vraag: zullen we naar de dorpen gaan om eten te kopen?. Wat is 't werk dat moet worden gedaan?. Kom tot Jezus. Nederig geloof en gebed zal veel meer tot stand brengen dan uw lange vergaderingen. Luister naar de uitnodiging van de Heiland. Zet uw nek onder Zijn juk. Aanvaard zijn lasten. Hij zegt: "Mijn juk is zacht en mijn last is licht"

-SpTA08 27-31

GCB 6-1-09; TM 340-345

Maandag 28/5 (Risico's nemen om succes te hebben; Matth 7:17,18)

Een heilige verantwoordelijkheid rust op een ieder die verbonden is met de zaak van God Hij wordt opgeroepen om het werk getrouw te doen, om zich te heiligen voor de dienst van God zodat anderen ook geheiligd kunnen worden. Wanneer in het oordeel over het leven van een ieder is beslist, zullen sommigen hun verslag met vreugde ontvangen en anderen met hopeloos verdriet. De getrouwen zullen worden uitgenodigd tot het bruiloftsmaal van het Lam en Christus zal zich opmaken en komen om hen te dienen. Daar er zo grote belangen op het spel staan, die afhankelijk zijn van het juiste gebruik van talenten en daar God in de kerk gaven heeft gegeven van apostelen, evangelisten, profeten, leraars ter volmaking van de gemeente, hoe belangrijk is het dan dat er goed werk gedaan moet worden. Er kan veel meer bereikt worden dan alleen door te prediken. De werkers moeten begiftigd worden met hemelse wijsheid zodat zij plannen kunnen uitdenken en uitvoeren die erop gericht zijn de geestelijke ervaring van allen die in de gemeente komen, te volmaken. De leden van de gemeente moeten geleerd worden hoe zij effectief dienstbaar kunnen zijn aan anderen. In de dienstverlening aan anderen kunnen de leden leren om lasten te dragen, om het juk van Christus te dragen, zodoende hun talenten in de dienst van Christus te ontwikkelen totdat zij zich kunnen ontwikkelen voor posities van groter vertrouwen en zwaarwichtigere verantwoordelijkheid kunnen dragen.

Er zijn vele ingezegende predikanten die nooit de herderlijke zorg over de kudde hebben getoond, die nooit over zielen hebben gewaakt als over mensen waarover zij

verantwoordelijkheid moeten afleggen. Wanneer het werk van de gemeente op een juiste manier zou worden aangepakt, zouden velen die nu niets doen, ijverige werkers zijn in het oogstveld. De gemeente moet getraind worden, wat zal resulteren in ontwikkeling van honderden die met hun talenten handel zullen drijven en mannen van vertrouwen worden die op vertrouwelijke en invloedrijke posities geplaatst zouden kunnen worden. Zo zou er veel goeds bereikt worden in het werk van de Heer. Maar in plaats daarvan wordt de kerk een zwak, afhankelijk en inefficiënt lichaam. De leden van de kerk worden geleerd om te vertrouwen op de prediking en zij doen weinig voor Christus. Ze dragen geen vrucht, maar nemen juist toe zelfzucht en ontrouw.

In elke gemeente moeten de leden geleerd worden dat zij tijd voor het werk van God moeten uittrekken en zielen winnen voor Jezus. Hoe kan van de gemeente gezegd worden "gij zijt het licht der wereld" tenzij de leden echt licht verspreiden aan anderen? Terwijl zij zondaren wijzen op het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt, zal hun eigen liefde aangewakkerd worden en door op Hem te zien, zullen zij naar zijn beeld veranderd worden.

-RH 3-7-93, 7-8, 12

MH 146-151; CME 17-19; RC 244

Dinsdag 29 mei (Werkers naar gelang de oogst; Hand 6: 1-8,16; 16:1-5; 4; 36.37)

De organisatie van de kerk in Jeruzalem zou als model moeten dienen voor de organisatie van gemeenten in iedere andere plaats waar de boodschappers der waarheid zielen winnen voor het evangelie. Degenen die verantwoordelijk gesteld waren voor het leiden van de gemeente, moesten niet heersen over Gods bezit, maar moesten als wijze herders de gemeente 'voeden en voorbeelden zijn voor de kudde' (1Petrus 5:2,3); en de diakenen moesten mannen zijn 'van goede reputatie, vol van wijsheid en de geest'. Deze mannen moesten zich verenigd opstellen ten gunste van de rechtvaardigheid en die positie behouden met kracht en besluitvaardigheid. Zo zouden zij door hun invloed, eenheid bewerken binnen de gehele kudde.

In de latere geschiedenis van de kerk, toen in verschillende delen van de wereld groepen gelovigen zich verenigden in gemeenten, werd de organisatie van de kerk verbeterd zodat de orde en de harmonische ontwikkeling bewaard konden worden.. Van ieder lid werd aangemoedigd zijn aandeel te doen. Een ieder moest goed gebruik maken van de talenten die hem/haar waren toebedeeld. Sommigen werden met speciale gaven van de geest begiftigd. "En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, veder krachten, daarna gaven van genezing, (bekwaamheid om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen" (1Korinthiers 12:28) . Maar ze moesten allen in harmonie optreden....

God koos Israel uit om zijn karakter aan de mensen te openbaren. Hij verlangde dat zij als bronnen van zaligheid zouden zijn in de wereld. Aan hen werden de orakels van de hemel toevertrouwd, de openbaring van zijn wil. In de vroege jaren van Israels bestaan, waren de naties van de wereld, door hun corrupte praktijken de kennis van God kwijtgeraakt. Ze hadden Hem eens gekend!; maar omdat zij 'Hem niet als God hadden verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zin op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart" (Romeinen 1:21). Toch heeft God hen in zijn grote genade niet van de aardbodem weggevaagd. Hij stelde hen in de gelegenheid om opnieuw met Hem in contact te komen door zijn uitverkoren volk. Door de onderwijzing van het offerstelsel, moest Christus worden verhoogd voor alle volken en allen die naar Hem zouden opzien, zouden leven. Christus was het fundament van de joodse economie. Het gehele systeem van typen en symbolen moest als een compacte profetie van het evangelie dienen, een voorstelling waarin de beloften van verlossing zichtbaar werden.

Maar het volk Israel vergat hun verheven rol als Gods vertegenwoordigers; ze vergaten God en faalden in het vervullen van hun zending.

Woensdag (Geestelijke groei door betrokken te zijn in de bediening; Joh 7:17; Openb 1:3; Joh 4:36)

Nadat de smekeling de Here om de kennis van zijn wil, om hemelse wijsheid en de verlichting door de Heilige Geest heeft gevraagd, zal hij het woord van God onderzoeken en ontdekken dat passages die eens duister waren voor zijn verstand, plotseling heel duidelijk worden en dat hij nu een beter begrip heeft van zijn werk dan ooit tevoren. Jezus zei: "Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek" Joh 7:17. De kennis van hemelse waarheden wordt beloofd aan degenen die gehoorzaam zijn aan het licht en de waarheid die hen is toevertrouwd. Het ingaan door de smalle poort is niet afhankelijk van bezit van kennis of rijkdom, maar van een open geest. Hij die de eerste lichtstraal van waarheid waardeert en in zich opneemt, erin wandelt en zijn handelwijze in overeenstemming daarmee brengt en daardoor ook geheiligd wordt, zal steeds meer licht ontvangen. Hij zal begrijpen dat het evangelie Gods plan van verlossing is.

Strijden om in te gaan door de smalle poort betekent dat we het onderwerp van het toekomstig leven alle aandacht geven. We moeten ons afscheiden van iedere barrière welke zou verhinderen dat we de smalle weg opgaan. We moeten niet toegeven aan het kwaad, gewoonten en praktijken die niet overeenkomen met Gods wil, moeten overwonnen worden.. we moeten de Schriften onderzoeken om te weten te komen wat waarheid is. Wie de Bijbel leest met een nederige leergierige geest - rijk of arm, eerbaar of veracht - zal de leerstelling begrijpen naar de mate dat hij gehoorzaam is aan dat licht.. Hij zal niet misleid worden door de waanideeën van de vijand en zal niet heen en weer geslingerd worden door allerlei duivelse leer.

Diegene die een gehoorzaam hart heeft, die bereid is de wil van God te doen, zal de waarheid niet alleen met blijdschap aannemen maar zal verder zoeken naar waarheid als naar verborgen, schatten. Hij zal de Schriften onderzoeken met een nederige en leergierige geest en zal proberen te verstaan hoe hij in de waarheid kan blijven wandelen; hij zal zeggen "Heer wat wilt U dat ik doen zal?" Hij is bereid om alles op te geven om zo de wil van God te kunnen doen. Het is niet altijd eenvoudig om de wil van God te doen. Er is geen plaats op de smalle weg om de dingen van deze wereld mee te nemen. Diegene die de smalle poort wil binnengaan, moet verstaan dat hij een volledige overgave aan God moet hebben. Jezus zei: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij"

-RH 3-28-12, 2-3, 6

HM 6-1-97; RH 7-7-96; PUR 10-20-04; 2SP 338-343; 3MR 95-102; 5MR 262-267; FLB 82; TMK 205

Donderdag 31 mei (Harmonie brengen door betrokken te zijn; Hand 1: 15 -26; 15:36 -40; 13:13; 2Tim 4:11)

Het evangelie van Christus verspreid zich met kracht en dringt zich door alles door. Op de dag des Heren zal niemand verontschuldiging vinden voor het feit dat men zich met de eigen belangen heeft beziggehouden. Er is werk voor elk hart en voor elke hand, werk voor verschillende persoonlijkheden en verschillend vermogen. Een ieder die met God verbonden is, zal het licht naar anderen verspreiden. Diegenen die geen licht te verspreiden hebben, zijn in deze staat beland omdat zij niet verbonden zijn met de Bron van licht. Zal het ons verwonderen dat God een grotere manifestaties van Zijn macht in de gemeente laat zien wanneer zo een grote groep zichzelf afzondert en opgaat in de eigen belangen? Op deze manier wordt hun toewijding verzwakt en worden zij dweepziek en op zichzelf gericht; maar wanneer zij voor anderen zouden werken, zou hun

geestelijkheid levendig blijven; als zij zouden samenwerken met Jezus, zouden we het licht in de kerken gestaag sterker en sterker zien branden, terwijl de stralen de duisternis rondom onze eigen grenzen zouden verdringen. Oh dat de gemeente opgewekt zou worden en het mooie kleed aandoen – het kleed van de gerechtigheid van Jezus, welk een verandering zou er te zien zijn in haar invloed en haar geestelijke conditie. De jaloezie en vingerwijzing, de afgunst en meningsverschillen, de strijd om de eerste te zijn, zouden ophouden. Een sterke verbondenheid met Christus en zijn zending van liefde en genade, zou de werkers aan elkaar binden en er zou geen gelegenheid zijn om dit kwaad te koesteren welke – als dat blijft - een vloek voor de gemeente vormt. Door aandacht te geven aan het werk van zielenwinnen, zouden de gemeenteleden gestimuleerd worden om grotere toewijding en reinheid aan de dag te leggen; er zou een eenheid in doelstelling zijn en de redding van waardevolle zielen zou van zo'n groot belang blijken dat alle kleine verschillen volledig zouden verdwijnen.

We moeten tot God bidden voor een sterkere doop met de Heilige Geest als Jacob deed. De tijd om te werken is kort; laten we veel meer gebeden opzenden. Laat de ziel hunkeren naar God. Laten de geheime gebedsplaatsen steeds vaker opgezocht worden. Laten we de arm van de machtige God van Israel vasthouden."Laat de priesters, de dienaren des Heren, tussen de voorhal en het altaar wenen en zeggen: Spaar, Here, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad, zodat de heidenen met hen zouden spotten. Waarom zou men onder de volken zeggen:Waar is hun God?" Joel 2:17. Laten de leden van de kerk hun trots en versiersels wegdoen.

We moeten samenwerken met God en in partnerschap staan met de hemelse bronnen. De Kapitein van onze redding is op elk veld waar de waarheid strijd voert tegen dwaling, aanwezig. De waarheid die wij belijden, geeft de hoogste aanmoediging tot meer volledige toegewijde, zelfverloochenende en onwankelbare inspanningen dan aardse krachten kunnen geven. We moeten de moed van helden bezitten en het geloof van martelaren.

-RH 10-12-86, 10, 16-17

AA 201-208; HS 290-293; 1NL 27-29

Vrijdag 1 juni (Persoonlijk dienstbetoon; Matteüs 6:33)

God heeft mensen tot zijn aalmoezeniers en Zijn vertegenwoordigers beschikt, zodat wij de zegeningen van Zijn voorzieningen kunnen verspreiden. Er moet wijs gebruik gemaakt worden van de geschonken talenten, van middelen alsook van geschonken genade op verschillend gebied. Van de mens wordt gevraagd dat hij samenwerkt met hemelse wezens in het herstellen en hervormen van het menselijk karakter. De rijken moeten de armen helpen. Het ligt niet in Gods plan dat de rijken aan de rijken zouden geven. Het zijn de verdrukten, de ontmoedigden, de hongerigen, de naakten en de lijdende armen van wie Jezus zegt "die we altijd bij ons zullen hebben". We moeten dichterbij de eeuwigheid leven en wanneer we dit doen, zullen we niet ongeschikt blijven voor het werk in deze wereld; we zullen niet ongeschikt worden bevonden om als een christen ons deel te doen in de zaken van de maatschappij.

Het evangelie van Jezus Christus moet niet alleen geloofd, maar ook uitgeleefd worden. We moeten uitvoerders – daders – zijn van het woord; en of we dat woord uitleven of niet zal onze eeuwige bestemming ten leven of ten dode uitwijzen. God verlangt geen onvolkomenheid of emotionele stuiptrekkingen in onze godsdienst. We moeten vanuit principe handelen om een sterk, blijvend vertrouwen in Christus te verkrijgen. Als Christus in ons als de hoop der heerlijkheid wordt ervaren, zal dat zichtbaar zijn in de ontwikkeling van ons karakter en aan onze handelingen; want er zal een gelijkenis naar het karakter van Jezus zichtbaar zijn in ons leven. We zullen de Vader en de Zoon zichtbaar maken in de wereld "Wij moeten werken, de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht, waarin niemand werken kan" (Joh 9:4).

Jezus Christus heeft zich met een eed verbonden om iedere ziel te redden die in hem

gelooft als zijn persoonlijke Verlosser. Hij heeft ons in zijn dienst opgenomen en Hij heeft aangegeven welk werk Hij van ons verwacht.. Hij heeft ons een glimp van de eeuwigheid doen zien zodat we ons zullen realiseren dat de tijdelijke dingen van korte duur zijn, tegenover de eeuwigheid. Onze aandacht moet gericht worden op dingen die boven de zaken van dit leven staan; eeuwige belangen moeten ons drijfveer zijn, zodat wij de Verlosser kunnen verheerlijken.. Christus doet een beroep op de mens om samen te werken met hemelse wezens in het werk van redding van deze wereld. Niemand moet denken dat hij zijn tijd kan gebruiken hoe hij verkiest. De vereisten van de hemel moeten niet veronachtzaamd worden. Het is een algemene tendens om eeuwige zaken ondergeschikt te maken aan tijdelijke, om de vereisten van het toekomstig eeuwig leven ondergeschikt te maken aan zaken van het tijdelijke voorbijgaande leven. Maar de Here zegt:” Geen slaaf kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en de Mammon” (Lucas 16:13). De god van deze wereld eist de dienstbaarheid van de mens aan hem op, en probeert hen in constante slavernij aan hem te onderwerpen. Maar Christus, de verheven Verlosser, roept de mens op door zijn autoriteit en zegt “Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid; en al deze dingen (van secundair belang) zullen u geschonken worden.” (Matteus 6:33)

-ST 7-30-94, 8-9, 11

RH 1-4-12, 8-7-13; ChS 9-11

Citaten uit de volwassen les: 9T 30; PK 222

Les 10: 02-08 juni: Een reactie op liefdebetoon

Volmaaktheid van christelijk karakter wordt verkregen als de aandrang om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit ontspringt. Het is de sfeer van deze liefde die de ziel van de gelovige omringt en wat hem tot een redder van leven ten leven maakt en God in staat stelt zijn werk te zegenen. -AA 551, 1

Sabbat 2/6 (Christus bekendmaken; Johannes 14:15)

“Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u”(Johannes 20:21, NBG 1951).

Wij moeten een duidelijk getuigenis voor de waarheid uitdragen, zoals het in Christus is, net zoals Christus en Zijn apostelen deden. Vertrouwend op de bekwaamheid van de Heilige Geest, moeten wij getuigen van de genade, goedheid en liefde van een gekruisigde en opgestane Redder, om zo werktuigen te zijn waardoor de duisternis uit veler gedachten verdreven wordt en in veler harten aanleiding zal geven tot dankzegging en prijzen van God. Er is een groot werk te doen voor elke zoon en dochter van God. Jezus zegt: “En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn”(Johannes 14:15, NBG1951). In zijn gebed voor zijn discipelen zegt hij dat hij niet enkel voor diegenen in zijn directe omgeving bidt, maar”ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven” (Johannes 17:20,NBG 1951). Opnieuw zegt Hij:”Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen en kom bij u terug” Indien gij Mij liefhad, zoudt gij u verblijd hebben, omdat Ik tot de Vader ga, want de Vader is meer dan Ik”(Johannes 14:28,NBG 1951). Zo zien we dus dat Christus voor zijn mensen heeft gebeden en hen overvloedige beloften heeft gegeven om hen van succes te verzekeren als zijn medewerkers. Hij zei:”en grotere nog dan deze,(degene die hij deed), want Ik ga tot de Vader”(Johannes 14:12,NBG 1951).

O, wat een groot voorrecht om tot diegenen te behoren die geloven en uitdragers van het woord van Christus zijn. Het is het kennen van Christus als de zondedragers, als de verzoening voor onze ongerechtigheden, wat ons in staat stelt een leven van heiligheid te leiden. Deze kennis is de waarborg voor het geluk van het menselijke geslacht.

God spreekt tot iedereen die de waarheid kent: “Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken”(Matteüs 5:16, NBG 1951).

Deel de kennis van de waarheid mee aan anderen. Dat is Gods plan om de wereld te verlichten. Als u niet staat op de plaats die u aangewezen is, als u uw licht niet laat schijnen, zult u omhuld worden met duisternis. God roept al de zonen en dochters van de hemelse familie op zich volledig toe te rusten zodat zij op elk moment een plaats tot actie in kunnen nemen. Het hart dat door de liefde van Jezus teder en medevoelend is gemaakt, zal de kostbare parels, ontworpen voor het kistje van de Here Jezus, vinden.

-RH 6-25-95, 1, 2, 5

YI 12-2-97, 12-9-97; ST 4-24-93, 8-10-91, 8-3-91; GCB 5-17-09; RH 6-25-95; 1888 960, 961

Zondag 3/6 (Gemotiveerd door liefde; 1 Johannes 4:18,19; Lukas 7:41-43; Jozua 22:5; Johannes 14:23; 2 Korintiërs 5:12-18)

Als Jezus in het hart verblijft, zal zijn karakter geopenbaard worden in het leven van de gelovige, want de volgeling van Christus zal iedereen die door het bloed van Christus gekocht is, liefhebben. Christus heeft gezegd: “dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb”(Johannes 13:34, NBG 1951). Dezelfde geest van liefde die in de boezem van Jezus Christus verbleef, zal in de harten van hen in wie Christus in het hart is. Degene die belijden Christus lief te hebben en toch geen liefde hebben voor hen voor wie Christus

gestorven is, maken duidelijk dat Christus niet in hun harten verblijft. Degene die Jezus liefhebben, zullen bereid zijn tot zelfverloochening, om offers te brengen, en als het nodig is, wereldlijk verlies te lijden, zodat door ernstige krachtsinspanningen, door vurig gebed, door het gebruiken van elk vermogen er zielen voor de waarheid gewonnen mogen worden. Dit is het karakter van liefde dat in onze ervaringen gebracht zou moeten worden, welke zou werken om de typerende zelfzucht van het natuurlijke hart te overwinnen. Wanneer wij werkelijk deelnemers aan de goddelijke natuur waren, zou meer liefde van Christus geopenbaard worden en zouden we ons inspannen om een zachte, stille, zuivere invloed op degene rondom ons te hebben. Wij zouden medelijden met de zondaar hebben en meevoelen met hen die niet in Christus zijn, niet verenigd met hen in hun zonden, maar verenigd met de kracht en rechtvaardigheid van Christus om van zonden te redden en te verlossen van de macht van het kwaad. . .

We kunnen niet Christus liefhebben en onze broeders niet liefhebben (1Johannes 4:16-17aangehaald). De waarheid zoals die in Jezus is, de weg naar de hemel door geloof in Christus en het houden van zijn geboden, is onveranderd. Jezus gaf mensen een volmaakt voorbeeld van wat zij zouden doen en zijn. Hij was zachtmoedig en nederig van hart. Hij maakte voor zichzelf geen reputatie, maar kwam in innig medelijden voor het verdriet, de smarten en de ellende van de mensen. Degene die Christus in zijn lijden en vernedering volgen, hebben deel aan de goddelijke natuur. Zij maken geen aanspraken op goedheid, zij accepteren zelfverloochening en het kruis als hun deel van de Heer. "Want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld" (1 Johannes 4:17,NBG 1951). O, wat een liefde, wat een zelf opofferende liefde, is door de Zoon van God geopenbaard in het geven van zulk in verrukking brengende voorrechten aan hen die Hij kwam redden. De tedere genade van God is onmeetbaar en zij die de liefde van Christus waarderen, zullen in ware heiligheid vernieuwd worden en tot Christus, hun levende Hoofd, gebracht worden. Zij zullen als dierbare kinderen volgelingen van God zijn.. . Zij zullen de kostbare kennis van de waarheid niet zelfzuchtig voor zichzelf houden, maar zullen werken om zondaren van hun dwaalweg te bekeren. Dit werk van liefde zal hen in innig medegevoel met Jezus brengen, zal de inspiratie voor hun gebeden zijn en zal hen vrijmoedigheid geven op de dag des oordeels.

-YI 1-6-98, 2, 4

RH 10-7-90, 10-30-13; YI 8-2-94; GW92 422-425; 10MR 142-144; SD 193; CC 307; HP 234; TMK 167

Maandag 4/6 (Niet door schuld; Romeinen 3:19,20; 3:10;Jacobus 2:10;Romeinen 4:1-4)

Ik wilde dat ik het onderwerp zo kon voorstellen zoals het mij voorkomt. Gerechtigheid verlangt het lijden van een mens. Christus, gelijk aan God, gaf het lijden van een God. Hij had geen verzoening nodig. Zijn lijden was niet voor enige zonde die Hij had begaan – het was voor de mensheid, slechts voor de mensheid; en Zijn vrijwillige vergiffenis is toegankelijk voor iedereen. Het lijden van Christus was in overeenstemming met Zijn vlekkeloze reinheid; Zijn diepste doodsstrijd, evenredig aan de waardigheid en grootheid van Zijn karakter. We kunnen nooit de diepe angst van het vlekkeloze Lam van God bevatten, totdat we realiseren hoe diep de put is waaruit we gered zijn, hoe zwaar de zonde is waar de mensheid schuldig aan is en totdat wij door geloof de volle en gehele vergiffenis begrijpen.

Ik wenste dat ik de blijde toon mocht laten klinken tot aan het einde der aarde. "Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige" (1Johannes2:1,NBG 1951).

O, kostbare verlossing! Hoe ruim is deze grote waarheid – dat God ter wille van Christus ons vergeeft als wij Hem dat in levend geloof vragen, vertrouwend dat Hij daartoe volkomen in staat is. Als wij onze zonden belijden is Hij getrouw en rechtvaardig om onze

zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden. Heerlijke waarheid! Rechtvaardig aan Zijn eigen wet en toch de rechtvaardiger van allen die dat geloven!

Wij mogen ook met de profeet uitroepen: "Wie is een God als Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid!" (Micha 7:18, NBG 1951). Het is een voorrecht voor allen die zich aan de voorwaarden onderwerpen om experimenteel geloof te hebben, voor zichzelf te weten dat genade vrij verleend wordt voor elke zonde. God heeft Zijn woord gegeven, dat als we onze zonden belijden, zal Hij ze vergeven en ons reinigen van alle ongerechtigheden. Doe ongeloof weg. Doe het wantrouwen weg dat deze beloften niet voor u bestemd zijn. Zij zijn voor elke berouwvolle overtreder en God wordt onteert door uw ongeloof. Laten zij die vervuld zijn met twijfel, enkel de woorden van Jezus volledig geloven en vanaf die tijd zullen zij zich verheugen in zegeningen van licht. . .

Hebben wij geen prachtige onderwerpen om te overdenken en een vast fundament voor ons geloof? Wat meer kunnen we God vragen als wat hij ons al gegeven heeft? O, de liefde, de oneindige liefde van onze gezegende Heer, om ons offer te zijn! Welk een vreugde zou het hart van een christen moeten vullen en welke uitdrukkingen van dankbaarheid van zijn lippen gehoord. Dat het door het bloed van Jezus voor ons mogelijk is de liefde van God te verkrijgen, een met Hem te zijn. Als wij door levend geloof deze wonderbaarlijke redding aannemen, zullen wij nooit als schuldige zondaars van Gods heilige, onveranderlijke wet omkomen. Als we de Zoon geloven zullen we gehoorzaam zijn aan al de geboden van de Vader en eeuwig leven hebben door Jezus Christus.

-RH 9-21-86, 5, 6, 10, 13

ST 3-30-88, 4-11-95, 10-1-94, 5-19-90; RH 3-10-91

Dinsdag 5/6 (Gemotiveerd om te dienen; Johannes 15:13; Romeinen 5:6-8; Johannes 14:21)

Niemand van ons zou tevreden moeten zijn met enkel het redden van onze eigen zielen. Degene die het plan van redding waardeert, de goddelijke prijs die voor de redding van mensen is betaald, zal niet voor zichzelf alleen leven. Zij zullen het diepste interesse hebben om hun naasten te redden, zodat Christus niet vergeefs voor hen gestorven is. De gehele Hemel heeft belang in het redden van zielen en allen die deelgenoot zijn van de hemelse weldaden zullen een intense bezorgdheid voelen dat dit geopenbaarde Hemelse belang niet voor niets is geweest. Zij zullen op aarde samenwerken met de engelen in de Hemel, door hun waardering te tonen voor de waardevolle zielen waarvoor Christus gestorven is. Zij zullen, door hun eerlijke, verstandige dienst velen naar de kudde van Christus brengen. Niemand die deelgenoot van de goddelijke natuur is, zal onverschillig in deze zaak staan. De wereld is ons terrein; met een stevig vastklemmen aan God voor zijn kracht en zijn genade kunnen wij vooruit gaan op het pad van plicht, als medewerkers met de Verlosser van de wereld. Ons werk is het licht van de waarheid te verspreiden en het werk van morele hervorming te bevorderen, de mensheid te verhogen, te veredelen en te zegenen. We zouden de beginselen van Christus' Bergrede moeten toepassen bij elke beweging die we maken en dan op God vertrouwen voor de gevolgen. "Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben"(Lukas 15:7, NBG 1951). "Alzo is er, zeg Ik u, blijdschap bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert"(Lukas 15:10, NBG 1951). Als God, Christus en engelen zich verheugen als zelfs één zondaar zich bekeert en gehoorzaam wordt aan Christus, zouden de mensen niet doordrongen moeten zijn met dezelfde geest, en met volhardende inspanning werken voor tijd en eeuwigheid om, niet enkel zijn eigen, maar de zielen van anderen, te redden? Als u met uw hele hart als volgelingen van Christus in deze richting werkt, elke plicht vervult, elke mogelijkheid verbetert, zullen onze zielen geleidelijk gevormd worden tot het model

van een volmaakte christen. Het hart zal niet verstokt en ongevoelig zijn. Het geestelijke leven zal niet in de groei belemmerd worden. Het hart zal branden met de indruk van het goddelijke evenbeeld; want het zal in innig medegevoel met God zijn. Het hele leven zal voor het mensdom met blijmoedige bereidwilligheid in kanalen van liefde en sympathie overstromen. Eigenliefde zal vergeten worden en de wegen van deze klasse zullen in God gevestigd worden. In het drenken van anderen, zal hun eigen ziel worden gedrenkt. De stroom die door hun zielen stroomt, is van een levende bron, en stroomt door naar anderen in goede daden, in eerlijke, onzelfzuchtige pogingen voor hun redding. Om een vruchtbare boom te zijn, moet de ziel zijn bestaan putten uit de Levende Fontein en in harmonie met de Schepper zijn.

-RH 1-2-79, 6-7

RH 4-19-70, 1-8-89, 5-4-97, 1-29-95; ST 10-22-94

Woensdag 6/6 (De valstrik van wetticisme; Romeinen 10:1-4, 11:5,6; Galaten 2:16; Johannes 6:28, 29)

[Jacobus 2:24,26 aangehaald]. Het is noodzakelijk om geloof in Christus te hebben en te geloven dat u door Hem gered bent; maar het is gevaarlijk het standpunt van velen in te nemen door te zeggen: "Ik ben gered." Velen hebben gezegd: "U moet goede werken doen en u zult leven"; afzonderlijk van Christus kan niemand goede werken doen. Heden ten dage zeggen velen: "Geloof, enkel geloof en leef." Geloof en werken gaan samen, geloven en doen zijn vermengd. De Heer verlangt nu niets minder van de ziel als van Adam in het paradijs voor hij viel: volmaakte gehoorzaamheid, onbevleete rechtvaardigheid. De eisen van God onder het verbond van genade zijn even breed als de eisen die Hij in het paradijs stelde, - harmonie met Zijn wet, welke heilig, juist en goed is. .

Om de eisen van de wet te ontvangen, moet ons geloof zich vastgrijpen aan de gerechtigheid van Christus, het als onze gerechtigheid aannemend. Door eenheid met Christus, door acceptatie van Zijn gerechtigheid door geloof, zullen wij in aanmerking komen de werken van God te doen, om medearbeiders met Christus te zijn. Als u bereid bent om mee te drijven met de loop van het kwaad en niet samenwerkt met de hemelse middelen om overtredingen in uw gezin en de kerk in bedwang te houden, teneinde dat eeuwigdurende gerechtigheid binnen gebracht zal worden, hebt u geen geloof. Geloof werkt door liefde en reinigt de ziel. De Heilige Geest werkt door geloof in het hart om daar heiligheid teweeg te brengen; maar dit kan niet gedaan worden tenzij het menselijke werktuig met Christus wil samenwerken. We kunnen voor de hemel enkel bekwaam worden door het werk van de Heilige Geest in ons hart; want wij moeten Christus' gerechtigheid als onze geloofsbrieven hebben als we toegang tot de Vader willen vinden. Om de gerechtigheid van Christus te mogen hebben, is het noodzakelijk dat we dagelijks door de invloed van de Geest veranderd worden, om deelgenoot van de goddelijke natuur te zijn. ...

Door op Christus te kijken zullen we zien dat Zijn liefde zonder weerga is, dat Hij de plaats van de schuldige zondaar ingenomen heeft en hem de vlekkeloze rechtvaardigheid heeft toegeschreven. Als de zondaar zijn Verlosser ziet, stervende aan het kruis onder de zondevloek in zijn plaats; Zijn vergevende liefde aanschouwt, ontwaakt er liefde in zijn hart. De zondaar houdt van Christus, omdat Christus hem eerst heeft liefgehad en liefde is de vervulling van de wet. De berouwvolle ziel is zich ervan bewust dat God "getrouw en rechtvaardig is om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden"(1Johannes 1:9,NBG 1951). De Geest van God werkt in de ziel van de gelovige, het voor hem mogelijk makend vooruit te komen van de ene lijn van gehoorzaamheid tot de andere, uitreikend van kracht tot groter kracht, van genade tot genade in Christus Jezus.

-RH 11-1-92, 1-3

RH 11-4-90, 4-12-98; ST 8-5-89, 3-30-88, 1-7-97, 7-31-01; 1SM 389-394; 373-375

**Donderdag 7/6 (Vrij om slaaf te zijn; Romeinen 6:6; Galaten 5:1;
1Tessalonicenzen 1:10; Romeinen 8:15; 1Petrus 1:23, Filippenzen 1:1; Jacobus 1:1;
2Petrus 1:1; Johannes 8:34-36)**

De wet van God moet gehoorzaamd worden. Gods woord somt gehoorzaamheid aan Gods wet op in de woorden: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf" (Lukas 10:27). Gods wet is een wet van genade, een uitdrukking van goedheid; het houdt Zijn schepselen verantwoordelijk voor trouw aan Hem, plaats hen onder de plicht om in hun karakters de uitdrukkingen van hun Schepper te openbaren. Door de kracht van de Heilige Geest moet het wet van God tot uitdrukking komen in het leven van de christenen.

Om de wet van God uit te leven, betekent de heiligheid van Gods karakter in elke daad van de wet te openbaren. In het leven van velen van onze leraars en predikanten wordt deze heiligheid gemist. Bij velen is de wet een dode letter geworden. Aan hen, die in plaats van hun leven te laten controleren door de wet der gerechtigheid en waarheid, heen en weer geslingerd worden door overgeërfde en gecultiveerde karaktertrekken, geef ik deze boodschap: Er is geen tijd te verliezen. Het einde alle dingen is ophanden. Spoedig zal vanaf de hemel het decreet uitgaan: [Openbaring 22:11-12].

... Wat ook de morele situatie van hen rondom u is, het is uw voorrecht om duidelijk de grens te laten zien die u scheidt van de wereld. Door een koers op te gaan die in tegenstelling is met de zelfzucht van de wereld, laat u zien dat u zich conformeert aan het perfecte Model. Zij die dienen in woord en leer moeten mannen en vrouwen oproepen zich te verzoenen met God. Zij moeten hun conversaties schonen van het kwade door hun wil, hun talenten en middelen en hun hele wezen te wijden aan de dienst van God. Omdat er slechtheid bestaat in de wereld, zouden de invloeden van de christen in elk land het kwade moeten stuiten door het openbaren van de sympathie, de tederheid, de liefde van Christus. "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze," verklaarde Christus, "want Ik ga tot de Vader..." (Johannes 1:12).

De apostel Paulus maant dezen die de naam van Christus hebben aangenomen: "Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen" (Galaten 5:1). Als u de vrijheid verliest die u eerst in Christus had, mag u uzelf herstellen van afglijden. Als u naar Jezus kijkt en Zijn woord in geloof aanvaardt, mag u aan de wereld een ander beeld tonen dan wat u in het verleden getoond hebt. In uw leven en karakter mag u het geloof openbaren dat werkt door liefde en de ziel verheft.

-LUH 11-17-09, 6-8, 11

BEcho 4-1-93, 4-15-93; RH 7-19-92; ST 7-25-00; 1SM 326-330; OHC 89; RC 114; HP 146

Vrijdag 8/7 (Ware godsdienst; Psalm 126:6, Jakobus 1:27)

Christus presenteert ware godsdienst aan ons. Hij maakt de besluiten der eeuwen ongedaan, en wijst dat ware kennis in directe tegenstelling is met de meningen van mensen. Het werk van het volk van God in de wereld is het werk om het kwade in bedwang te houden, en de mensheid te verheffen, te reinigen en te veredelen. De principes van vriendelijkheid en liefde en goedgunstigheid moeten elke vezel van zelfzucht uitrukken die in de maatschappij zijn doorgedrongen en die de kerk hebben bedorven. Dan kan de Here God Alomtegenwoordig regeren, en de Geest van Christus zal een blijvende invloed zijn in het leven. Als mannen en vrouwen hun harten willen openstellen voor de hemelse invloeden van waarheid en liefde, zullen deze principes weer rijkelijk vloeien, als stromen in de woestijn, iedereen verfrissend en frisheid gevend waar er droogte en dood heerst. De invloed van hen, die de weg van de Heer houden, zal zo verrijkend zijn als de

eeuwigheid. Zij zullen hem de blijdschap van de hemelse vrede brengen als een blijvende, verfrissende en verlichtende kracht.

Wanneer de kerk haar relatie tot de wereld zal begrijpen, zal een persoonlijk werk worden gedaan. Als volk zijn we verantwoordelijk voor de zielen die verloren gaan zonder Christus. Elke ziel die aan Christus is verbonden, zou een levende, actieve agent moeten zijn om Hem te vertegenwoordigen. Hij moet een reddende kracht zijn in een verloren wereld. Zielen roepen: "Zend ons hulp. Wij dorsten naar het brood des levens." Zullen onze gemeenteleden zich voeden met het woord des levens en geen last voelen om de waarheid te brengen naar hen, die in de duisternis van het verkeerde zitten. Hebben de volgelingen van Christus geen begrip van de oneindige prijs die betaald is voor de redding van deze zielen uit de macht van Satan? Er is een nood voor een sterke en verenigde invloed om samen te werken met de Kapitein van onze redding in het wegnemen van de macht van de vijand en mannen en vrouwen vrij te maken in Christus. Zullen we niet allemaal zoeken om anderen aan te moedigen in het werk voor de gevallen mens? Bid ijverig, verenigd, aanhoudend voor geestelijke kracht. De fontein van genade en kennis vloeit voortdurend. Het is onuitputtelijk. Het is van deze uitbundige volheid waaruit we bevoorrad worden.

Iedereen heeft talenten van waarde om te worden gebruikt in het redden van zielen voor Christus. Maar velen die beweren discipelen van Christus te zijn, hebben geen echte verbinding met God ...

Het zout heeft zijn smaak verloren. Mensen die nooit de tedere, winnende liefde van Christus in de ziel hebben ervaren kunnen anderen niet leiden naar de fontein van leven. Maar als de liefde van Christus in het hart is, zal het een krachtige werking blijken te hebben. Het zal tot uiting komen in de conversatie, in de tedere en meelijdende geest, in de inspanningen die gedaan worden om de zielen te verheffen met wie zij in aanraking komen.

-RH 8-22-99, 5, 10-11

AA 259-262, 547-552; LP 114-116

Citaten uit de volwassen les: AA 261, 550, 551

Les 11: 09-15 juni: Bewustmaking van de gemeente

Laat ieder oor goed horen; laat elk oog geheiligd zijn om het goede te zien; laat elke tong geheiligd zijn om het goede te spreken en laat het hart de schatten van goedheid en liefde kennen, want dat is het begin van leven. - SpTA01b 29, 1

Sabbat 9/6 (Alles delen met Jezus; Markus 6:30)

“En de apostelen kwamen weder samen bij Jezus en berichtten Hem al wat zij gedaan en geleerd hadden. En Hij zeide tot hen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig. Want er waren velen, die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten” (Markus 6:30,31). De discipelen kwamen net terug van hun zendingsreis. Zij kwamen bij Jezus en vertelden Hem alles. Hun intieme relatie met Hem moedigde hen aan om al hun mooie en minder mooie ervaringen aan Hem voor te leggen, hun vreugde bij het zien van de resultaten van hun arbeid, en hun verdriet over hun falen, hun fouten en hun zwakheden. Zij hadden fouten gemaakt in hun eerste taken als evangelisten en terwijl ze Jezus openlijk vertelden wat ze hadden meegemaakt, zag Hij in dat ze nog veel moesten leren ...

De rust die Christus en Zijn discipelen namen, was geen rust van toegeeflijkheid aan eigen genoegens. De tijd die zij hadden met elkaar doorbrachten, werd niet gespendeerd aan plezier en lichtzinnig amusement. Zij spraken met elkaar over het werk van God en de mogelijkheid om grotere efficiëntie te brengen in het werk. De discipelen waren met Christus geweest en konden Hem begrijpen. Tegen hen sprak Hij niet in gelijkenissen. Hij verbeterde hun fouten en maakte het duidelijk voor hen wat de beste weg was om ongelovigen te benaderen. Hij opende voor hen de kostbaarheden van de goddelijke waarheid. Belangrijke waarheden uit een onuitputtelijke warenhuis werden aan hen getoond. Zij werden vernieuwd door goddelijke kracht en geïnspireerd met hoop en moed.

De medelijdende woorden die Christus vandaag spreekt tot Zijn medewerkers, zijn dezelfde die Hij tegen Zijn discipelen sprak. “Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig,” zegt Hij tegen iedereen die moe is. Hij dwingt ons niet te werken tot het einde van onze krachten ...

De discipelen zochten Jezus op en vertelden Hem “alle dingen,” en Hij troostte en bemoedigde hen. Als we vandaag de tijd zouden nemen om tot Jezus te gaan met onze moeilijkheden, zouden we sterker zijn. We zouden niet teleurgesteld zijn, want Hij zou aan onze rechterhand zijn en we zouden niet verward worden. We moeten eenvoudiger zijn, meer vertrouwend en meer vertrouwen hebben in onze Heiland. “Vraag en het zal u gegeven worden,” heeft Hij beloofd (Lukas 11:9). “Komt tot mij,” zegt Hij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen” (Matteüs 5:28,29).

-ST 8-5-97, 1, 8, 9, 15
DA 359-363

Zondag 10/6 (Een Bijbels principe; Handelingen 4:1-31)

Om hun verwarring te verbergen, gaven de priesters en rechters opdracht om de apostelen weg te leiden, zodat ze met elkaar konden overleggen. Zij kwamen tot de conclusie dat het onmogelijk was te ontkennen dat de man genezen was door de kracht die de discipelen gegeven was in de naam van de gekruisigde Jezus. Zij zouden het wonder graag hebben afgedaan als vals, maar dat was onmogelijk, want het had op

klaarlichte dag plaatsgevonden, ten aanschouwen van een menigte en het nieuws had zich al onder duizenden verspreid. Zij voelden dat het werk van de discipelen gestopt moest worden, voordat velen in Jezus gingen geloven. Hun eigen schande zou spoedig volgen en zij zouden schuldig verklaard worden aan de moord van de Zoon van God.

Maar ondanks hun bedoeling om de discipelen te vernietigen, hadden ze niet de moed om meer te doen dan hen te bedreigen met straf als zij doorgingen om te spreken en te werken in de naam van Jezus. "En toen zij hen binnengeropen hadden, bevalen zij hun in het geheel niet meer te spreken over of te leren op gezag van de naam van Jezus. Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tot hen: Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven; want wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben." De priesters zouden blij zijn als ze deze mannen zouden kunnen straffen voor hun onwankelbare trouw aan hun heilige roeping, maar zij vreesden het volk "want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was." Dus herhaalden ze hun dreigementen en lieten hen gaan.

Terwijl Petrus en Johannes gevangen zaten, hadden de andere discipelen ernstig gebeden voor hun broeders, omdat ze de kwaadaardigheid van de Joden kenden en bang waren dat de wreedheden die Jezus overkomen waren, herhaald zouden worden. Meteen toen ze in vrijheid waren gesteld, zochten Petrus en Johannes de anderen op en vertelden zij hen over het resultaat van het onderzoek. Groot was de vreugde van de gelovigen en ... [Handelingen 4:24-30].

De discipelen baden dat grotere kracht hun ten deel zou vallen in het evangeliewerk, want zij zagen in dat zij dezelfde vastbesloten tegenstand zouden krijgen die Christus had ondervonden. Terwijl hun verenigde gebeden in geloof opstegen naar de hemel, kwam het antwoord. De plaats waar zij vergaderd waren schudde op zijn voegen en zij werden vervuld met de Heilige Geest. Met harten gevuld met moed, gingen zij door met het verkondigen van het woord van God met kracht in Jeruzalem. "En met grote kracht gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus" en God zegende hun inspanningen op een wonderbaarlijke manier.

-RH 2-2-11, 10-13

RH 4-22-90; ST 1-22-85; GC88 525-530; AA 62-69

Maandag 11/6 (Wat God heeft gedaan; Handelingen 21:9-15; 1 Korintiërs 9:19)

Door de genade van Christus, worden Gods predikers tot boodschappers van licht en zegen gemaakt. Als zij door ernstig en aanhoudend gebed met de Heilige Geest gedoopt worden en op pad gaan met het gewicht van het redden van zielen op hun schouders, hun harten gevuld zijn met de ijver van de overwinning van het kruis, zullen zij de vrucht van hun arbeid zien. Resoluut weigerend om menselijke wijsheid ten toon te spreiden of zichzelf te verheffen, zullen zij het werk doen dat de aanvallen van Satan zal weerstaan. Vele zielen zullen afgekeerd worden van duisternis tot licht en vele gemeenten zullen gesticht worden. Mensen zouden zich bekeren, niet tot de menselijke instituten, maar tot Christus. De eigen ik zal naar de achtergrond verdwijnen, en Jezus alleen, de Man van Golgotha, zal op de voorgrond staan.

Zij die voor Christus werken vandaag, mogen dezelfde onderscheidende vaardigheden demonstreren als hen die in de apostolische tijden het evangelie verkondigden. God is net zo bereid om kracht te geven aan Zijn dienaren vandaag als Hij kracht gaf aan Paulus en Silas, aan Apollos en Timoteus, aan Petrus, Jakobus en Johannes.

In de dagen van de apostelen waren er een paar misleide zielen die beweerden dat zij in Christus geloofden, maar tegelijkertijd weigerden Zijn ambassadeurs te zijn. Zij verklaarden dat zij geen menselijke leraren volgden, maar direct door Christus onderwezen waren zonder de hulp van de evangeliedienaren. Zij waren onafhankelijk in

geest en niet bereid zich te onderwerpen aan het oordeel van de gemeente. Zij waren in groot gevaar om misleid te worden.

God heeft in Zijn gemeente, als Zijn aangewezen helpers aangesteld, mannen met verschillende talenten, opdat door de gecombineerde wijsheid van velen de gedachten van de Geest konden worden overgebracht. Mannen die volgens hun eigen sterke neigingen werken en weigeren om samen met anderen, die veel ervaring hebben, een span te vormen, zullen verblind worden door overmoed, en niet meer in staat zijn om onderscheid te maken tussen valse leer en waarheid. Het is niet veilig voor hen om als leiders in de gemeente verkozen te worden, want zij zouden hun eigen oordeel en plannen volgen, ongeacht het oordeel van hun broeders. Het is gemakkelijk voor de vijand om door middel van dezen te werken, omdat zij eigenlijk zelf advies nodig hebben bij elke stap, terwijl zij de bescherming van andere zielen op zich nemen zonder dat ze zelf de nederigheid van Christus hebben geleerd.

Indrukken alleen zijn geen goede gids voor plicht en taak. De vijand haalt vaak mensen over om te geloven dat het God is die hen leidt, terwijl zij in werkelijkheid alleen de menselijke impulsen volgen. Maar als we goed opletten en de raad van onze broeders ter harte nemen, zullen we een begrip krijgen van Gods bedoelingen, want de belofte is: "Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen zijn weg" (Psalm 25:9).

-AA 278-279

ST 7-7-87; 5T 225; AA 399-410, 272-280; LP 211-214

Dinsdag 12/6 (Het belang van terugrapporteren; Handelingen 5:14; 8:4,12; 11:21; 14:21)

De opdracht gegeven aan de eerste discipelen is ook aan ons gegeven. Toen Jezus bad: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" (Markus 16:15). Hij zei ook: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20). We moeten beginnen, zoals zij deden, op het thuisveld en dan onze arbeid uitbreiden naar de rest van de wereld....

Allen die de boodschap hebben ontvangen, moeten het herhalen aan allen die binnen hun bereik liggen. Christus zal ons verheffen uit onze beperkende cirkel van onze zelfzuchtige regels; Hij schaft alle territoriale grenzen en namaak onderscheid van de maatschappij af. Hij maakt geen verschil tussen naasten en vreemden, vrienden en vijanden. Hij leert ons te kijken naar ieder mens als een die onze hulp nodig heeft als onze naaste en de wereld als ons werkveld....

Alle leden van de gemeente, moeten, als oogstlieden op een groot oogstveld, ernstig bidden en ijverig werken. Nooit moeten ze denken en spreken in termen van mislukking en falen. Zij moeten niet vertrouwen op hun menselijke mogelijkheden, maar volledig op de goddelijke kracht. Als u op de weg des Heren bent, dan is Zijn belofte aan u: "uw heil zal voor u uit gaan" (Jesaja 58:8). We hebben geen heil dan die door Christus gegeven. "De heerlijkheid des HEREN zal uw achterhoede zijn" (Jesaja 58:8). Engelen van God zullen u voorgaan, de harten voorbereiden om de goddelijke boodschap te ontvangen en de beloofde kracht, welke is de heerlijkheid van de Heer, zal uw achterhoede zijn

De Heer Jezus is ons voorbeeld en onze efficiëntie in alles. Onze middelen om goed te doen, zijn nooit uitgeput. Onze bron van kracht is de volheid in Christus.

Het is een verheven voorrecht dat Christus aan mensen verleent, om verbonden te zijn met Hem in het grote werk van verlossing. En hij die voelt dat hij niet van zichzelf is, en zijn oog gericht houdt op Jezus, zal groeien naar het beeld van de Heiland, zijn wil zal een worden met de wil van Christus en zijn invloed voor Christus zal steeds verder toenemen

De plicht die Christus op onze schouders legt, is zo breed en diep dat in het vervullen ervan we boven onszelf uitstijgen. Er is geen plaats voor zelfbevrediging in het werk van

Christus. Hij zegt: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Markus 8:34).

Jezus houdt zijn volgelingen geen wereldse heerlijkheid, aardse rijkdommen en een leven vrij van moeiten voor, maar Hij vraagt hen te wandelen in het pad waar Hij de weg leidt. Hij heeft Zichzelf alles ontzegd, Hij heeft lijden verdragen, Hij werd veracht en verworpen, omdat de wereld Hem niet kende.

-ST 3-7-92, 8, 11, 13-14, 17, 19

RH 4-20-11; 3SP 345-349; LP 40-44; 1888 1543; TM 67-73

Woensdag13/6 (Verslag uitbrengen en motivatie; Numeri 13:17-33; Matteus 7:21)

Voor onze aansporing, wij die aan het einde van de tijd leven, is deze geschiedenis opgetekend. Hoe vaak herleeft het volk van God vandaag de ervaring van de kinderen van Israel! Hoe vaak moppert en klaagt zij! Hoe vaak deinst ze terug voor de opdracht van de heer om voorwaarts te gaan! De zaak van God heeft gebrek aan mannen als Kaleb en Jozua, betrouwbare mannen van onwankelbaar vertrouwen. God roept om mensen die zichzelf willen geven aan Hem om vervuld te worden met Zijn Geest. De zaak van Christus en de mensheid vereist geheiligde, zelfopofferende mensen, mensen die voorwaarts zullen gaan ook al staat het kamp niet achter hen, die bereid zijn smaad te verdragen. Laat hen sterke en moedige mensen zijn, geschikt voor waardige dienst en laat hen een verbond maken met God door zelfopoffering.

Broeders en zusters, we moeten aanspraak maken op de hulp van de Heer, de hulp van de Heer tegen de machtigen. Bedenk dat hoe dichter we de tijd van Christus' wederkomst naderen, hoe ernstiger we moeten werken. Want we staan tegenover de synagoge van Satan. We hebben geen koortsachtige opgewondenheid nodig, maar de moed die wordt geboren uit puur geloof.

We hebben een groter geloof nodig om het werk van God vooruit te brengen. Wanneer de Heer ons een werk te doen geeft, laten we dan niet ophouden om te onderzoeken of de opdracht redelijk is en het mogelijke resultaat afhangt van onze inspanningen om te gehoorzamen.

Werkers voor Christus moeten nooit denken noch spreken over mislukking in het werk. Hoewel de zaak van buitenaf gezien weinig belovend kan lijken, zullen energie en vertrouwen in God bronnen aanboren.

Als we het uitdrukking geven aan ongeloof achterwege laten, en door woorden van hoop en aansporingen ons geloof versterken en dat van anderen, zal onze blik helderder worden.

Wees sterk, en put moed. Vervolg uw weg door obstakels heen. Gods woord is uw verzekering. Nader uw Heiland in het volle vertrouwen van een levend geloof, uw handen ineen slaand met de Zijne. Ga waar Hij u de weg leidt. Doe wat Hij ook van u vraagt. Hij zal uw net zo gewillig de weg wijzen als Hij aan anderen doet.

Vaak is het christelijk leven bezaaid met gevaren en plicht lijkt zo zwaar te vervullen. Het voorstellingsvermogen ziet vernietiging van voren en gebondenheid en dood van achteren. Toch spreekt de stem van God luid en helder: "Ga Voorwaarts." Laten we de opdracht gehoorzamen, ook al kan ons oog niet door het donker heen zien. De obstakels die onze vooruitgang hinderen, zullen nooit verdwijnen voor een twijfelende geest. Zij die gehoorzaamheid uit de weg gaan totdat elke schaduw van onzekerheid verdwenen is, en er geen risico's voor mislukking en verslagenheid overblijven, zullen nooit gehoorzamen.

-RH 5-20-02, 12-16, 18

RH 10-3-93, 6-2-85; 1SP 288-295; PP 387-393; 5T 375-378; SpTA016 28-32; PH068 25-29

Donderdag 14/6 (Geef Hem de heerlijkheid; Handelingen 11:1-18; Romeinen 1:16; Efeziërs 1:1-4; Jesaja 53:6; Hebreeën 2:9)

“Zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn” (Hebreeën 11:6). Het is ons voorrecht om de beloften die God ons heeft gegeven in Zijn woord, voor eigen gebruik aan te wenden. We hebben een groot licht, de meest wonderbaarlijkste waarheden aan ons uitgelegd en ons geloof moet in overeenstemming zijn met het licht en de kracht van de waarheid die aan ons geopenbaard is. Ons gebed moet als het gebed van David zijn: “Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen uit uw wet” (Psalm 119:18). We hebben een groot en plechtig werk te doen. We moeten de laatste boodschap van genade aan de wereld verkondigen – de geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus. We moeten geloof hebben dat in overeenstemming is met de boodschap die we moeten verkondigen aan de wereld. We zullen meer dan menselijke wijsheid nodig hebben in dit werk. We moeten goddelijke kracht hebben, verbonden aan onze inspanningen, opdat we mensen mogen bereiken ...

Zij wachtten in verlangen op de vervulling van Zijn belofte en baden met speciale ernst en vurigheid ...

Dit is de weg die wij moeten nastreven door ons deel te doen in het grote werk van het verkondigen van de wederkomst van de Heer op de wolken des hemels... Want een volk moet voorbereid worden om te kunnen staan in die grote dag van Gods oordeel. Hoewel Christus de belofte heeft gegeven aan de discipelen dat zij de Heilige Geest zouden ontvangen, had dat de noodzakelijkheid van gebed niet weggedaan. Zij baden des te vuriger en gingen voort om eensgezind te blijven bidden. Zij die betrokken zijn in het plechtige werk van het voorbereiden van een volk voor de wederkomst van de Heer, moeten voortdurend bidden. De eerste discipelen waren eensgezind. Zij hadden geen speculaties, geen vreemde theorieën over hoe de beloofde zegen bespoedigd zou kunnen worden. Zij waren een in geloof en geest. Zij waren het eens met elkaar. De discipelen van Christus moeten een worden met Hem en een met elkaar. Alle verschillen moeten verdwijnen. Ziel moet samensmelten met ziel. Geen wedijver moet toegestaan worden om de zielen uiteen te drijven. Geen liefde naar macht, geen gedachte van eigen-ik moet gekoesterd worden. We moeten een zijn met Christus.

Het is het voorrecht van Gods volk om in de kracht van Jezus voorwaarts te gaan in hun werk. We moeten voorwaarts gaan en niet vertrouwen op onze talenten, maar worstelen met God voor heiliging door het geloof. We moeten een voortdurende zekerheid voelen dat Jezus aanwezig is om ons te helpen. Als succes ons werk vergezeld, moeten we alle heerlijkheid aan God geven. De zwakke, ongewillige wezens van de aarde moeten geen enkel sprankje eer voor zichzelf houden, want Christus heeft Zich vernederd om zijn helper te zijn. Paulus mag dan planten, en Apollos water geven, maar het is God die de wasdom geeft.

-ST 3-31-90, 1-4

5T 573-579; 7Red 62-67; 3SP 332, 333; CT 243-245; TDG 90

Vrijdag 15/6 (Een levend getuigenis; Johannes 15:10)

We zijn de vertegenwoordigers van Christus, zoals Christus de vertegenwoordiger van de Vader is. We willen in staat zijn zielen naar Jezus te trekken, Hem aan te wijzen als het Lam dat de zonden der wereld wegneemt. Christus bekleedt zonde niet met gerechtigheid, maar Hij verwijderd de zonde en kent Zijn eigen gerechtigheid in plaats daarvan toe. Wanneer uw zonde gereinigd is, gaat de gerechtigheid van Christus voor u uit en de heerlijkheid des Heren is uw achterhoede ...

Aan iedereen van ons is een heilige verantwoordelijkheid toebedeeld, want we moeten door zowel voorschrift als voorbeeld tonen dat de Heer onze kracht is en onze Verlosser. Door onze levens moeten we Christus belijden, maar u kunt dit niet doen tenzij uw eigen-ik

gekruisigd is en de wereld in u. De vleselijke aanhankelijkheden en begeerten moeten afgezworen worden of u zult nooit in staat zijn de strijd te doorstaan en de overwinning te behalen. U moet in staat zijn een goed getuigenis af te geven en te zeggen: "Wij zijn overvloedig in staat om op te gaan en het goede land in bezit te nemen."

Hoe vreemd lijkt het dat met al deze verzekeringen van Gods liefde, met al deze openbaringen van Zijn kracht voor ons, velen koud en onverschillig zijn, zelfs onder hen die belijden te geloven in de waarheid voor deze tijd. Zij dragen geen welluidende, levende getuigenis uit van lofprijzing aan God, want hun geloof en liefde zijn afgenomen tot een zwak vlammetje. O, dat we gedoopt zouden zijn met de Heilige Geest. O, dat we vaten zouden zijn voor de Here. We willen alle onkruid gewied zien uit de harten van hen die belijden volgelingen van de Heer te zijn, opdat de vreugde van de Heer binnen kan komen. Jezus zei: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Johannes 15:10,11). Ik verlang ernaar dat u gered zal worden met een eeuwige redding. Ik wil dat u rondom de grote witte troon kan staan als overwinnaars en zingen: "Waardig is het Lam dat geslacht is" en weer leeft. Ik wil dat u met Jezus bent, in wiens aanwezigheid er een volheid van vreugde is en aan wiens rechterhand er eeuwige vreugde is. Daar, daar zal er geen zonde meer zijn, geen verdriet, geen ziekte, geen dood, geen begrafenisstoet, geen geweeklaag. O, ik wil de Koning in Zijn heerlijkheid zien. Ik wil Hem prijzen met een onsterfelijke tong. Ik wil heerlijkheid geven aan God, die ons van de rijkste zegenen van de hemel heeft voorzien, want toen Hij Zijn Zoon gaf, gaf Hij alles. De schatten van de hemel werden uitgeput in Christus en al de schatten van de eeuwigheid zijn op afroep beschikbaar door de oneindige verdienste van onze Heiland.

-ST 4-4-92, 2, 6, 10

Ev 66-69

Citaten uit de volwassen les: AA 405

Les 12: 16-22 juni: Evaluatie van Evangelisatie en getuigen

Succes is niet het resultaat van toeval of van lotsbestemming, het is de uitwerking van Gods eigen voorzienigheid, de beloning van trouw en discretie, van deugd en vasthoudende inspanningen. -ML 119, 3

Sabbat 16/6 (Het gehoorzame oor; Spreuken 25:12)

God heeft het nodig geacht in Zijn heilig woord de gevolgen van de zonden van Adam duidelijk te maken, die de vloeddeuren hebben opengegooid voor de ellende op onze wereld, dat mensen gewaarschuwd zouden zijn niet te doen wat Adam deed. De straf op de zonde is de dood, en te luisteren naar de misleidende verzoeken van Satan, door te gaan op het pad van overtreding, is de ziel in gevaar brengen. We moeten de woorden van mensen niet volgen, hoe wijs zij ook mogen lijken, tenzij hun getuigenis in harmonie is met een "Zo zegt de Here." Verleidingen zullen komen tot ons in de meest verleidelijke vermommingen, maar we zijn in groot gevaar als we ons afkeren van het gebod van God om de beweringen van mensen te volgen. Het vraagt zelfverloochening en het dragen van uw kruis, om het woord van de Heer te volgen en de waarheid te omarmen. Wandel in het licht als u het licht ziet. Laat een plechtige, onwankelbare doelgerichtheid bezit van u nemen en ga voort in de kracht en de genade van God, zodat u voortaan zult leven voor Hem en geen aardse overweging zal u overhalen om de goddelijke wet van de Tien geboden te miskennen en daardoor uw Heiland en uw God. Zoek uw raad bij God en u zal ervaren dat het pad van gehoorzaamheid aan Zijn geboden het juiste pad is "dat steeds helderder straalt tot de volle dag" (Spreuken 4:18).

Het hele hart moet aan God gegeven worden, anders zal de waarheid van God haar heiligende effect niet hebben op het leven en het karakter. Maar het is een verdrietig feit dat velen, die beweren dat ze in de naam van Jezus geloven, hebben nooit hun hart in alle eenvoud aan Christus gegeven. Zij hebben nog nooit echt berouw ervaren en een volledige overgave aan de aanspraken van het christendom en het gevolg is dat de veranderende kracht van de waarheid niet in hun leven doorgedrongen is. De diepe verzachtende invloed van de liefde van Christus wordt niet openbaar in hun leven en karakter. Maar wat voor een werk zou er gedaan worden om de kudde van God te voeden als de onderherders met Christus gekruisigd waren en een leven voor God in samenwerking met Opperherder van de kudde leefden! Christus roepet alle mensen op om te werken zoals Hij werkte. Er is een nood voor een diepere, sterkere en meer ... getuigenis van de kracht van de waarheid zoals gezien moet worden in de praktische godsvrucht van hen die beweren erin te geloven. De liefde van de Heiland in de ziel zal leiden tot een besliste verandering in de manier waarin arbeiders hun werk doen voor de zielen van hen die verloren gaan. Wanneer waarheid bezit neemt van de ziel, wordt Christus op de toorn van het hart geplaatst en de mensen kan dan zeggen: "Ik ben gekruisigd met Christus [Galaten 2:20]."

-RH 10-9-94, 5, 14

2MCP 772, 773; SD 166

Zondag 17/6 (Waarom Evalueren?; 1 Timoteüs 3:1-13; 1 Korintiërs 11:28; 2 Korintiërs 13:3, 6; Matteüs 28:19, 20; 2 Korintiërs 13:5)

We moeten onze karakters vergelijken met de onfeilbare standaard van Gods wet. Om dit te kunnen doen, moeten we de Schrift onderzoeken, en de dingen die we doen, spiegelen aan het woord van God. Door de genade van Christus, kunnen we het hoogste bereiken in ons karakter. Want iedere ziel die onder de vormende invloed komt van de Geest van God, kan in hart en gedachten veranderd worden. Om uw situatie te kunnen begrijpen, is het nodig om de Bijbel te bestuderen en te waken en te bidden. De apostel

zegt: “Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk” (2 Kor 13:5). Laten zij die onwetend zijn, niet onwetend blijven. Zij kunnen niet onwetend blijven en tegelijkertijd voldoen aan de gedachten van God. Zij moeten kijken naar het kruis van Golgotha en de waarde van hun zielen schatten naar de waarde van het offer dat daar is gebracht. Jezus zegt tegen alle gelovigen: “Gij zijt Mijn getuigen” (Jesaja 43:10,12; 44:8; Lukas 24:48). “Want Gods medearbeiders zijn wij” (1 Kor 3:9). Dit is waar, en daarom, hoe ernstig moet ieder ernaar streven om gebruik te maken van elke kracht om elke gelegenheid te benutten om toegerust te worden, opdat hij niet nalatig wordt in de zaken van de Heer, maar ijverig in de Geest, dienende de Here alleen.

Elk talent dat aan de mens gegeven is, moet door gebruik in waarde toenemen en al de vooruitgang komt God weer toe. Als u een tekortkoming hebt in uw manier van doen, in spreken, in stemgebruik, in onderwijzing, hoeft u niet altijd in die situatie te blijven. U moet voortdurend ernaar streven dat u een hogere standaard mag bereiken in zowel onderwijzing en in godsdienstige ervaring, dat u leraren mag worden van het goede. Als dienaren van de grote Koning, moet u persoonlijk beseffen dat u de plicht heeft om uzelf te verbeteren door te aanschouwen, studie en gemeenschap met God. Het woord van God is in staat om u wijs te maken, om u te leiden en u volmaakt te maken in Christus. De gezegende Heiland was een feilloos model voor Zijn volgelingen om na te volgen. Het is het voorrecht van het kind van God om de geestelijke dingen te begrijpen, om in staat te zijn wijs om te gaan met wat aan hem is toevertrouwd. God voorziet niet in een weg waarin iemand een excuus heeft om slecht werk af te leveren. En toch wordt veel van dat soort werk aan Hem aangeboden door hen die in Zijn dienst staan. Dit is niet aanvaardbaar voor Hem...

Ons succes als kandidaten van de hemel, zal afhangen van onze ijver in het voldoen aan de voorwaarden van het eeuwig leven dat ons gegeven wordt. We moeten het woord van God ontvangen en gehoorzamen, we kunnen geen luie mensen zijn die maar meedeinen met de golven. We moeten ijverige studenten van het woord van God zijn. We moeten onszelf trainen en onderwijzen als goede soldaten van God.

-FE 214, 219

RH 5-30-82, 7-10-94, 6-12-94, 10-8-89; ST 12-18-93; SSW 6-1-94; 3SM 23-26; COL 352-355; FE 212; ML 119; AG 297; OHC 336

Maandag 18/6 (Evalueer op vriendelijke wijze; Handelingen 16:1, 2; Romeinens 16:1; 1 Korintiërs 11:2; Filippiëzen 4:14; Hebreëen 10:24, 25)

Zij die in dit werk betrokken zijn, zullen zoveel verkeerdheden in zichzelf zien en zullen zo veel tijd doorbrengen in gebed en het vergelijken van hun karakters met Gods grote standaard, de heilige wet, dat zij geen tijd zullen hebben om opmerkingen te maken of te roddelen over de fouten en gebreken in de karakters van anderen. Een besef van onze eigen fouten zou ons moeten leiden tot nederigheid en ernstige verootmoediging of we zullen het eeuwig leven verliezen. De woorden van inspiratie zouden elk hart moeten raken: “Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk” (Filippiëzen 1:27). Als het belijdend volk van God zich zou ontdoen van hun zelfgenoegzaamheid en hun verkeerde ideeën van wat het christendom inhoudt, zouden velen inzien dat ze zich in plaats van op het pad naar de hemel op het pad naar de vernietiging bevinden. Velen professoren die trots van hart zijn, zouden beven als een espenblad in de wind als hun ogen zouden zien wat het geestelijk leven echt inhoudt. Het zou goed zijn dat degenen die zich nu gerust wanen in een valse veiligheid opgewekt zouden worden om het verschil te zien tussen hun belijdenis van geloof en hun dagelijkse houding.

Om levende christenen te zijn moeten we een levende verbinding met Christus hebben. De ware gelovige kan zeggen: "Ik weet dat mijn Verlosser leeft" (Job 19:25). Deze intieme communicatie met onze Heiland zal het verlangen wegnemen naar aardse en sensuele bevrediging. Al onze krachten van lichaam, ziel en geest moeten toegewijd worden aan God. Wanneer de aanhankelijkheden geheiligd zijn, komen onze plichten aan God op de eerste plaats en al het andere op de tweede plaats. Om een sterke en altijd groeiende liefde voor God te hebben en een helder waarneming van Zijn karakter en handelen, moeten we ons geloofsoog voortdurend op hem gericht houden. Christus is het leven van de ziel. We moeten in Hem zijn en Hij in ons, anders zijn we saploze takken.

Mijn broeder, mijn zuster, is uw ziel in de liefde van God? Velen van u hebben een schemerige waarneming van de uitmuntendheid van Christus en toch is uw ziel in alle staten van vreugde. U verlangt naar een vollere, dieper besef van de liefde van de Heiland. U verlangt ernaar dat uw liefde meer met hem verbonden is. U bent ontevreden. Maar wanhoop niet. Geef Jezus het beste van uw hart en de heiligste aanhankelijkheid. Koester elke straal van licht. Koester elk verlangen van de ziel om God te vinden. Geef uzelf de gewoonte van geestelijke gedachten en heilige gesprekken. Maak haast om geschikt gemaakt te worden voor de woningen die Christus ia gaan bereiden voor allen die van Hem houden. De dag is ver heen, de nacht is nabij. Maak haast voor de oogst voor de hemel.

-RH 5-30-82, 2, 3, 13

RH 4-1-15; ST 3-4-97; 7MR 93-98; TMK 348

Dinsdag 19/6 (Wat de Heer vraagt; Deuteronomium 10:12, 13; Openbaring 14:6-12; Matteüs 23:15)

De stem van God spreekt tot ons in heldere goed te onderscheiden uitingen. Hij ziet de werken van gerechtigheid in ons leven. In plaats van onszelf te plezieren, wil de Heer dat we daden van genade doen, en een tedere bedachtzaamheid ten toon spreiden jegens hen die te neergedrukt worden door lasten, verkrampen in armoede, die hongerig en naakt en berooid zijn. Als u niets meer kunt doen, wil Hij dat u woorden van leven, bemoediging en hoop spreekt en tedere sympathie toont aan hen die lijden.

[Micha 6:6-8, Deuteronomium 10:12-13, 17-18 aangehaald]. Als we falen in het doen van werken van barmhartigheid, in het ten toon spreiden van ware liefde en sympathie, in het helpen en zegenen van anderen, dan zal alles wat we ook doen, niets zijn in de ogen van God. Maar zij die elke christelijke taak in acht nemen, en om Christus wil vriendelijkheid tonen en liefde voor hen die verdriet hebben, de armen en de verdrukten, kunnen vertrouwen op rijke en uitbundige beloften. Hij zegt: [Jesaja 58:8 aangehaald]. Toen het oude Israel rondwandelde, ging de ark des verbond voor hen uit. Onder het verzoendeksel, dat de bedekking was van de ark, lagen de tafelen van de wet. De ark was een symbool van de aanwezigheid van God; en de heerlijkheid van de Heer, wat is Zijn gerechtigheid, zal opnieuw de beloning van Zijn volk zijn. De Heer zegt aan hen die Zijn bevelen uitvoeren: [Jesaja 58:9-11 aangehaald].

De Heer heeft op ons de plicht gelegd van het zegenen van anderen en we kunnen dat niet doen als we niet in nauwe relatie tot Hem staan. God kan niet met goedgunstigheid naar ons kijken als we opgeslokt worden door onze eigen zelfzuchtige belangen, nalatig zijn om kennis te nemen van Zijn woord, zodat we die kennis met andere kunnen delen en zielen winnen voor de Meester. In het oordeel zal elke zaak beslist worden op grond van wat is gedaan, of wat niet is gedaan in dit leven. Elke daad wordt geregistreerd in het boek des leven en naar gelang wij anderen behandelen, zal erbij staan hoe wij de Koning der koningen behandeld hebben. Jezus zal zeggen: "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan" (Matteüs 25:40).

De Heer heeft de zorg van de armen, de weduwen en de wezen aan de gemeente toevertrouwd. Het karakter van uw christelijkheid zal tot uiting komen in de manier waarop

u de vertegenwoordigers van de Heer behandelt. Het beste bewijs dat u kan geven van de liefde van Christus, zal getoond worden door uw tederheid en ruimdenkendheid jegens hen die uw hulp nodig hebben ... de Heer heeft talenten aan ons toevertrouwd om ons in staat te stellen anderen te zegenen, en zo rijker en blijer met onszelf te zijn. Onze karakters kunnen geurig worden door onze goede werken, want door praktijk zullen de principes van gerechtigheid in ons karakter tot uiting komen en de schoonheid van het leven onthullen.

-RH 2-20-94, 2-3, 5-7

ST 10-3-92; RH 5-3-81; YI 3-9-93; AA 476-483; AG 289; CH 633, 634; RC 207

Woensdag 20/6 (Evalueren voor gemeentegroei; 1Samuel 16:7; Matteüs 23:15, 26; 1Tessalonicenzen 5:17; Romeinen 8:6; Efeziërs 6:17, 18; 1Timoteus 2:15, 16; Psalm 1:2)

Mag de Heer de ogen van onze broeders en zusters openen opdat zij de kostbare gelegenheden aan elke kant zien en ze laten toenemen. Neem veel tijd voor gebed. Laat niemand, geen enkel persoonlijk belang, u scheiden van God die de bron van uw kracht is. Wanneer u opstaat in de morgen, vergader al de leden van uw huishouden zoals Abraham deed en nodig hen uit om God samen met te zoeken. Als uw zaken druk zijn en uw werk u roept, dan is er zelf meer noodzaak om tijd vrij te maken voor gebed, om uw verzoeken te brengen naar de troon van genade en u te verzekeren van beschermende zorg, de hulp, de genade en zegeningen van God. Neem niet af van de tijd die God van u verlangt om u zonder vertrouwen te haasten door een vormgebed, zodat u snel naar uw zaken kunt gaan. God kan veel meer voor u doen, zelf in uw werk als u het Hem vraagt. Hij kan Zijn engelen sturen om u te behoeden voor ongelukken, voor afbreuk en verlies van leven en goed. De reden waarom zij die de voorrechten die God gegeven heeft verwaarlozen niet meer troost en vrede en vreugde hebben, is dat zij niet stoppen om met God te communiceren, die de bron van hun kracht is. Kan God Zijn Geest uitstorten, kan Hij ons zegenen wanneer er zoveel onverschilligheid heerst over Zijn werk? Hij kan ons geen rijke zegeningen als we niet samenwerken in Zijn plannen. Hij zegt: "Wie Mij eren, zal Ik eren" (2 Samuel 2:30).

Breng uw christelijkheid in uw gezin. Laat een helder licht voortdurend branden. Laat in de gedachten indrukken van de waarheid van God achter en van de waarde van Zijn dienst, die zo verrijkend zullen zijn als de eeuwigheid. O, hoe hebben we het gebed nodig, gebed in tranen, gebeden van geloof! U moet bidden voor de predikanten, voor hen die zwak zijn in het geloof. U moet uw gebeden achter de werkers aan sturen als scherpe sikkels in het grote oogstveld. U moet met God worstelen als Jacob deed. We kunnen nu zelfs een tijd van Pinksteren beleven als het volk vurig wil bidden en geloven in de beloften van God. En wanneer gebed en geloof toenemen bij het volk van God, zal de wereld een sterk licht vanuit hen zien schijnen.

We moeten de ervaringen uit het verleden bestuderen; bestudeer ze zoals we de proefdrukken van een artikel zouden bestuderen om te zien of er fouten in zitten en aantekeningen te maken in de kantlijnen van de pagina. We moeten dit dagelijks doen en onze fouten opmerken, zodat we ze kunnen vermijden in de toekomst. Vergeet niet om uzelf te onderzoeken of u wel in het geloof bent. Beproof uzelf, want tenzij Christus in u is, zult u afgewezen worden. Hervorm elke onchristelijke handelwijze, zoek de Geest van uw heilige Meester. Neem uw harten, van nature koud als ijzer, en laat de smeltende barmhartigheid erop vallen, opdat zij onderworpen worden door de genade van God en de Geest het beeld van uw heilige Heer op u drukt.

-ST 2-10-90, 3, 6-7

ST 10-3-92; RH 5-3-81; YI 3-9-93; AA 476-483; AG 289; CH 633, 634; RC 207

Donderdag 21/6 (Evalueren voor gemeentegroei; Openbaring 14:6, 7; Matteüs 6:33, 10:7, 24:14; Lukas 4:43; Matteüs 2:30)

In het afsluitend werk van God op aarde, zal de standaard van Zijn wet weer verhoogd worden. Valse godsdienst mag dan terrein winnen, onrecht floreren, de liefde van velen mag koud zijn en het kruis van Golgotha mag uit het zicht verdwenen zijn en duisternis als een doodskleed over de wereld gespreid liggen, de hele kracht van de populaire stromen mogen zich keren tegen de waarheid; complot op complot kan gesmeed worden tegen het volk van God, maar in het uur van de grootste rampoen zal de God van Elia menselijke instrumenten opwekken om een boodschap te brengen die niet kan worden tegengewerkt. In de overbevolkte steden van het land en in de plaatsen waar mensen zich tot het uiterste hebben ingespannen om tegen het woord van de Allerhoogste te spreken, zal een stem van strenge vermaning worden gehoord. Vrijmoedig zullen de door God aangestelden de eenheid van kerk en staat veroordelen. In alle oprechtheid zullen zij mannen en vrouwen oproepen om zich af te keren van de heiliging van de door mensen ingestelde instituten tot de eerbiediging van de ware sabbat [Openbaring 14:7-10]...

De tijd is niet ver meer wanneer iedereen getoetst zal worden. Het vasthouden aan de valse sabbat zal aan ons opgedrongen worden. De strijd zal zijn tussen de geboden van God of de geboden van mensen. Zij die stap na stap hebben toegegeven aan wereldse vereisten en zich hebben geconformeerd aan de wereldse gewoonten, zullen eerder toegeven aan de machten die dan zullen opkomen, dan zich overgeven aan beroving, belediging, dreiging met gevangenschap en dood. In die tijd zal het goud gescheiden worden van het schuim...

Tussen de bewoners van de aarde, verstrooid in elk land, zijn er die hun knie niet gebogen hebben voor Baal. Net als de sterren aan de hemel, die alleen 's nachts zichtbaar zijn, zullen deze getrouwen schijnen als de duisternis over de aarde ligt en duisternis het volk omgeeft. In heidens Afrika, in katholieke landen van Europa en Zuid-Amerika, in China, in India, in de landen van de zee en in alle donkere hoeken van de aarde, heeft God een hemelboog van uitverkorenen die zullen blijven schijnen te midden van duisternis, duidelijk openbaar makend aan een afvallige wereld de veranderende kracht van gehoorzaamheid aan Zijn wet. Zelfs nu komen ze op in elke natie, van tussen elk taalgebied en volk en in het uur van de diepste afvalligheid, wanneer Satan een uiterste inspanning zal doen om "allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven" een merkteken te geven, op straffe des doods, het teken van trouw aan de valse rustdag, zullen deze getrouwen "onberispelijk en onbesmet staan, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld" (Openbaring 13:16; Filippenzen 2:15). Hoe donkerder de nacht, hoe helderder zij zullen schijnen.

-PK 186-188

RH 10-31-99, 7-28-04, 5-26-85, 6-23-04; ST 3-28-95; GC11 310-313

Vrijdag 22/6 (Jezus volgen; Matteüs 16:24)

De waarheid van God is nooit populair geweest in de wereld. Het natuurlijk hart is altijd gericht tegen de heilige onderwijzing. Zij die God gehoorzamen, zullen nooit geliefd en geëerd worden in de wereld. Van de lippen van de Grote Leraar, toen Hij in nederigheid onder de mensenkinderen wandelde, werden de woorden gehoord: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Markus 8:34). Ja, we moeten ons Voorbeeld volgen. Zocht Hij naar lof en eer van mensen? O, nee! De Majesteit van de hemel, de Koning der heerlijkheid, heeft de rijkdom en eer, Zijn eer en heerlijkheid verlaten en heeft, om zondige mensen te redden, ingestemd met een leven van nederigheid, armoede en vernedering. "Om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende" (Hebreen 12:2).

Zullen we dan de heerlijkheid en eer van de wereld zoeken? Ik dank God dat we de liefde van de wereld moeten afzweren, de trots in het hart, en alles wat neigt naar afgoderij, om volgelingen van de Man van Golgotha te zijn. Ik presenteer aan u, mijn broeders en zusters, Zijn zelfopofferend leven. Waarom zijn we zo gevoelig voor vervolging en smaad, voor schande en lijden, als onze Heer ons zo een voorbeeld gegeven heeft? Wie wenst in te gaan in de vreugde van hun Heer, terwijl zij ongewillig zijn deel te hebben aan Zijn lijden? Wat! De dienstknecht is niet bereidbaar het lijden en schande welke de Meester onzelfzuchtig voor hem verdroeg! Zal de dienstknecht terugschrikken van een leven van opoffering waardoor hij voor zich eeuwige vreugde in het Paradijs van God kan verzekeren? De taal van mijn hart is: "Laat mij deel hebben met Christus in Zijn lijden, opdat ik uiteindelijk mag delen in Zijn heerlijkheid."...

Dierbare broeders en zusters, vlij uzelf niet met de gedachte dat al de obstakels voor uw wereldse welvaart verwijderd zullen worden, als u toegeeft aan de populaire waarheid. Satan vertelt u dit. Het is toverij. Maar als de zegen van God op u rust, zal het u wel gaan; als u zich van Hem afkeert, zal Hij Zich van u afkeren. Jezus kent al u noden en Hij heeft buitengewone en kostbare beloften voor ons achtergelaten. Hij zegt: "Voorwaar, Ik zeg u, er is niemand, die huis of broeders of zusters of moeder of vader of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om Mij en om het evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig terug: nu, in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven" (Markus 10:29,30). [Matteüs 6:33; 1 Timoteüs 4:8 aangehaald]

Dit zijn kostbare beloften. Kunt u niet op ze bouwen? Kunt u geen vertrouwen hebben, wetende dat Hij getrouw is in wat Hij beloofd heeft? Laat uw bevend geloof de beloften van God grijpen. Leg er uw volledige gewicht op met onwankelbaar geloof, want zij zullen niet, kunnen niet falen.

-RH 5-26-85, 1-2, 8, 11-12

RH 11-20-13, 7-28-04; ST 1-25-10; 1MR 43-47

Les 13: 23-29 juni: Een eeuwig geheimenis

Als de hele gemeente fungeert als een perfecte eenheid, is het als een levende, actieve zendeling, gedreven en gecontroleerd door de Heilige Geest. -8T 47, 2

Sabbat 23 juni (Ons grote werk; Lukas 13:18, 19)

God heeft zijn volk op een verheven positie, boven de wereld gesteld. Hij verklaart van hen: " Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven" (Matteüs 5:14). En opnieuw: "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (God) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht" (1Petrus2,9).

We hoeven niet te denken dat, omdat we slechts een klein licht zijn, dat de opdracht om te schijnen minder belangrijk voor ons is. De grote waarde van ons licht ligt in haar voortdurend schijnen te midden van de morele duisternis van de wereld, niet om ons zelf te behagen en te verheerlijken, maar om God te eren met alle middelen die we hebben. Dat we dienst doen voor God en ons werk overeenkomstig is met de mogelijkheden die God ons heeft gegeven, dat is alles wat Hij van ons verlangt.

Onze Heer leert dezelfde waarheid door de korrel van het mosterdzaad. Hij presenteert de waarheid in gelijkenissen, met behulp van gevarieerde illustraties en verschillende beelden die verschillende mensen zal aanspreken. Elke gelijkenis draagt zijn eigen speciale les. "Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogelen des hemels in zijn takken kunnen nestelen. Nog een gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het geheel doorzuurd was" (Matteus13:31,32).

In deze gelijkenis wilde Christus ons leren dat we individueel zaaiers van het zaad moeten zijn. Niemand mag inactief of onverschillig zijn. Elk heeft zijn of haar werk te doen volgens de aan hem toevertrouwde mogelijkheden, en deze mogelijkheden moeten toenemen ...

Het woord van de waarheid moet altijd in geest en hart zijn, dat degenen die de waarheid geloven, worden voorbereid om een woord te spreken op zijn tijd. Het zaad van de waarheid, gezaaid in een paar goed gekozen woorden, lijkt maar een klein begin te hebben, maar dat woord, gesproken uit het hart kan wortel dragen, opkomen en een overvloedige fruitoogst dragen. Uit onszelf kunnen wij niets doen. Wij zijn allen zwak, maar als we de talenten van de Heer ten volle gebruiken, zal Zijn goddelijke macht ons efficiëntie geven.

De grote apostel roept uit: " En wie is tot zulk een taak bekwaam?" (2Korinthiers 2:16). Maar van velen lijkt de invloedssfeer bekrompen en zwak, hun vaardigheden beperkt, hun mogelijkheden weinig, hun kennis niet uitgebreid, hun invloed klein. Ze kunnen weinig invloed hebben, maar als ze de vrede van God in hun hart hebben, zoveel mogelijk goed doen, zullen ze meer doen dan zij die efficiëntie hebben en op zichzelf vertrouwen. "Niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de HERE der heerscharen" (Zaccharia 4:6). De kracht en talenten behoren aan God, en wie kan het geweldige werk dat kan worden gedaan in het zaaien van het zaad van het evangelie naar haar juiste waarde schatten? Het zal zijn als de klomp zuurdesem verborgen in het meel.

-HM 7-1-97, 3-5, 16, 18, 19

COL 76-84; AG 17

Zondag 24 juni (Nooit eindigende getuigenis en evangelisatie; Johannes 4:7-30)

God roept degenen die staan als soldaten onder zijn bloed bevlekte bannier om te gaan werken. Hij zal meer licht geven aan degenen die houden van het licht, aan hen die zoeken naar de waarheid met scherpe waarnemingen. In de Heilige Geest wordt hemelse hulp gegeven aan iedere ziel. Hemelse inspiratie wordt nog steeds uitgedeeld aan Gods volk. God wil dat degenen die de waarheid kennen, die zij hebben opgedaan in christelijke ervaring, uitdelen. De tijd komt wanneer het te laat zal zijn om het licht wat we nu hebben te gebruiken. Dan het decreet zal uitgaan: "Wie onrecht doet, hij doet nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naar dat zijn werk is. Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde. Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Openbaring 22:11-14).

Gods volk moet aan de wereld een voorstelling van het karakter van Christus geven. Een bericht is gekomen van God, dat moet afgekondigd worden: "Ik, Jezus heb Mijn engel gezonden..... [Openbaring 22:16-17]

Wie een berouwvol hart heeft, zullen het bericht uit de hemel horen, en zullen de uitnodigende woorden herhalen: "En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet." Christus leidde de aandacht van de vrouw van Samaria af van inferieure geschenken van dit leven naar de dingen met eeuwigheidswaarde, en zei: "Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zou het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven." "Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen; maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwige leven" (Johannes 4:10,13,14).

Deze woorden van Christus moeten worden herhaald door iedere werker in dienst van God. Ons geloof zal getuigen van haar oprechtheid in het echte werk voor de zielen die in de duisternis zijn. In de plaats van het opleiden van onszelf tot het hebben van een geest van niets doen, zullen we een oprechte wens hebben om in elk hart een liefde voor zielen op te wekken. Woorden van smeking en waarschuwing zullen tot degenen worden gesproken, die op zoek zijn om hun dorst te lessen aan de wateren uit de vallei, in plaats van de sneeuwwateren van Libanon.

Degenen die Christus heeft verbonden met zichzelf, zullen, zoveel als het in hun vermogen ligt, ijverig en volhardend arbeiden, zoals Hij heeft gearbeid, om de zielen die rondom hen verloren gaan, te redden. Het is onmogelijk voor degenen die echt bekeerd zijn om van de gemeenschap met God te genieten en toch nalatig te zijn over de levensbelangrijke belangen van hen die zonder Christus verloren gaan. Er kunnen sommige zijn die denken dat deze manier van leven moeilijk is. Dezen moeten gaan om te werken en te proberen om anderen te helpen. In dergelijke inspanningen, vermengd met gebed om goddelijk licht, zullen hun eigen harten kloppen met de verkwikkende invloed van de genade van God; hun eigen aanhankelijkheid zal gloeien met meer goddelijke ijver; en hun hele christelijke leven zal meer een realiteit zijn, een meer serieuze, meer biddende realiteit.

-RH 8-23-98, 7-11

ST 4-22-97, 6-19-93, 9-3-96; YI 9-11-02; DA 183-193; RC 109

Maandag 25 juni (Een koesterende omgeving; 1Johannes 1:7; Handelingen 2:42; 11:19-23; 20:35; Romeinen 1:11, 12)

De Heilige Geest is de adem van het leven in de ziel. De ademhaling van Christus over zijn discipels werd de adem van het ware geestelijke leven. De discipelen hadden dit te interpreteren als het voorzien in de kenmerken van hun Verlosser, dat in zuiverheid, geloof en gehoorzaamheid zij de wet kunnen verheffen en het eerbaar kunnen maken. Gods wet is de uitdrukking van zijn karakter. Voldoen door gehoorzaamheid aan zijn eisen, voldoen we ons aan Gods standaard van karakter. Aldus moesten de discipelen getuigen voor Christus.

De toedeling van de Geest was de toedeling van het leven van Christus, die de discipelen zou toerusten voor hun missie. Zonder deze kwalificatie kon hun werk niet worden uitgevoerd. Aldus hadden zij de officiële plichten, verbonden met de kerk, te vervullen. Maar de Heilige Geest was nog niet ten volle geopenbaard, omdat Christus nog niet was verheerlijkt. De meer overvloedige openbaring van de Heilige Geest vond pas plaats na de Hemelvaart van Christus. ...

De evangelieopdracht is om te worden uitgevoerd door mensen die de innerlijke werking van de Geest van God kennen, die de kenmerken van Christus heeft. De adem van Christus ademde op hen, en Hij zegt aan hen: "Ontvang gij de Heilige Geest." Iedereen die geïnspireerd is door God, heeft een werk te doen voor de gemeenten. Als vertegenwoordigers van Christus, de beheerders van de genade van God, kunnen ze zeggen aan anderen: Er staat geschreven, "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Johannes 1:9).

In alle arbeid van de leden van de gemeente moet elk oog worden gericht op Christus. Die in zonde verkeren, moeten hun zonden belijden aan de zondenvergevende Heiland; en de dienaren van de heer Jezus moeten niet eerezuchtig zijn, maar dienen in woord en leer. De herders zijn om vriendelijke belangstelling te stellen in de kudde van de weiland van de Heer. Zij zullen de genade van Christus presenteren, de dwalenden troostend, door te spreken van de goddelijke tederheid van de Verlosser, degenen die zijn afgedaald aanmoedigen berouw te tonen en te geloven in Hem, die alleen overtreding kan vergeven. ...Laat de tederheid van Christus een plaats vinden in de harten van zijn predikanten. Waak voor zielen, als zij die rekenschap moeten afleggen. Waak voortdurend, waakzaam en bid vurig. Waarschuw getrouw iedere ziel die in gevaar is. Moedig de zondaar aan naar Christus te gaan. Als hij zich van zijn zonden bekeert, zal hij overvloedige genade vinden. Hij heeft de verzekering, dat zijn zonden zullen worden vergeven; want aldus is geschreven. Draag in gedachten dat de Heer eerst zijn discipelen de Heilige Geest gaf. Wie vandaag het werk van de discipelen doet, zou de aanwezigheid van de Heilige Geest moeten ontvangen, en werken onder zijn invloed.

-RH 6-13-99, 4-5, 9-10, 13

ST 5-23-95, 5-7-96, 10-2-01; GCDB 2-6-93; RH 9-24-95, 6-13-99, 5-13-84, 6-22-86; TDG 182)

Dinsdag 26 juni (Trainers opleiden; 2 Timoteüs 2:1-7)

Paulus gaf een plechtige opdracht aan Timoteüs die even belangrijk is in deze dagen. Hij zei, "en wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten. " Dit bevel moeten we koesteren, zoals Timoteus deed, als een heilige opdracht van de apostel. Paulus zag dat de nacht waarin hij niet langer kon werken, hem snel zou overvallen. Hij moest een martelaarsdood sterven, en het kostbare licht, door God aan hem gegeven, mocht niets verliezen van haar helderheid, maar moest als een rijke erfenis aan anderen worden toevertrouwd. Timotheus moest anderen trainen, om hen te doen slagen in de verspreiding van het evangelie. Hij moest niet denken dat zijn werk slechts het overbrengen van de waarheid aan ongelovigen; Hij moest de kennis die hij had ontvangen doorgeven, de kostbare instructie die hij had gehoord van de lippen van Paul herhalen, en

van de dingen die hij zelf had meegemaakt getuigen, opdat het licht van de waarheid kon worden doorgegeven aan anderen die getrouw waren, en die zouden worden gewijd tot de evangeliebediening. Deze, op hun beurt, moesten hun verantwoordelijkheid beseffen, en ook anderen leren, en zo zou de heilige waarheid van het evangelie van de ene naar de andere door de eeuwen heen zou worden doorgegeven.

Timotheüs moest het onderscheidingsvermogen hebben dat hem in staat zou stellen trouwe en integere mannen te kiezen, want hij moest het woord van God te toevertrouwen aan trouwe mannen. De mannen aan wie de plechtige waarheid van God moest worden gegeven in vertrouwen, mochten zichzelf niet zoeken, maar die zichzelf wegcijferen en hun oog gericht hebben op de heerlijkheid van God, en werken voor de behoudenis van zielen. Zij moesten bereid zijn alles te doen wat in hun macht lag voor de vooruitgang van het koninkrijk van de Verlosser

Het werk van de bediening is geen gewoon werk. Christus is alleen onttrokken aan het oog van waarneming, maar Hij is net zo echt aanwezig door zijn Geest als toen Hij op aarde zichtbaar aanwezig was. De tijd die is verstreken sinds Zijn hemelvaart is geen onderbreking in de vervulling van de belofte bij Zijn afscheid: " En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." God heeft voor licht en waarheid voor de wereld gezorgd door het feit dat Hij het aanhoudend aan trouwe mannen heeft toevertrouwd, die achter elkaar Zijn woord hebben verkondigd aan anderen door alle generaties heen tot de huidige dag. Deze mannen hebben hun autoriteit in een ononderbroken lijn ontleend aan de eerste leraren van het geloof. Christus blijft de ware Herder van Zijn kerk, maar Hij heeft zijn macht gedelegeerd aan zijn onderherders, zijn gekozen dienaars, die de schat van zijn genade in aarden vaten hebben. God onderzoekt de zaken van zijn dienstknechten, en ze zijn geplaatst in zijn werk door een goddelijke aanstelling.

-ST 4-7-90, 3-4, 6

ST 5-4-88, 3-8-99; GH 5-28-02; RH 3-24-91, 4-19-92; AA 500-506; LHU 267

Woensdag 27 juni (Terugwinnen van voormalige leden; 2 Korintiërs 5:18-20; Matteüs 10:5, 6)

[Hebreeën 2:7-11, 17, 18; 4:14-16 aangehaald]

Ik wil zeggen wat niet in menselijke taal kon worden uitgedrukt hoe een juiste voorstelling te geven van de volheid van de liefde van God, zelfs de oneindige God, [die] in zijn Zoon geleden heeft; en niets wat Hij kon uitdrukken in Zijn woorden of daden kon een overdreven uitdrukking geven van de genade van dat grote liefde van God waarmee hij ons heeft liefgehad. Wel nu, wat wordt dan verwacht van ieder kind van God? IJverig zoeken "en leren wat dat betekent, Barmhartigheid wil Ik en geen offerande" [Matteüs. 9:13]. ...

Zoals God Christus zijn boodschapper aan de wereld heeft gegeven, heeft Christus alle, die Hem zien als hun Verlosser, geschikt gemaakt, om Christus te vertegenwoordigen in barmhartigheid, genade en vergeving aan de wereld. Nu, in elke generatie, heeft Christus vereist, dat allen die in Zijn naam geloven, zijn getuigen zijn, zijn boodschap brengen aan de wereld, en zijn karakter tot uitdrukking brengen. Wij allen zijn verplicht te doen, met onze individuele mogelijkheden, voor Christus, wat Christus deed in zijn menselijk leven hier op aarde, als de gezondene van God voor de vertegenwoordiging van de vader. ...

De Heer vereist, dat eenieder, als patroon van leven, zich uit in liefde begeeft naar de wereld die vergaat. Zij moeten uitgaan als Gods bewakers, de oplevende, spoedeisende invloed van de kracht van de waarheid vertegenwoordigend. Hij hield niets voor Zichzelf; Hij gaf zijn Zichzelf. " Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:5). Hij verdroeg het kruis, verachte de schande. O, de rijkdom van de liefde van God is niet te meten! Nu verwacht de Heer [dat deze liefde wordt onthuld] door de volhardende inspanningen ten behoeve van de redding

van zielen, die in hun onwetendheid en ongeloof en zonde verloren gaan. Wij zijn individueel aan God verplicht de boodschap van waarheid te brengen, en Zijn volgelingen moeten Zijn liefde uitdragen om hun medemensen het mysterie van liefde van Christus aan de wereld uit te leggen. Wanneer ze zo met zijn Geest doordrenkt zijn, zullen ze boodschappers zijn van het levengedende bericht aan de wereld, dat Christus staat te wachten om hen te ontvangen, om hun overtredingen en zonden te vergeven. ...

Vertel de arme, verloren zondaar het verhaal van Zijn liefde. De Redder zelf heeft licht en zaligheid aan u gegeven, en nu zegt Hij: ik geef u als mijn vertegenwoordiger aan de wereld; Beschouw uzelf als gewijd aan Mijn dienst. Spreek teder, medelevend. Vertel hen de blijde boodschap van Christus en zijn liefde. Druk uw liefde uit in het doen van goddelijke, onzelfzuchtige daden voor zielen, die dreigen te vergaan.

-16MR 192-194

ST 12-8-90; RH 1-6-91, 12-4-94; Ev 367-370;

MYP 137, 138; FLB 129; AG 99

Donderdag 28 juni (De achterdeur; Hebreeën 10:25; Romeinen 14:13; Galaten 5:13; Efeziërs 4:32)

Degenen die arbeiden in woord en leer, mogen geen beginnelingen zijn. Het woord van God geeft richting aan hun wegen. De Bijbel is in onze handen, en de taak van het zoeken naar kennis van de waarheid zoals die is in Jezus, is aan ons toegewezen. Het is ten koste van onze zielen, dat wij voorbijgaan aan de plicht van het zoeken naar de waarheid, als naar verborgen schatten. We zijn niet veilig als we tevreden zijn met de stroom mee te drijven, te geloven omdat iemand anders iets gelooft. De vragen van de waarheid, die ons zijn voorgelegd, zijn van vitaal belang, in tegenstelling met de ijdele tradities die door menselijke autoriteit en kerk worden voorgedragen. En we moeten, door het vurige gebed en diep en ernstig onderzoek, worden bevestigd en geworteld en gegrond in het geloof, en weten, ieder voor zich, dat we de waarheid hebben. Als we aldus bevestigd zijn, zullen we niet afwijken van het geloof, zoals sommigen hebben gedaan, toen ze getest en beproefd werden. Degenen die hun vertrouwen stellen in God, en niet in menselijke inspanning, zullen aan felle verleiding en verdrukkingen worden blootgesteld, maar zullen met stevig geloof en onwankelbaar vertrouwen tevoorschijn komen uit het conflict. Hun woorden zullen niet de verleidelijke woorden van wijsheid van de mensen hebben, maar zij zullen woorden spreken die de Geest en de macht van God zullen demonstreren. Als de werken van de ambassadeurs van Christus zijn gewrocht in God, zullen zij niet opgetogen raken door lof van menselijke lippen; noch zullen zij depressief worden, omdat ze denken dat ze niet worden gewaardeerd. Hun werk is om te leren wat de gedachten van de Geest van God is, opdat zij door God zelf goedgekeurd, zullen worden.

Er is geen groter gevaar voor de zielen van degenen, die belijden de waarheid te geloven, dan niet meer de Schriften te onderzoeken voor licht en kennis. God heeft de waarheid in onze handen gelegd; met trouwe, doordachte, biddende studie en met het advies van godvrezende leraren, kunnen we achter de bedoelingen van het woord van de waarheid komen. U moet bidden en zoeken naar de waarheid op elk punt van geloof en leer. U zal voor kritische, vijandige vergaderingen worden gebracht. U zal worden berecht om uw geloof, en u zult willen weten dat u goede grond voor elk punt van de leer hebt. God spoort alle mensen aan om de Schrift te onderzoeken, maar hoe dubbel belangrijk is dit bevel voor degenen die het woord aan anderen onderwijzen. Er zal scheiding in onze eigen gelederen zijn, omdat mannen en vrouwen, zelfs degenen die leraren van de waarheid zijn, niet de waarheid hebben gebracht in hun leven en er niet door geheiligd zijn. Ze hebben geen levende verbinding met God en zo gering is hun greep op de leer voor deze tijd, dat wanneer beproevingen over hen komen, ze van het geloof afwijken, denkende dat het verkeerde te verkiezen is boven de waarheid.

-RH 9-4-88, 3-4

Vrijdag 29 juni (Ons licht laten schijnen; 2 Korintiërs 4:6)

Zult u de inspiratie van de visie begrijpen? Zult u uw gedachten laten stilstaan bij het beeld? Zult u niet echt bekeerd zijn, en dan op pad gaan om in een totaal andere bezieling van de geest waarin u in het verleden hebt gearbeid, de vijand terugdringen, en elke barrière slechten, die de verkondiging van het evangelie in de weg staat en de harten vullen met het licht en de vrede en de vreugde van de Heer? Wordt niet deze ellendige geest van fouten zoeken bij anderen en mopperen begraven worden, om nooit meer op te staan? Zal niet de wierook van lofprijzing en dankzegging opstijgen uit de harten die gezuiverd, geheiligd en verheerlijkt zijn door de aanwezigheid van Christus? Zullen we niet in geloof zondaars aanklampen en hen brengen naar het kruis? ...

Wij zijn in deze wereld om het kruis van Golgota op te heffen. Als we dit kruis opheffen, zullen we vinden dat het ons verheft. Laat elke christen op zijn plek staan en de inspiratie ontvangen van het werk dat Christus deed voor zielen in deze wereld. We moeten de moed hebben van de christelijke held, die het kan verdragen Hem te zien, die onzichtbaar is. Ons geloof moet een wederopstanding hebben. De soldaten van het kruis moeten een positieve invloed ten goede hebben. Christus zegt: "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstrooit" (Matteüs 12:30). Onverschilligheid in het christelijke leven is de duidelijke manifestatie van ontkenning van Christus.

... We leven dicht bij het einde van het grote conflict, wanneer er veel zielen zijn die gered moeten worden uit de slavernij van de zonde. We leven in een tijd waarin de belofte "zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20) speciaal toebehoort aan de volgelingen van Christus. Hij, die het licht opdracht gaf te schijnen in de duisternis, hij die ons geroepen heeft uit de duisternis in Zin wonderbare licht, gebiedt ons om ons licht fel te laten schijnen voor de mensen, dat zij onze goede werken mogen zien en onze Vader die in de hemel is mogen verheerlijken. In zulke rijke mate is het licht gegeven aan Gods volk dat Christus met recht zegt dat ze het licht van de wereld zijn ...

Laten wij onszelf nu wijden aan de verkondiging van de boodschap: " Bereidt in de woestijn de weg des HEREN, effent in de wildernis een baan voor onze God"(Jesaja 40:3). Goddelijke en menselijke krachten moeten verenigd worden voor het bereiken van één groot doel. " En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet " (Openbaring 22:17).

" En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos" (Daniel 12:3).

-RH 11-26-03, 14, 16-17, 19-20

Citaten uit de volwassen les: 8T 46